สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีจากผ้าทอมือของบริษัท Patti Chu

(Patti Chu Accessories Design from Hand Woven Fabrics)

โดย

นางสาวอรนุช เผ่าศรีเจริญ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 71313
วัน,เดือน,ปี - 8 พ.ค. 2550

.b 11224238
.i.....

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548 - 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติผล

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

.....

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์.....ประธานกรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

(อาจารย์จารุพัชร อาชวะสมิต)

.....

(อาจารย์อุไรวรรณ ปิติมณียากุล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการวิทยานิพนธ์ : โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีจากผ้าทอมือของบริษัท Patti Chu
(Patti Chu Accessories Design from Hand Woven Fabrics)

เจ้าของโครงการ : นางสาวอรนุช เผ่าศรีเจริญ **รหัสนักศึกษา** : 44020129

วิทยานิพนธ์สาขา : การออกแบบสิ่งทอ (Textile Design)

ภาควิชา : ศิลปอุตสาหกรรม

ปีการศึกษา : 2548 - 2549

บทคัดย่อ

ผ้าทอมือของไทยนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมอันดีงาม และเป็นภูมิปัญญาของคนในแต่ละท้องถิ่นที่สืบทอดต่อกันจากรุ่นสู่รุ่น เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมอันงดงามที่ควรจะได้รับการอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ อีกทั้งผ้าทอมือยังแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เมื่อบริบททางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไป การออกแบบผ้าทอมือได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

การพัฒนารูปแบบผ้าทอมือให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบันเป็นนโยบายของทางบริษัท Patti Chu เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ดี จึงได้นำผ้าทอมือของทางภาคเหนือมาพัฒนารูปแบบให้เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องแต่งกายสำหรับสตรี ทั้งนี้มีผ้าที่เหลือใช้ที่ทางบริษัทต้องการนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด โครงการนี้จึงเกิดขึ้นเพื่อให้นำเอาผ้าที่มีอยู่เดิมมาพัฒนารูปแบบให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีผ้าบางผืนที่ทางบริษัทได้ลองขึ้นต้นแบบแล้วเห็นว่ารูปแบบยังไม่เหมาะสมกับการนำไปผลิต จึงต้องการให้มีการพัฒนารูปแบบใหม่เพิ่มเติม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษา ค้นคว้า ทดลองการตกแต่งสรรสร้างผืนผ้าด้วยวิธีการที่หลากหลายลงบนผ้าทอมือที่มีอยู่เดิมให้มีความเหมาะสมกับชนิดของผ้า และสอดคล้องกับแนวทางการออกแบบและการตลาดของทางบริษัท
2. เพื่อเป็นการนำเอาผ้าทอมือที่มีอยู่เดิมมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ในแนวทางการออกแบบใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปขั้นตอนการวิจัยได้ดังนี้

1. ศึกษาคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะของผ้าทอมือ
2. เลือกขอบเขตของผลิตภัณฑ์ที่จะนำมาผลิต
3. ค้นคว้าหาข้อมูลซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังนี้ :

ข้อมูลทั่วไป

เช่น รูปแบบของผลิตภัณฑ์ภายในขอบเขตของโครงการ, วิธีการออกแบบ, ข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับแรงบันดาลใจที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบรูปทรงของผลิตภัณฑ์

ข้อมูลด้านการทดลอง

ทดลองการเย็บตัดต่อผ้าด้วยวิธีการต่างๆเช่น การนำผ้ามาเย็บต่อกัน (Patch Work), การเย็บแทรกผ้า, การเย็บย่นหรือจับจีบ, การเจาะผ้าเป็นลวดลายต่างๆและ ซ้อนผ้าไว้ด้านหลังอีกชั้น เป็นต้น ซึ่งจากการทดลองพบว่ามีความเหมาะสม เพราะมีความสอดคล้องกับแรงบันดาลใจในการออกแบบ และ ทำให้ผ้าเกิดผิวสัมผัสแบบใหม่

สรุปผลการออกแบบของโครงการ

1. สามารถนำผ้าทอมือที่มีอยู่เดิมมาพัฒนาจนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบใหม่ได้
2. สามารถสร้างรูปแบบของผลิตภัณฑ์ใหม่ได้โดยดึงมาจากภาพของดอกชมพูเชียงดาว ซึ่งเป็นภาพที่เลือกมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ
3. มีกระบวนการศึกษาค้นคว้าได้อย่างเป็นระบบ และเข้าใจถึงกระบวนการผลิตมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้สามารถลุล่วงผ่านไปได้ด้วยดีด้วยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่ายดังนี้

ขอขอบพระคุณ

ครอบครัวเผ่าศรีเจริญ

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ พี่ๆทุกคนที่คอยให้กำลังใจมาโดยตลอด แม้กระทั่งยามหิวหรือขาดแคลนทุนทรัพย์ ก็จะคอยเติมให้เต็มอยู่ตลอดเวลา ทำให้ทุกเรื่องผ่านพ้นไปด้วยดี

อาจารย์ทุกท่าน อันได้แก่

อาจารย์จารุพัชร อาชวะสมิต (อาจารย์ที่ปรึกษาที่แสนน่ารัก) ให้ความช่วยเหลือในทุกๆเรื่อง คอยให้กำลังใจ(ยามที่สับสนวุ่นวาย) ให้แนวคิดที่ดีมาโดยตลอด และยังคอยเคี่ยวเข็ญจนทำให้ลูกศิษย์คนนี้สามารถทำวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

อาจารย์อุไรวรรณ ปิติมณียากุล (อาจารย์ที่ปรึกษาที่ใจดี) ที่คอยให้คำปรึกษาที่ดี และให้แนวทางในการคิดได้อย่างเป็นระบบ

อาจารย์ชุลีพร วัชรานันท์ ให้คำแนะนำที่ดี (อธิบายอย่างละเอียดจนทำให้ลูกศิษย์คนนี้เข้าใจ) ช่วยเสนอแนวการคิด คอยช่วยเหลือมาโดยตลอด ทำให้สามารถผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

อาจารย์ปาณสาร สุขสงวน คอยให้คำปรึกษาในช่วงการส่งหัวข้อ ทำให้เข้าใจกระบวนการทำวิทยานิพนธ์อย่างเป็นขั้นตอน

อาจารย์วินัย อุดมทรัพย์ คอยให้กำลังใจ และถามถึงสารทุกข์สุขดิบทุกครั้งที่ได้เจอกัน

อาจารย์ผ่องศรี รอดไพธิ์ทอง อาจารย์ที่ใจดีที่สุด เข้าใจและคอยให้กำลังใจที่ดีเสมอมา

ขอขอบคุณ

บริษัท Patti Chu จำกัด

คุณพัชรา ปิติพานิชย์ (พี่ปุ้ม) ที่ให้โอกาสได้ทำหัวข้อวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

คุณภูเมศร์ เตชะบรรเจิด(พี่เจ) พี่สาวสุดสวยที่คอยให้คำแนะนำดีๆ คอยรับฟังปัญหาและช่วยเหลือเสมอมา

บริษัท เลทเทอร์ สตูดิโอ จำกัด (Leather studio Co.,ltd.)

คุณปุ้ม ให้การช่วยเหลือในการทำต้นแบบกระเป๋า

คุณสมบุญ อุดมกิตติพร (พี่บุญ) ที่ช่วยเย็บกระเป๋าต้นแบบให้ได้อย่างสวยงาม

คุณเสถียร สานดี(พี่เกียรติ) และ คุณรุ่งอรุณ เรืองเอก (พี่อ้อม) ที่ช่วยเย็บกระเป๋าต้นแบบให้ด้วยความเหนื่อยยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอขอบคุณ

นายการันต์ โรจน์กาญจนรักษ์ (เจ) คอยรับฟังปัญหาต่างๆ เป็นกำลังใจที่ดีมาโดยตลอด

นางสาวมณีนุช วิริยบัณฑร (ติ๊ก) คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจที่ดี ช่วยตัดสินใจทำให้ไม่ต้องลังเลนาน

นางสาวสุรีย์พร อิงค์ธเนศ (ลูมิ) รับฟังปัญหาต่างๆ เป็นที่ปรึกษาที่ดีและให้ยืมจักรเย็บผ้าด้วยความเต็มใจ

นางสาววีระยา พิทักษ์พงศ์สนิท (วี) ช่วยตัดสินใจสรุปแบบให้ มีแนวคิดที่เลิศๆให้เสมอ

นางสาวกุลพร สุมานนท์ (ฝ้าย) คอยให้กำลังใจ สร้างความสนุกสนานทำให้คลายเครียดเป็นอย่างดี

นางสาวพิชญา ประเสริฐสรรพ์ (แพรว), นางสาวมัลลิกา สิริวิเสโสกุล(กา), นางสาววินัดดา จ่าพา(วี),

นางสาวมาศศุภา ศิลา (แก้ว) เพื่อนร่วมหอที่คอยช่วยเหลือกันเสมอมา

ขอบคุณเพื่อนๆทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ ร่วมทุกข์ร่วมสุขและสร้างความทรงจำที่ดีตลอดเวลา5ปีที่ผ่านมา

ขอขอบคุณ

นางสาวอาทิตา รัตนคอน (น้องแอม) น้องผู้ซึ่งคอยช่วยชีวิตยามใกล้ส่งงานเสมอ คอยถามไถ่ตลอดเวลา

ขอบใจมากๆนะจ๊ะน้องรัก

ขอบคุณพี่ๆน้องๆรหัส 42 , 17 สำหรับกำลังใจ การให้ความช่วยเหลือในทุกรูปแบบ ขอบคุณนะค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ หน้า

บทคัดย่อ ก

กิตติกรรมประกาศ ข

รายการภาพประกอบ ค

รายการตารางประกอบ ง

บทที่ 1. บทนำ 1

วัตถุประสงค์ของโครงการ 2

ความเป็นไปได้ของโครงการ 3

- แนวทางการออกแบบของบริษัท 4

- ข้อมูลทางด้านการตลาด 5

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา 6

- ข้อจำกัดด้านการผลิต 7

ขอบเขตของโครงการ 8

แนวทางการศึกษาวิจัย 9

ผลที่คาดว่าจะได้รับ 10

2. การรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผล 11

1. ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท Patti Chu 11

1.1 ประวัติความเป็นมาของทางบริษัท 11

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของบริษัท 12

1.3 ตัวอย่างผ้าทอมือที่มีอยู่เดิม 16

2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภค 17

2.1 กลุ่มเป้าหมายของทางบริษัท 17

2.2 ข้อมูลทางด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค 19

2.3 คู่แข่งด้านการตลาด 21

2.4 การวางตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของบริษัท 26

2.5 ขนาดสัดส่วนของผู้บริโภค 27

3. ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ 29

3.1 หลักเบื้องต้นในการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรี 29

3.2 รูปแบบของกระเป๋าถือ 29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 รูปแบบของกระเป๋าสตางค์ 34
3.4 รูปแบบของกระเป๋าเครื่องสำอาง 36
3.5 รูปแบบของเข็มขัด 37
3.6 รูปแบบของสมุดบันทึกงาน 39
3.7 แนวโน้มการออกแบบช่วงฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว (Fall-Winter 2006 – 2007) 42
3.8 หลักจิตวิทยาของสีที่มีผลต่อมนุษย์ 44
4. ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ 49
4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุที่นำมาใช้ในการตกแต่ง 49
5. ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาในการออกแบบ 54
6. ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีในการผลิต 57
6.1 เทคนิคการเพิ่มผิวสัมผัสให้กับผืนผ้า 57
การเย็บ 57
- การเย็บต่อกัน (Patch Work) 57
- การเย็บแทรกผ้า 61
- การเย็บย่นหรือจับจีบ 63
- การนำผ้ามาเย็บซ้อนกัน 64
- การเจาะผ้าเป็นลวดลายต่างๆและซ้อนผ้าด้านหลัง 65
6.2 ข้อมูลในการผลิตเครื่องแต่งกายสำหรับสตรี 73
6.3 ข้อมูลอุปกรณ์ในการตัดเย็บ 74
6.4 ข้อมูลวัสดุที่นำมาทำซับในของกระเป๋า 82
3. การพัฒนาการออกแบบ 83
การออกแบบและสรุปผลในขั้นตอนแบบร่าง 83
ความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนแบบร่าง 96
ขั้นตอนการแก้ไขงานหลังส่งแบบร่าง 97
4. การเสนอผลงานในการออกแบบ 106
แผ่นเสนองานและแบบแสดงรายละเอียด 106
ภาพถ่ายผลงานผลิตภัณฑ์ต้นแบบ 123

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. บทสรุป 133
สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ 133

บรรณานุกรม 135
ภาคผนวก 136
ประวัติการศึกษา 137

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ

			หน้า
ภาพที่	1	แสดงเครื่องหมายการค้าของบริษัท	12
ภาพที่	2	แสดงกระเป๋าถือสำหรับไปทำงาน	12
ภาพที่	3	แสดงกระเป๋าถือสำหรับไปเที่ยว(ตอนกลางวัน)	13
ภาพที่	4	แสดงกระเป๋าถือสำหรับไปงานกลางคืน	13
ภาพที่	5	แสดงกระเป๋าสตางค์	13
ภาพที่	6	แสดงกระเป๋าสำหรับใส่เหรียญ	13
ภาพที่	7	แสดงกระเป๋าใส่เครื่องสำอางค์	14
ภาพที่	8	แสดงกระเป๋าใส่หนังสือเดินทาง	14
ภาพที่	9	แสดงหมวก	14
ภาพที่	10	แสดงเข็มขัด	14
ภาพที่	11	แสดงรองเท้า	15
ภาพที่	12	แสดงต่างหู	15
ภาพที่	13	แสดงพวงกุญแจ	15
ภาพที่	14	แสดงเข็มกลัด	15
ภาพที่	15	แสดงตัวอย่างผ้าทอมือที่มีอยู่เดิม	16
ภาพที่	16	แสดงภาพลักษณ์ของกลุ่มเป้าหมาย	17
ภาพที่	17	แสดงภาพลักษณ์กลุ่มเป้าหมายของบริษัท	18
ภาพที่	18	แสดงพฤติกรรมการแต่งกาย	19
ภาพที่	19	แสดงเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ	19
ภาพที่	20	แสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของบริษัท จิม ทอมสัน	21
ภาพที่	21	แสดงรูปแบบของหมอนอิง	22
ภาพที่	22	แสดงรูปแบบของกระเป๋าถือ	22
ภาพที่	23	แสดงรูปแบบของสมุดบันทึกงาน	23
ภาพที่	24	แสดงรูปแบบของร้านที่ใช้ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์	23
ภาพที่	25	แสดงรูปเทียนหอม และ เซรามิก	24
ภาพที่	26	แสดงประเภทเฟอร์นิเจอร์	24
ภาพที่	27	แสดงรูปแบบของร้านที่จัดจำหน่ายสินค้า	25
ภาพที่	28	แสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของทางบริษัท Classic Model	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

			หน้า
ภาพที่	29	แสดงการวางตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของบริษัท	26
ภาพที่	30	แสดงขนาดสัดส่วนของมือคนในการใช้กระเป๋าถือ	28
ภาพที่	31	แสดงกระเป๋าแบบคงรูป	29
ภาพที่	32	แสดงกระเป๋ากึ่งคงรูปแบบมีก้นกระเป๋า	30
ภาพที่	33	แสดงกระเป๋ากึ่งคงรูปแบบไม่มีก้นกระเป๋า	30
ภาพที่	34	แสดงกระเป๋าแบบไม่คงรูป	31
ภาพที่	35	แสดงกระเป๋าถือแบบมีหูหิ้ว	31
ภาพที่	36	แสดงกระเป๋าถือแบบไม่มีหูหิ้ว	32
ภาพที่	37	แสดงกระเป๋าถือกึ่งสะพาย	32
ภาพที่	38	แสดงกระเป๋าสะพาย	33
ภาพที่	39	แสดงกระเป๋าสตางค์แบบคงรูป	34
ภาพที่	40	แสดงกระเป๋าสตางค์แบบไม่คงรูป	34
ภาพที่	41	แสดงอย่างรูปแบบกระเป๋าสตางค์	35
ภาพที่	42	แสดงแบบที่ใส่ธนบัตรและบัตรเครดิต	35
ภาพที่	43	แสดงแบบที่ใส่ได้เฉพาะเหรียญ	36
ภาพที่	44	แสดงกระเป๋าใส่เครื่องสำอางแบบคงรูป	36
ภาพที่	45	แสดงกระเป๋าใส่เครื่องสำอางแบบไม่คงรูป	37
ภาพที่	46	แสดงเข็มขัดแบบเป็นทางการ	37
ภาพที่	47	แสดงเข็มขัดแบบไม่เป็นทางการ	38
ภาพที่	48	แสดงลักษณะที่ไม่มีหัวเข็มขัด	38
ภาพที่	49	แสดงตัวอย่างรูปแบบของสมุดบันทึกงาน	39
ภาพที่	50	แสดงภาพที่เป็นแนวทางการออกแบบในปี 2006 – 2007	42
ภาพที่	51	แสดงสีที่ใช้เป็นแนวทางการออกแบบในปี 2006 – 2007	43
ภาพที่	52	แสดงภาพวงจรสี	44
ภาพที่	53	แสดงวรรณะร้อน	44
ภาพที่	54	แสดงวรรณะเย็น	45
ภาพที่	55	แสดงลักษณะของกระดุมแป๊บ	49
ภาพที่	56	แสดงลักษณะกระดุมแม่เหล็ก	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

			หน้า
ภาพที่	57	แสดงซิปโลหะ	50
ภาพที่	58	แสดงซิปแบบซ่อน	51
ภาพที่	59	แสดงซิปแบบเปิดท้าย	51
ภาพที่	60	แสดงข้อต่อแบบเกี่ยว	52
ภาพที่	61	แสดงกรอบโลหะสีรมดำ และ สีเงิน	52
ภาพที่	62	แสดงโครเชรูปแบบต่างๆ	53
ภาพที่	63	แสดงเอกลักษณ์ของทางภาพเหนือ	54
ภาพที่	64	แสดงลักษณะของดอกชมพูเชียงดาว	55
ภาพที่	65	แสดงดอกชมพูเชียงดาว	56
ภาพที่	66	แสดงวิธีการเย็บต่อกันแบบเป็นแนวยาว	57
ภาพที่	67	แสดงการเย็บแบบต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกัน	58
ภาพที่	68	แสดงเย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกันแบบนำขอบผ้ามาชนกัน	58
ภาพที่	69	แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนแบบนำขอบผ้ามาชนกัน	59
ภาพที่	70	แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนโดยตัดผ้ารูปสามเหลี่ยมมุมฉาก	59
ภาพที่	71	แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนผสมกับหนังเทียม	60
ภาพที่	72	แสดงการเย็บต่อกันแบบเฉียง	60
ภาพที่	73	แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าคนละชนิดในแนวเฉียง	61
ภาพที่	74	แสดงตัวอย่างการเย็บแทรกลูกไม้ของเสื้อผ้า	61
ภาพที่	75	แสดงการเย็บแทรกลูกไม้สีขาว	62
ภาพที่	76	แสดงการเย็บแทรกลูกไม้สีขาวพร้อมกับเย็บแบบจับจีบ	62
ภาพที่	77	แสดงการเย็บย่นหรือเย็บจับจีบ	63
ภาพที่	78	แสดงการศึกษาการเย็บจากรูปแบบของเสื้อผ้า	63
ภาพที่	79	แสดงตัวอย่างเสื้อผ้าที่เย็บรูปแบบนี้	63
ภาพที่	80	แสดงการเย็บย่นหรือจับจีบและเดินเส้นด้วยด้ายสีชมพู	64
ภาพที่	81	แสดงการเย็บย่นแล้วเย็บผ้าอีกชิ้นทับด้านบน	64
ภาพที่	82	แสดงตัวอย่างวิธีการเจาะช่องและแทรกผ้าด้านใน	65
ภาพที่	83	แสดงการเย็บแทรกผ้าไว้ด้านใน	65
ภาพที่	84	แสดงการสาน	66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

			หน้า
ภาพที่	85	แสดงการถักเป็นเปียจากผ้าผืนเดียวกัน	67
ภาพที่	86	แสดงการถักเป็นเปียโดยการถักผสมกับหนัง	67
ภาพที่	87	แสดงการบิดเกลียว	68
ภาพที่	88	แสดงขั้นตอนในการทำเป็นโบว์	68
ภาพที่	89	แสดงโบว์ชั้นเดียวและโบว์สองชั้น	69
ภาพที่	90	แสดงวิธีการทำเป็นทรงดอกไม้	70
ภาพที่	91	แสดงตัวอย่างที่ทดลองเย็บเป็นรูปทรงดอกไม้ด้วยผ้าทอ	70
ภาพที่	92	แสดงการเย็บผ้าผสมผสานกับหนัง โดยเดินเส้นเป็นรูปทรงต่างๆ	71
ภาพที่	93	แสดงภาเย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกันแบบนำขอบผ้ามาชนกัน	72
ภาพที่	94	แสดงกรรไกรด้ามโค้ง	74
ภาพที่	95	แสดงลักษณะกรรไกรด้ามตรง	74
ภาพที่	96	แสดงกรรไกรตัดเสษด้าย	75
ภาพที่	97	แสดงคัตเตอร์	75
ภาพที่	98	แสดงลักษณะสายวัด	76
ภาพที่	99	แสดงลักษณะไม้ฟุตที่อ่อนโค้งได้	76
ภาพที่	100	แสดงลักษณะไม้ฉาก	77
ภาพที่	101	แสดงลักษณะไม้โค้งสำเร็จ	77
ภาพที่	102	แสดงลักษณะเข็มเย็บผ้า	77
ภาพที่	103	แสดงลักษณะด้าย	78
ภาพที่	104	แสดงลูกกลิ้งชนิดฟันแหลมยาว	78
ภาพที่	105	แสดงลูกกลิ้งชนิดฟันถี่	78
ภาพที่	106	แสดงลูกกลิ้งชนิดวงล้อเรียบ	79
ภาพที่	107	แสดงชอล์กขีดผ้า	79
ภาพที่	108	แสดงเข็มหมุด	79
ภาพที่	109	แสดงเข็มกลัด	80
ภาพที่	110	แสดงหมอนปักเข็ม	80
ภาพที่	111	แสดงลวดกลับตะเข็บ	80
ภาพที่	112	แสดงเข็มปลายกลวง	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

			หน้า
ภาพที่	113	แสดงลวดช่วยร้อยด้าย	81
ภาพที่	114	แสดงปลอกนิ้ว	81
ภาพที่	115	แสดงที่เสาะด้าย	81
ภาพที่	116	แสดงผ้าทอต้นแบบผืนที่ 1	83
ภาพที่	117	แสดงตัวอย่างการทดลองด้วยวิธีต่างๆ	84
ภาพที่	118	แสดงผ้าทอต้นแบบผืนที่ 2	85
ภาพที่	119	แสดงตัวอย่างการทดลองด้วยวิธีต่างๆ	85
ภาพที่	120	แสดงผลของการทดลองเย็บด้วยวิธีการต่างๆ	86
ภาพที่	121	แสดงขั้นตอนการคลี่คลายแบบจากภาพดอกชมพูเชียงดาว	87
ภาพที่	122	แสดงขั้นตอนในการลดทอนรูปทรง	88
ภาพที่	123	แสดงขั้นตอนการออกแบบอย่างคร่าวๆ (Thumbnail Sketch)	88
ภาพที่	124	แสดงขั้นตอนการออกแบบ (Sketch Design)	89
ภาพที่	125	แสดงการออกแบบในแนวทางที่ 1	90
ภาพที่	126	แสดงการออกแบบในแนวทางที่ 2	91
ภาพที่	127	แสดงการออกแบบในแนวทางที่ 3	92
ภาพที่	128	แสดงการทดลองขึ้นรูปจำลอง (Model Study)	93
ภาพที่	129	แสดงการสรุปแบบร่างของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด	94
ภาพที่	130	แสดงแบบ Model Study ที่ส่งในขั้นตอนแบบร่าง	95
ภาพที่	131	แสดงภาพสรุปผลของเทคนิคที่ได้เลือกมาใช้	97
ภาพที่	132	แสดงการออกแบบกระเป๋าใบเล็ก	98
ภาพที่	133	แสดงการออกแบบกระเป๋าใบกลาง	98
ภาพที่	134	แสดงแบบกระเป๋าสตางค์ กระเป๋าใส่เครื่องสำอางค์ สมุดบันทึกงาน	99
ภาพที่	135	แสดงการออกแบบรวมทั้งชุด (Sketch Collection)	100
ภาพที่	136	แสดงการขึ้นต้นแบบจำลองที่ขึ้นรูปจากดินน้ำมัน	102
ภาพที่	137	แสดงการขึ้นต้นแบบจำลองที่ขึ้นรูปจากกระดาษ	103
ภาพที่	138	แสดงต้นแบบที่ขึ้นรูปจากผ้า	104
ภาพที่	139	แสดงแผ่นเสนองานที่แสดงภาพรวมของผลิตภัณฑ์	106
ภาพที่	140	แสดงรายละเอียดของผลิตภัณฑ์	107

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

			หน้า
ภาพที่	141	แสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบเล็ก แผ่นที่ 1	108
ภาพที่	142	แสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบเล็ก แผ่นที่ 2	108
ภาพที่	143	แสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบเล็ก แผ่นที่ 3	109
ภาพที่	144	แสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบกลาง แผ่นที่ 4	110
ภาพที่	145	แสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบกลาง แผ่นที่ 5	110
ภาพที่	146	แสดงส่วนประกอบของกระเป๋าถือใบกลาง แผ่นที่ 6	111
ภาพที่	147	แสดงรายละเอียดกระเป๋าถือใบใหญ่ แผ่นที่ 7	112
ภาพที่	148	แสดงรายละเอียดกระเป๋าถือใบใหญ่ แผ่นที่ 8	112
ภาพที่	149	แสดงส่วนประกอบของกระเป๋าถือใบใหญ่ แผ่นที่ 9	113
ภาพที่	150	แสดงส่วนประกอบด้านในของกระเป๋าใบใหญ่ แผ่นที่10	113
ภาพที่	151	แสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ แผ่นที่ 11	114
ภาพที่	152	แสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ แผ่นที่ 12	114
ภาพที่	153	แสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ แผ่นที่ 13	115
ภาพที่	154	แสดงรายละเอียดกระเป๋าใส่เครื่องสำอางค์ แผ่นที่ 14	116
ภาพที่	155	แสดงรายละเอียดกระเป๋าใส่เครื่องสำอางค์ แผ่นที่ 15	116
ภาพที่	156	แสดงรายละเอียดกระเป๋าใส่เครื่องสำอางค์ แผ่นที่ 16	117
ภาพที่	157	แสดงรายละเอียดของเข็มขัด แผ่นที่ 17	118
ภาพที่	158	แสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 18	119
ภาพที่	159	แสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 19	119
ภาพที่	160	แสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 20	120
ภาพที่	161	แสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 21	120
ภาพที่	162	แสดงภาพถ่ายรวมของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด	123
ภาพที่	163	แสดงภาพถ่ายกระเป๋าถือขนาดเล็ก	124
ภาพที่	164	แสดงภาพถ่ายกระเป๋าถือขนาดกลาง	124
ภาพที่	165	แสดงภาพถ่ายกระเป๋าถือขนาดใหญ่	125
ภาพที่	166	แสดงภาพถ่ายกระเป๋าสตางค์	125
ภาพที่	167	แสดงภาพถ่ายกระเป๋าใส่เหรียญ	126
ภาพที่	168	แสดงภาพถ่ายกระเป๋าใส่เครื่องสำอางค์	126

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่	169	แสดงภาพถ่ายเข็มขัด	126
ภาพที่	170	แสดงภาพถ่ายสมุดบันทึกงาน	127
ภาพที่	171	แสดงแสดงภาพของกระเป๋าใบใหญ่	128
ภาพที่	172	แสดงภาพของกระเป๋าใบกลางและกระเป๋าใบเล็ก	129
ภาพที่	173	แสดงภาพของกระเป๋าสตางค์	130
ภาพที่	174	แสดงภาพรวมกระเป๋าถือใบเล็ก	131
ภาพที่	175	แสดงภาพรวมกระเป๋าถือใบกลางและกระเป๋าสตางค์	132

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการตารางประกอบ

		หน้า
ตารางที่ 1	แสดงการวางตำแหน่งของทางบริษัท	5
ตารางที่ 2	แสดงปัญหาและแนวคิดในการแก้ปัญหา	6
ตารางที่ 3	แสดงขอบเขตของโครงการ	8
ตารางที่ 4	แสดงลักษณะการแต่งกายตอนกลางวัน	20
ตารางที่ 5	แสดงสัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุต่างๆ	27
ตารางที่ 6	แสดงจิตวิทยาของสี	46
ตารางที่ 7	แสดงการประเมินราคาของผลิตภัณฑ์	121

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

ที่มาของโครงการ

ตั้งแต่อดีตผ้าทอมือของไทยนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันงดงาม มีความละเอียดอ่อน ซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากภูมิปัญญาของคนในแต่ละท้องถิ่นลงบนผืนผ้า แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในอดีตได้เป็นอย่างดี ซึ่งกรรมวิธีการผลิตในแต่ละขั้นตอนล้วนแต่ต้องอาศัยความพิถีพิถันเพื่อให้ได้มาซึ่งผ้าทอที่มีลวดลายที่สวยงาม และมีคุณค่าอย่างยิ่ง อีกทั้งยังถือได้ว่าผ้าทอมือของไทยนั้นเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ดังนั้นเราควรอนุรักษ์สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมนี้ให้คงอยู่ นอกจากนี้ควรนำความรู้ความสามารถ ภูมิปัญญาที่ได้รับการสั่งสมในอดีตมาพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้คนไทยหันกลับมาใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นภายในประเทศและผลักดันสินค้าของคนไทยส่งไปขายยังต่างประเทศ

คุณพัชรา ปิติพานิช ตำแหน่งผู้จัดการบริษัท Patti Chu จำกัด มีความสนใจในเรื่องของกระเป๋าถือของสตรี และเมื่อได้มีโอกาสเข้าไปเห็นงานผ้าทอมือของทางภาคเหนือจึงเกิดความสนใจที่จะนำผ้าเหล่านั้นมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ที่ตนเองชอบ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นของบริษัทที่มีการผลิตสินค้าประเภทเครื่องแต่งกายของสุภาพสตรี เช่น กระเป๋าถือ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หลักของบริษัทนี้ นอกจากนั้นยังมีผลิตภัณฑ์อื่นๆด้วยอาทิเช่น หมวก, เข็มขัด และรองเท้า เป็นต้น โดยกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้หญิงที่มีอายุ ตั้งแต่ 20-35 ปี เป็นคนทันสมัย มีความเป็นผู้นำ ซึ่งในอนาคตทางบริษัทยังมีความต้องการที่จะนำผ้าที่มีอยู่เดิมมาพัฒนารูปแบบให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีผ้าบางผืนที่ทางบริษัทได้ลองขึ้นต้นแบบแล้วเห็นว่ารูปแบบยังไม่เหมาะสมกับการนำไปผลิต จึงต้องการใช้วัตถุดิบนี้ให้เกิดประโยชน์และพัฒนารูปแบบใหม่เพิ่มเติม

จากเหตุผลดังกล่าวจึงได้มีการนำเสนอโครงการนี้ขึ้นเพื่อนำผ้าที่มีอยู่เดิมมาปรับปรุงรูปแบบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งนำผ้าที่รูปแบบยังไม่เหมาะสมกับการนำไปผลิตมาพัฒนารูปแบบใหม่จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะนำความรู้ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการตกแต่งผืนผ้าด้วยรูปแบบต่างๆมาพัฒนารูปแบบ ทำให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ อีกทั้งยังเป็นการนำความรู้ทางด้านการออกแบบมาขยายรูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้เพิ่มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. ศึกษา ค้นคว้า ทดลองการตกแต่งสรรสร้างผืนผ้าด้วยวิธีการที่หลากหลายลงบนผ้าทอมือที่มีอยู่เดิมให้มีความเหมาะสมกับชนิดของผ้า และสอดคล้องกับแนวทางการออกแบบและการตลาด ของทางบริษัท
2. เพื่อเป็นการนำเอาผ้าทอมือที่มีอยู่เดิมมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ในแนวทางการออกแบบใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นไปได้ของโครงการ

<u>ด้านนโยบายของทางบริษัท</u>

1. ทางบริษัทมีนโยบายที่จะขยายชนิดของผลิตภัณฑ์ให้มากขึ้นรวมทั้งพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์เดิมให้ทันสมัยตรงกับความต้องการของตลาดอยู่เสมอ
2. เน้นที่วัตถุดิบคือผ้าทอมือซึ่งเป็นงานหัตถกรรม (handicrafts) เนื้อผ้าจึงมีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นการนำผ้าทอมือที่ผลิตภายในประเทศมาใช้
3. ทางบริษัทมีความต้องการให้นำผ้าที่มีอยู่เดิมมาพัฒนาให้เกิดรูปแบบใหม่ รวมทั้งต้องการให้นำผ้าบางผืนที่บริษัทลองขึ้นต้นแบบแล้วเห็นว่ารูปแบบยังไม่เหมาะสมกับการนำไปผลิตมาพัฒนารูปแบบ

<u>ด้านเศรษฐกิจ</u>

1. เป็นการเพิ่มยอดจำหน่ายเนื่องจากเป็นการนำเอาผ้าที่มีอยู่เดิมมาปรับปรุงทำให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่
2. พัฒนารูปแบบให้มีความทันสมัยเพื่อเป็นแรงจูงใจให้คนหันมาใช้สินค้าที่ผลิตภายในประเทศ
3. เป็นการสร้างรายได้สู่คนในท้องถิ่น

<u>ด้านสภาพแวดล้อมและสังคม</u>

โครงการออกแบบนี้ใช้ผ้าเป็นวัสดุหลัก ซึ่งเป็นวัสดุที่ได้มาจากธรรมชาติสามารถย่อยสลายได้ จึงถือว่าเป็นการพิทักษ์สิ่งแวดล้อมซึ่งส่งผลดีต่อสภาพสังคมโดยรวม

<u>ด้านการออกแบบ</u>

1. เน้นที่วัตถุดิบคือผ้าทอมือซึ่งเป็นงานหัตถกรรมเนื้อผ้าจึงมีลักษณะเฉพาะตัว ดังนั้นรูปแบบของกระเป๋าส่วนมากก็จะแสดงส่วนที่เป็นลักษณะเฉพาะผิวสัมผัสของเนื้อผ้าแต่ละชนิดให้มากที่สุด
2. ใช้วัสดุที่ผลิตภายในประเทศและสามารถหาซื้อได้ง่าย
3. ออกแบบให้มีรูปแบบที่โดดเด่น มีความแข็งแรงทนทานโดยเน้นงานตัดเย็บที่ประณีต เป็นการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ให้กับทางบริษัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>แนวทางการออกแบบของบริษัท</u>

ทางบริษัทได้ตั้งแนวความคิดในการออกแบบสินค้าไว้ดังนี้

กลุ่มเป้าหมายของทางบริษัท คือ ผู้หญิงที่มีความมั่นใจในตนเอง, มีลักษณะเฉพาะในการแต่งกาย, มีความเป็นผู้นำ, ชอบสิ่งแปลกใหม่และชอบความท้าทาย มีอายุตั้งแต่ 20 – 35 ปี การศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงวัยทำงาน ฐานะปานกลางจนถึงดี

รูปแบบของผลิตภัณฑ์ คือ เน้นที่วัตถุดิบคือผ้าทอมือซึ่งเป็นงานหัตถกรรม เนื้อผ้าจึงมีลักษณะเฉพาะตัว ดังนั้นรูปแบบของกระเป๋าส่วนมากก็จะแสดงส่วนที่เป็นลักษณะเฉพาะผิวสัมผัสของเนื้อผ้า แต่ละชนิดให้มากที่สุด และมักจะเป็นกระเป๋าที่มีโครงสร้าง อยู่ในรูปทรงที่ตั้งได้ เน้นงานตัดเย็บที่มีคุณภาพ สีที่นำมาใช้ในการออกแบบขึ้นอยู่กับความนิยมของลูกค้า ซึ่งสีที่ตลาดต้องการมากอย่างเช่น สีแดง, สีชมพู เป็นสีที่ขายดีที่สุดตามมาด้วย สีส้ม, สีน้ำตาล, สีดำ เป็นต้น

ราคาของสินค้า ตั้งแต่ 1,600 – 4,500 บาท

ซึ่งการออกแบบในแต่ละครั้งจะกำหนดรูปแบบให้อยู่ภายใต้กรอบที่กำหนดไว้ ในปัจจุบันบริษัทมีนโยบายในการพัฒนารูปแบบของสินค้าให้มีความแปลกใหม่และทันกับความต้องการของตลาดที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลทางด้านการตลาด

เนื่องจากทางบริษัทเพิ่งเริ่มดำเนินกิจการจึงถือได้ว่าอยู่ในขั้นตอนของการทดลองตลาด หากลุ่มลูกค้า และทดลองแนวทางเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้ดีที่สุดดังนั้น ทางบริษัทจึงเน้นการขายตามงานแสดงสินค้าเช่น งาน Bangkok International Gift Fair (BIG FAIR) เพื่อหาลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติเป็นสินค้าส่งออกและมีการวางสินค้าที่ร้านเพลย์กราวนด์ (Playground) ส่วนลูกค้าต่างชาติเช่น ทางแถบยุโรป ประเทศเบลเยี่ยม, ประเทศเยอรมัน ทางแถบเอเชีย ประเทศญี่ปุ่น, ประเทศสิงคโปร์

การวางตำแหน่งของทางบริษัท

ทางบริษัทได้กำหนดตำแหน่งไว้ตรงกลางระหว่างสินค้าที่มียี่ห้อ เช่น หลุยส์ วิตตอง (Louis Vuitton) และ สินค้าทั่วไป เนื่องจากต้องการผลิตสินค้าที่เป็นทางเลือกให้กับกลุ่มบุคคลที่ชื่นชอบสินค้าที่ดี มีคุณภาพ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และเหมาะสมสอดคล้องกับราคา

ตารางที่ 1 แสดงการวางตำแหน่งของทางบริษัท

การวางตำแหน่งของสินค้า	ข้อดี	ข้อเสีย
สินค้ามียี่ห้อ	สินค้าดีมีคุณภาพสูง	ราคาแพงจนเกินไป
สินค้าของทางบริษัท	สินค้าดี มีคุณภาพ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ราคาเหมาะสมกับคุณภาพ	หาซื้อ ไม่ได้ตามท้องตลาดทั่วไป
สินค้าทั่วไป	ราคาถูก หาซื้อได้ง่าย	สินค้าไม่มีคุณภาพ ไม่มีเอกลักษณ์

ที่มา : ข้อมูลของบริษัท Patti Chu จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาและแนวคิดในการแก้ปัญหา

ตารางที่ 2 แสดงปัญหาและแนวคิดในการออกแบบ

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	แนวคิดเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหา
1. มีปริมาณผ้าที่เหลือจากการผลิตสินค้าเดิมจำนวนมากเนื่องจากมีการสั่งผ้ามาเก็บไว้มากเกินความจำเป็น	1. ใช้การเย็บด้วยเทคนิค และวิธีการต่างๆลงบนผ้าเพื่อสร้างความหลากหลายให้กับผืนผ้าเดิมที่มีอยู่ ทั้งในด้านของความงาม โครงสร้างและผิวสัมผัสใหม่ๆให้กับผืนผ้า
2. ผ้าบางผืนที่ได้มีการทดลองขึ้นต้นแบบแล้วไม่ได้รูปแบบตามที่บริษัทต้องการ เพราะไม่สามารถหารูปแบบที่สอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะของผืนผ้าชนิดนั้นได้	2. ลองนำผ้าผืนเดิมที่มีอยู่มาสร้างให้เกิดรูปทรงใหม่เพื่อให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของผืนผ้าแต่ละชิ้น
3. มีการสั่งผ้ามาบางผืนแล้วทางบริษัทเห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะนำมาผลิตเนื่องจากลวดลายของผ้าไม่ค่อยน่าสนใจ เนื่องจากในการสั่งผ้าแต่ละครั้งนั้นดูจากผ้า ตัวอย่างซึ่งเป็นผ้าขนาดเล็กแต่เมื่อทอมาเป็นผืนใหญ่กลับไม่ได้ ลวดลายอย่างที่ต้องการ	3. นำผ้าที่มีอยู่เดิมมาปรับปรุงใหม่โดยนำวิธีการเย็บมาผสมผสานกับเทคนิคต่างๆเป็นการทำให้ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบใหม่และเข้ากับสินค้าอื่นๆของบริษัท

ที่มา : ข้อมูลของบริษัท Patti Chu จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ข้อจำกัดด้านการผลิต</u>

1. เนื่องจากวัตถุดิบที่บริษัท Patti Chu เลือกใช้เป็นผ้าทอมือ ดังนั้นจึงใช้ระยะเวลาค่อนข้างนานในการขึ้นต้นแบบและการผลิต จึงส่งผลให้การส่งสินค้าไปยังลูกค้าเกิดความล่าช้า
2. ผ้าที่บริษัทใช้เป็นผ้าทอมือ ดังนั้นจึงควบคุมมาตรฐานการผลิตยากกว่าผ้าที่ทอด้วยเครื่องจักร อาทิ เช่น สีสันของผ้าอาจไม่ตรงกับตัวอย่างหรือไม่สม่ำเสมอทั้งผืน, ความหนาแน่นของผ้าแต่ละผืนอาจไม่เท่ากัน เป็นต้น แต่ทั้งนี้ก็เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของผ้าทอมือซึ่งมีเสน่ห์ต่างจากผ้าที่ ผลิตด้วยระบบอุตสาหกรรม
3. จากเหตุผลของข้อ1และ2 ดังนั้นขั้นตอนของการตัดเย็บ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบจึงทำให้เกิดความล่าช้าและมีค่าใช้จ่ายในการผลิตสูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

โครงการนี้เป็นการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายที่ทำจากผ้าทอมือที่มีอยู่เดิมให้มีความทันสมัย และเหมาะสมกับรสนิยมของผู้บริโภคในประเทศ ทั้งนี้ยังรวมถึงตลาดในต่างประเทศด้วย ซึ่งขอบเขตของโครงการในครั้งนี้ เป็นการนำเอาผ้าทอมือที่บริษัทสั่งมาเก็บไว้มากเกินความจำเป็นมาปรับปรุงด้วยเทคนิคการเย็บและวิธีต่างๆ รวมถึงนำผ้าที่รูปแบบยังไม่เหมาะสมกับการนำไปผลิตมาปรับปรุงรูปทรงใหม่ให้สอดคล้องกับลักษณะของผ้าแต่ละชนิด

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีจากผ้าทอมือมีรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ ตารางที่ 3 แสดงขอบเขตของโครงการ

ประเภทของผลิตภัณฑ์	จำนวน
1. กระเป๋าถือ	3
2. กระเป๋าสตางค์	2
3. กระเป๋าใส่เหรียญ	1
4. กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง	1
5. เข็มขัด	1
6. สมุดบันทึกงาน (Organizer)	1
รวมทั้งสิ้นจำนวน	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาคุณสมบัติ และชนิดของผ้าทอมือเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยได้แสดงถึงศักยภาพสูงสุดของผ้าทอมือ
2. ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวความคิดของทางบริษัท สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ รวมทั้งประวัติความเป็นมาของทางบริษัท
3. ศึกษารูปแบบเดิมและหาแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ให้กับทางบริษัท
4. ศึกษารูปแบบของผลิตภัณฑ์ใกล้เคียงที่มีอยู่ในตลาด
5. ศึกษาคู่แข่งทางการตลาด
6. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม รสนิยม และความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
7. ศึกษาข้อมูลที่จะนำมาทำผลิตภัณฑ์ใหม่เช่น เรื่องขนาดสัดส่วนของผลิตภัณฑ์ให้มีความเหมาะสมในการใช้งาน
8. ศึกษาเทคนิคการเย็บและวิธีการต่างๆลงบนผ้าทอมือเพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ ดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น
9. ศึกษาถึงจิตวิทยาของสีในการนำมาใช้กับผลิตภัณฑ์ชนิดต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. จะเกิดผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ที่ได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการเย็บและเทคนิคต่างๆ โดยใช้ความรู้ที่ได้ศึกษามาพัฒนาผ้าที่มีอยู่เดิมของทางบริษัท
2. พัฒนารูปแบบผ้าทอมือที่มีอยู่ให้ออกเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่
3. ทำให้ทราบถึงขั้นตอนการทำงานจริงในการผลิตสินค้าควบคู่กับความรู้ที่ได้ศึกษามา ให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา จึงถือเป็นการเพิ่มประสบการณ์
4. เป็นการส่งเสริมให้มีการใช้วัสดุที่อยู่ภายในประเทศและนำมาผลิตเป็นสินค้าซึ่งส่งขายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
5. เป็นการส่งเสริมการใช้ผ้าทอมือของไทยให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น

<u>ปัจจัยสนับสนุนโครงการ</u>

บริษัทที่ให้การสนับสนุน : บริษัท Patti Chu จำกัด
คุณพัชรา ปิติพานิช ตำแหน่งผู้จัดการบริษัท

ที่อยู่ของบริษัท : 1521/3 ถนนสุขุมวิท 67-69 แขวงพระโขนง เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

Website : www.everydaylifeelements.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท Patti Chu

2.1.1 *ประวัติความเป็นมา*

คุณพัชรา ปิติพานิช ตำแหน่งผู้จัดการบริษัท Patti Chu จำกัด ได้เริ่มก่อตั้งบริษัทนี้มาจากความสนใจในเรื่องของกระเป๋าถือของสตรี โดยคุณพัชราได้ให้ความสำคัญในการเลือกซื้อกระเป๋าเพราะถือว่าเป็นเครื่องแต่งกายที่มีความจำเป็นในการใช้งานในแต่ละวัน และเมื่อได้มีโอกาสเข้าไปเห็นงานผ้าทอมือของทางภาคเหนือจึงเกิดความสนใจที่จะนำผ้าเหล่านั้นมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ที่ตนชื่นชอบ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นของบริษัทที่มีการผลิตสินค้าประเภทเครื่องแต่งกายของสตรีแนวความคิดในการออกแบบของบริษัทคือ ให้ความสำคัญในเรื่องของความสวยงามควบคู่ไปกับประโยชน์การใช้งาน เนื่องจากยึดถือว่าผลิตภัณฑ์ในบริษัทนี้นอกจากจะมีความโดดเด่นในเรื่องของรูปทรงภายนอกแล้วยังต้องใช้งานได้เป็นอย่างดี ส่วนของขั้นตอนการผลิตทางบริษัทมุ่งเน้นในเรื่องการตัดเย็บที่ต้องมีความประณีต เรียบร้อย เนื่องจากต้องการให้สินค้าได้มาตรฐานที่ดีและมีคุณภาพ

นอกจากกระเป๋าซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หลักของทางบริษัทแล้ว ยังมีผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นด้วย เช่น หมวก, เข็มขัด และรองเท้า ซึ่งทางบริษัทกำลังพัฒนาเพื่อเพิ่มรูปแบบของผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคอยู่เสมอ ทำให้สินค้าของบริษัทได้รับความสนใจเป็นอย่างมากทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ประเทศทางแถบยุโรปได้แก่ ประเทศเบลเยี่ยม, ประเทศเยอรมัน ทางแถบเอเชีย ประเทศญี่ปุ่น, ประเทศสิงคโปร์

ในอนาคตทางบริษัทยังมีความต้องการที่จะนำผ้าที่มีอยู่เดิมมาพัฒนารูปแบบให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังต้องการนำผ้าไทยชนิดต่างๆอาทิเช่น ผ้าไหม, ผ้าพื้นเมืองต่างๆ มาผสมผสานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ อีกทั้งยังเป็นการนำเอาสินค้าที่มีอยู่ภายในประเทศมาพัฒนาและส่งไปขายยังต่างประเทศได้อีกด้วย

จุดเด่นของทางบริษัท

ลักษณะเด่นของสินค้าของบริษัทที่ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากลูกค้าอันเป็นผลเนื่องมาจาก

1. การเลือกใช้ผ้าทอมือที่มีคุณภาพ ผ้าทอมือถือว่าเป็นงานหัตถกรรม (handicrafts) ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะผิวสัมผัสของผ้าแต่ละชิ้นนั้นจะมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นแตกต่างกัน และเน้นว่าเป็นงานฝีมือที่มีคุณภาพจึงทำให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเฉพาะตัว เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค

2. เน้นงานตัดเย็บที่ประณีต งานทุกชิ้นของทางบริษัทนั้นจะต้องได้มาตรฐานและมีคุณภาพรวมทั้งใช้วัสดุที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการใช้งาน

3. รูปแบบที่มีความโดดเด่น แปลกใหม่และยัง ใช้งานได้อย่างเหมาะสมในทุกโอกาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>เครื่องหมายการค้าของบริษัท</u> ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงเครื่องหมายการค้าของบริษัท

Patti Chu ที่มาของชื่อคือ Patti มาจากชื่อเล่นของคุณพัชรา

Chu มาจากภาษาจีนที่แปลว่า การแสดงออก

ต้องการผสมผสานชื่อที่เป็นแบบทางตะวันตกและตะวันออกเข้าไว้ด้วยกันและสามารถสื่อความหมายเข้าใจได้ง่าย

สีที่เลือกใช้ สีชมพูเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่กล้าแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเอง

สีเหลือง ตัวแทนของความสดใส สนุกสนาน ต้องการสื่อถึงความมีพลัง

2.1.2 <u>ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของบริษัท Patti Chu</u>

ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ภายในบริษัทประกอบไปด้วย

1. กระเป๋าประเภทต่างๆได้แก่ กระเป๋าถือ, กระเป๋าสตางค์, กระเป๋าสำหรับใส่เหรียญ, กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง, กระเป๋าพาสปอร์ต (Passport) เป็นต้น
2. หมวก
3. เข็มขัด
4. รองเท้า
5. ต่างหู
6. อุปกรณ์ตกแต่ง เช่น เข็มกลัด, พวงกุญแจ เป็นต้น

<u>ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของบริษัท</u>

1 . กระเป๋าถือรูปแบบต่างๆ

1.1 กระเป๋าถือสำหรับไปทำงาน ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงกระเป๋าถือสำหรับไปทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2. กระเป๋าถือสำหรับไปเที่ยว(ตอนกลางวัน) ดังภาพที่ 3

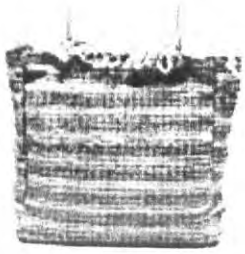

ภาพที่ 3 แสดงกระเป๋าถือสำหรับไปเที่ยว

1.3 กระเป๋าถือสำหรับไปงานกลางคืน ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงกระเป๋าถือสำหรับไปงานกลางคืน

1.4 กระเป๋าสตางค์ ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แสดงกระเป๋าสตางค์

1.5 กระเป๋าสำหรับใส่เหรียญ ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 แสดงกระเป๋าสำหรับใส่เหรียญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 แสดงกระเป๋าเครื่องสำอาง

1.7 กระเป๋าใส่หนังสือเดินทาง (passport) ดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 แสดงกระเป๋าใส่หนังสือเดินทาง

2. หมวก ดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 แสดงหมวก

3. เข็มขัด ดังภาพที่ 10

ภาพที่ 10 แสดงเข็มขัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. รองเท้า ดังภาพที่ 11

ภาพที่ 11 แสดงรองเท้า

5. ต่างหู ดังภาพที่ 12

ภาพที่ 12 แสดงต่างหู

6. อุปกรณ์ตกแต่งต่างๆ เช่น พวงกุญแจ, เข็มกลัด เป็นต้น

6.1 พวงกุญแจ ดังภาพที่ 13

ภาพที่ 13 แสดงพวงกุญแจ

6.2 เข็มกลัด ดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14 แสดงเข็มกลัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 <u>*ตัวอย่างผ้าทอมือที่มีอยู่เดิม*</u> ดังภาพที่ 15

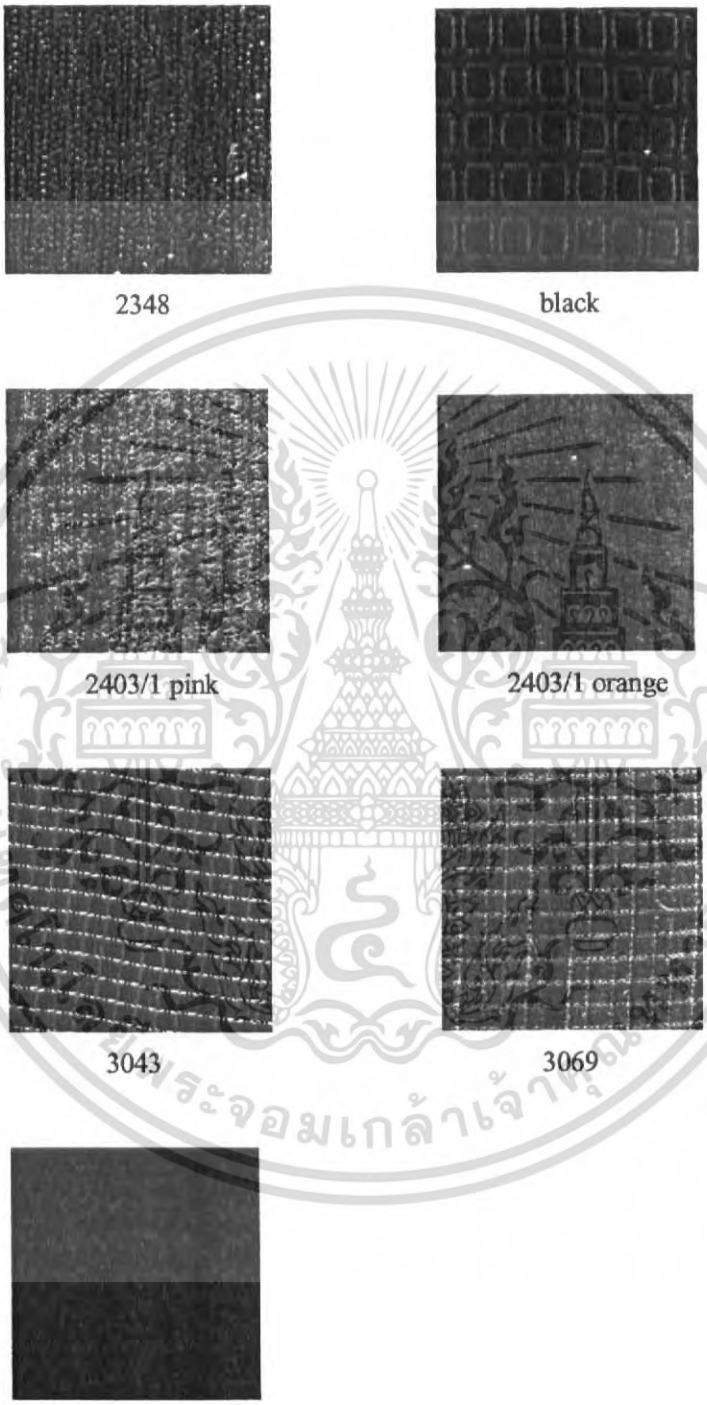

ภาพที่ 15 แสดงตัวอย่างผ้าทอมือที่มีอยู่เดิม

<u>ที่มา</u> : www.everydaylifeelements.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภค

2.2.1 <u>กลุ่มเป้าหมายของบริษัท</u>

ทางบริษัทได้ตั้งแนวความคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ คือ เครื่องแต่งกายสำหรับสตรีซึ่งวางกลุ่มเป้าหมายของบริษัทไว้ดังนี้คือ

1. อายุตั้งแต่ 20 – 35 ปี
2. มีความมั่นใจในตนเอง, มีความเป็นผู้นำ, ชอบสิ่งแปลกใหม่, เป็นคนทันสมัย
3. มีลักษณะเฉพาะตัวในการแต่งกาย มีเอกลักษณ์ไม่ซ้ำแบบใคร
4. ฐานะระดับปานกลาง ถึง ดี
5. การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจนถึงวัยทำงาน
6. นิยมเลือกใช้สินค้าที่ดีมีคุณภาพ

ภาพลักษณ์ของกลุ่มเป้าหมายที่ทางบริษัทได้กำหนด ดังภาพที่ 16

ภาพที่ 16 แสดงภาพลักษณ์ของกลุ่มเป้าหมาย

71313

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>แสดงถึงภาพลักษณ์กลุ่มเป้าหมายของบริษัท</u> (Target Group) ดังภาพที่ 17

ภาพที่ 17 แสดงภาพลักษณ์กลุ่มเป้าหมายของบริษัท

สรุปถึงลักษณะของกลุ่มเป้าหมายได้ดังนี้

<u>ลักษณะการแต่งกาย</u>

นิยมแต่งกายในลักษณะที่เรียบง่าย แต่ดูดี เป็นกลุ่มบุคคลที่มีรสนิยมในการแต่งกายดี เหมาะสมกับกาลเทศะ

<u>กิจกรรมยามว่างหรืองานอดิเรก</u>

ชอบทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและได้เข้าสังคม การเดินห้างสรรพสินค้าเพื่อเลือกซื้อของ เช่นที่สยามสแควร์, ดิเอ็มโพเรี่ยม, สยามพารากอน ถ้าเป็นการเล่นกีฬาก็จะเป็นพวกโยคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 *ข้อมูลทางด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค*

ซึ่งสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. พฤติกรรมด้านการใช้งานของผู้บริโภค
2. พฤติกรรมด้านการเลือกซื้อของผู้บริโภค

1. พฤติกรรมการใช้งานของผู้บริโภค

พฤติกรรมการใช้งานของผู้บริโภคสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ช่วงคือตอนกลางวันและ ตอนกลางคืน แต่เนื่องจากกลุ่มผู้บริโภคคือ นักศึกษา และ คนทำงานดังนั้นพฤติกรรมการใช้งานส่วนมากจึงอยู่ในช่วงกลางวันมากกว่ากลางคืน อีกทั้งสีและลักษณะของผ้ามีลักษณะแบบไม่เป็นทางการ ดังนั้นจึงเลือกทำเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีในช่วงกลางวัน

พฤติกรรมการแต่งกาย ดังภาพที่ 18

ภาพที่ 18 แสดงพฤติกรรมการแต่งกาย

เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ ดังภาพที่ 19

ภาพที่ 19 แสดงเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการแต่งกายตอนกลางวัน

ตารางที่ 4 แสดงลักษณะการแต่งกายตอนกลางวัน

ตอนกลางวัน
เรียบง่าย ดูดี มีรสนิยม
ใช้สีสดใส ไม่ฉูดฉาดมากนัก
มีความคล่องตัว
ใช้เครื่องประดับดูเรียบเก๋

2. พฤติกรรมการเลือกซื้อของผู้บริโภค

การตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้าของผู้บริโภคมีดังนี้คือ

รูปแบบ

ผู้บริโภคส่วนมากที่เลือกซื้อสินค้าประเภทนี้เป็นกลุ่มบุคคลที่ชื่นชอบสินค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ชื่นชอบในงานฝีมือ (Handmade) และเห็นคุณค่าของผลิตภัณฑ์ไม่ยึดติดกับยี่ห้อของสินค้า

ราคา

เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องแต่งกาย ดังนั้นผู้บริโภคส่วนใหญ่จึงมักจะเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพเหมาะสมกับราคา โดยนิยมซื้อสินค้าที่ดีมีคุณภาพส่วนเรื่องราคาจะเป็นรองลงมา

ความถี่ในการซื้อ

ผู้บริโภคมักจะเลือกซื้อเครื่องแต่งกายอาทิเช่น กระเป๋า, รองเท้า, เครื่องประดับเดือนละ 1 – 2 ครั้ง หรือ อาจจะเลือกซื้อสินค้าต่อเมื่อต้องการนำไปใช้ในการออกงานต่างๆ

การบำรุงรักษา

สินค้าต้องดูแลรักษาง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน แต่ส่วนใหญ่พฤติกรรมของผู้ใช้ก็มักจะมีความระมัดระวังและพิถีพิถันในการดูแลรักษาเป็นอย่างดีอยู่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 <u>คู่แข่งทางด้านการตลาด หรือ ผลิตภัณฑ์ข้างเคียงที่มีอยู่ในท้องตลาด</u>

บริษัทที่ได้นำเอาผ้าทอของไทยมาใช้ในการทำเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆก็มีอยู่จำนวนมาก อาทิเช่น จิม ทอมสัน (Jim Thompson), นันทขว้าง, ฝ้ายซอคำ, Classic Model เป็นต้น ล้วนแล้วแต่เป็นบริษัทของไทยที่ได้นำเอาผ้าทอไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆเช่น เครื่องใช้ตกแต่งภายในบ้าน, เครื่องแต่งกาย รวมทั้งยังนำเอาไปทำเป็นผ้าหุ้มบุสำหรับเฟอร์นิเจอร์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าทอได้เป็นอย่างดี ซึ่งเราจะได้นำมาเปรียบเทียบเพื่อกำหนดหาตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของทางบริษัท

1. จิม ทอมสัน (Jim Thompson)

ผลิตภัณฑ์ของบริษัท จิม ทอมสัน ก็มีอยู่หลากหลายประเภทอันได้แก่ ผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งบ้าน ของใช้ต่างๆอาทิเช่น หมอนอิง ผืนผ้าที่ใช้ในการตกแต่ง ตุ๊กตารูปสัตว์ กล่องบุผ้าไหม รวมไปถึงเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของบริษัท จิม ทอมสัน ดังภาพที่ 20

ภาพที่ 20 แสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของบริษัท จิม ทอมสัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นันทขว้าง

ผลิตภัณฑ์ของบริษัท นันทขว้าง มีหลากหลายชนิดเช่น ประเภทเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย รวมไปถึงของแต่งบ้านในรูปแบบต่างๆเช่น ผ้ารองจาน ผ้ารองแก้ว ผ้าเช็ดมือ หมอนอิง ผ้าตกแต่งห้องนั่งเล่น เป็นต้น

ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ของบริษัท นันทขว้าง
รูปแบบของหมอนอิง ดังภาพที่ 21

ภาพที่ 21 แสดงรูปแบบของหมอนอิง

รูปแบบของกระเป๋าถือ ดังภาพที่ 22

ภาพที่ 22 แสดงรูปแบบของกระเป๋าถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบของสมุดบันทึกงาน ดังภาพที่ 23

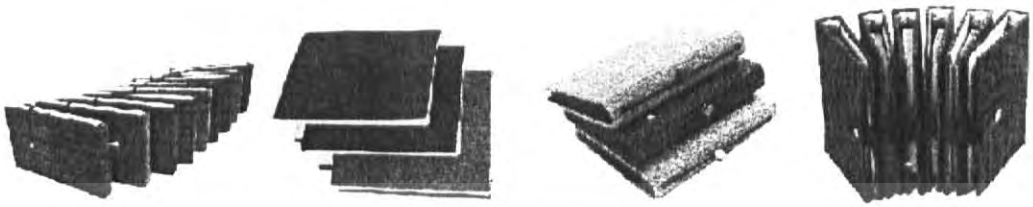

ภาพที่ 23 แสดงรูปแบบของสมุดบันทึกงาน

3. ฝ้ายซอคำ

ประเภทของผลิตภัณฑ์ก็ได้แก่ ของตกแต่งบ้านเช่น ธูปเทียนหอม, หมอนอิง รวมทั้งมีผลิตภัณฑ์ประเภทเซรามิกด้วย

รูปแบบของร้านที่ใช้ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ดังภาพที่ 24

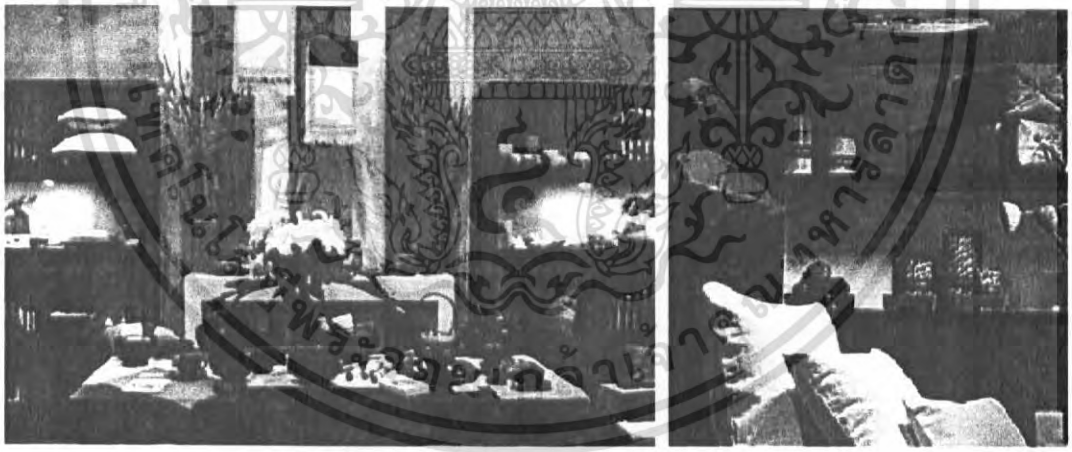

ภาพที่ 24 แสดงรูปแบบของร้านที่ใช้ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของบริษัท ฝ้ายซอคำ

ประเภทธูปเทียนหอม และเซรามิก ดังภาพที่ 25

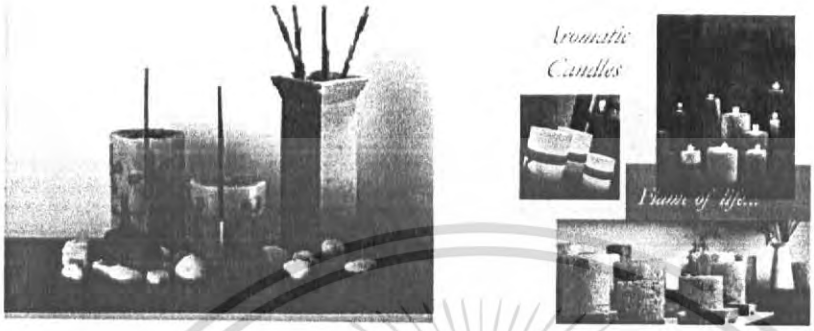

ภาพที่ 25 แสดงธูปเทียนหอม และ เซรามิก

ประเภทเฟอร์นิเจอร์ ดังภาพที่ 26

ภาพที่ 26 แสดงประเภทเฟอร์นิเจอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. Classic Model

มีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์เช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย รองเท้า กระเป๋า ประเภทของตกแต่งบ้านเช่น โคมไฟ, หมอนอิง, ผ้าปูโต๊ะ รวมถึงเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

รูปแบบของร้านที่จัดจำหน่ายสินค้า ดังภาพที่ 27

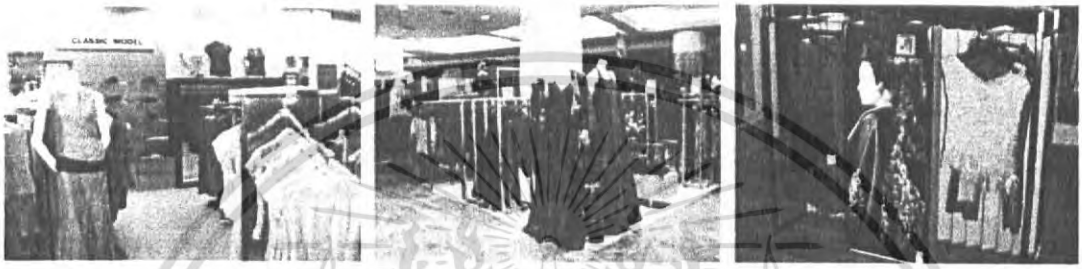

ภาพที่ 27 แสดงรูปแบบของร้านที่จัดจำหน่ายสินค้า

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของทางบริษัท Classic Model ดังภาพที่ 28

ภาพที่ 28 แสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของทางบริษัท Classic Model

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 *<u>การวางตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของบริษัท</u>*

ทางบริษัทได้วางตำแหน่งของกลุ่มเป้าหมายไว้ โดยเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ของบริษัทคู่แข่งในเรื่องของราคา และรูปแบบ ดังภาพที่ 29

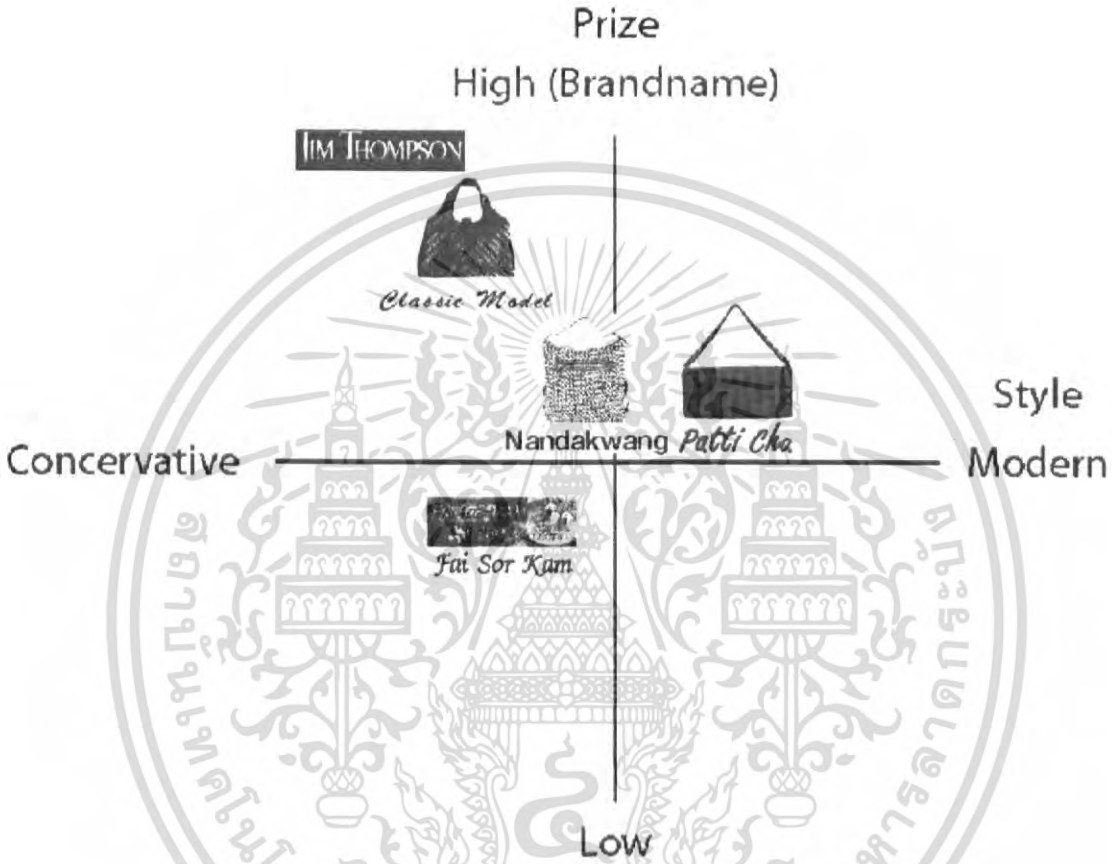

ภาพที่ 29 แสดงการวางตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของบริษัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 *ขนาดสัดส่วนของผู้บริโภค*

ขนาดสัดส่วนของร่างกายก็มีผลต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีเนื่องจากการใช้งานนั้นต้องเกี่ยวข้องกับร่างกายโดยตรง ดังนั้นในการออกแบบจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ในส่วนต่างๆเพื่อความเหมาะสมในการใช้งานแสดงสัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุต่างๆ

ตารางที่ 5 แสดงสัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุต่างๆ

20 - 29 ปี		30 - 39 ปี		40 - 49 ปี	
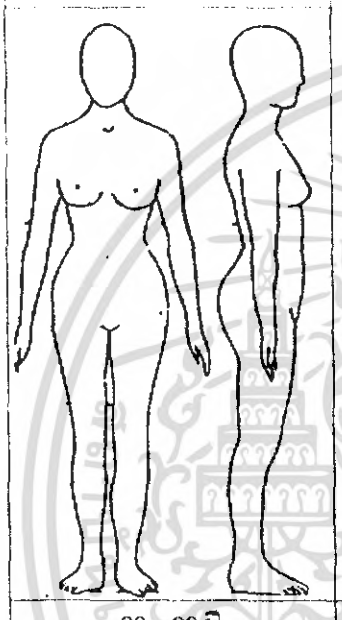		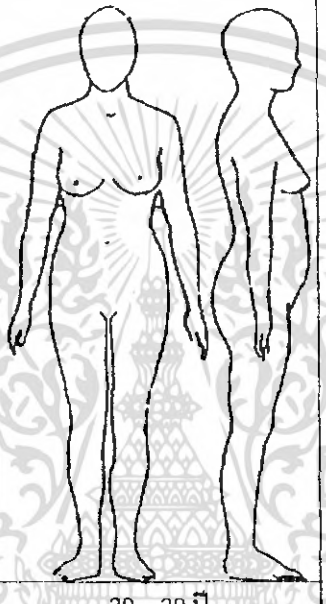		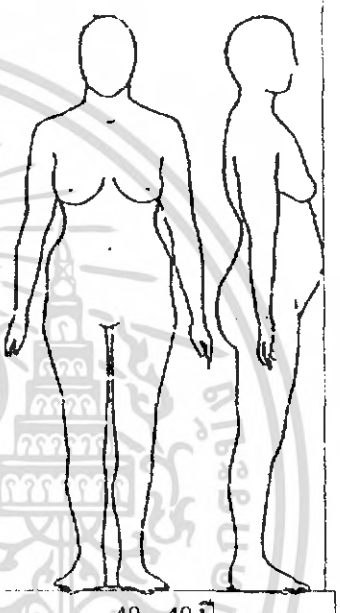	
สูง	154.2 ซม.	สูง	153.8 ซม.	สูง	154.2 ซม.
น้ำหนัก	48.3 กก.	น้ำหนัก	51.0 กก.	น้ำหนัก	48.3 ซม.
รอบอก	81.6 ซม.	รอบอก	84.3 ซม.	รอบอก	81.6 ซม.
รอบเอว	62.5 ซม.	รอบเอว	66.4 ซม.	รอบเอว	62.5 ซม.
รอบสะโพก	87.8 ซม.	รอบสะโพก	90.2 ซม.	รอบสะโพก	87.8 ซม.
ความสูงอก	109.6 ซม.	ความสูงอก	108.5 ซม.	ความสูงอก	109.6 ซม.
ความสูงสะโพก	77.1 ซม.	ความสูงสะโพก	76.8 ซม.	ความสูงสะโพก	77.1 ซม.
ความสูงเป้า	70.7 ซม.	ความสูงเป้า	70.0 ซม.	ความสูงเป้า	70.7 ซม.

ที่มา : Human Dimension and Interior Space : A Source Book of Design Reference Standards (Hardcover), Julius Panero and Martin Zelmik, Whitney library of Design, 1998

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงขนาดสัดส่วนของมือคนในการใช้กระเป๋าถือ ดังภาพที่ 30

ภาพที่ 30 แสดงขนาดสัดส่วนของมือคนในการใช้กระเป๋าถือ

ที่มา : Human Dimension and Interior Space : A Source Book of Design Reference Standards (Hardcover), Julius Panero and Martin Zelnik, Whitney library of Design, 1998

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

2.3.1 *หลักการเบื้องต้นในการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรี*

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีนั้นจะต้องทราบถึงประโยชน์การใช้งานของผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้น และออกแบบให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานในแต่ละประเภท ซึ่งเราจะแสดงถึงการใช้งานของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดดังนี้

2.3.2 *รูปแบบของกระเป๋า*

กระเป๋าสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้าง
2. แบ่งตามลักษณะการใช้งาน

ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้าง

กระเป๋าที่แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้างจะมีทั้งหมด 3 ลักษณะคือ

1.1 กระเป๋าแบบคงรูป (Luggage Bag)

กระเป๋าประเภทนี้จะมีโครงสร้างบุด้านในให้มีความแข็งแรงด้วยวัสดุชนิดต่างๆ เช่น แผ่นพลาสติก, แผ่นฟองน้ำ เป็นต้น ซึ่งทำให้กระเป๋าสามารถคงรูปได้ตามต้องการและคุ้มครองวัตถุที่อยู่ภายในได้เป็นอย่างดี ดังภาพที่ 31

Louis Vuitton Hermes

ภาพที่ 31 แสดงกระเป๋าแบบคงรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 กระเป๋าแบบกึ่งคงรูป (Truince Bag)

เป็นกระเป๋าที่มีลักษณะก้ำกึ่งระหว่างกระเป๋าทั้งสองประเภท กล่าวคือ เป็นกระเป๋าที่มีโครงสร้างไม่แข็งแรงมากนัก พอที่จะคงรูปอยู่ได้ วัสดุที่ใช้บุโครงสร้างด้านในได้แก่ แผ่นกระดาษแข็ง, แผ่นพลาสติก เป็นต้นซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1.2.1 แบบมีก้นกระเป๋า

เป็นแบบที่พอจะตั้งอยู่ได้โดยไม่ล้ม สามารถบรรจุของได้ค่อนข้างมาก หยิบใช้ของจากกระเป๋าได้สะดวก ดังภาพที่ 32

ภาพที่ 32 แสดงกระเป๋ากึ่งคงรูปแบบมีก้นกระเป๋า

1.2.2 แบบไม่มีก้นกระเป๋า

แบบนี้จะบรรจุของได้น้อยกว่าแบบที่มีก้นกระเป๋า แต่มีความสะดวกในการพกพา ขนาดเล็กกะทัดรัด ดังภาพที่ 33

ภาพที่ 33 แสดงกระเป๋ากึ่งคงรูปแบบไม่มีก้นกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 กระเป๋าแบบไม่คงรูป (Bag)

กระเป๋าแบบนี้จะไม่มีโครงสร้างเสริมความแข็งแรงด้านใน ไม่สามารถตั้งคงรูปอยู่ได้เลยวัสดุที่ใช้ส่วนมากจึงใช้เพียงผ้า ดังภาพที่ 34

ภาพที่34 แสดงกระเป๋าแบบไม่คงรูป

2. <u>แบ่งตามลักษณะการใช้งาน</u>

กระเป๋าที่แบ่งตามลักษณะการใช้งานจะมีทั้งหมด 3 ลักษณะคือ

2.1 กระเป๋าถือ

กระเป๋าถือสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

2.1.1กระเป๋าถือแบบมีหูหิ้ว

สามารถถือหรือคล้องแขนได้ กระเป๋าแบบนี้มักมีขนาดเล็ก นิยมใส่เฉพาะของใช้ส่วนตัวเท่านั้น ใช้ในชีวิตประจำวันหรืองานที่เป็นทางการ ดังภาพที่ 35

Fendi

Christian Dior

ภาพที่ 35 แสดงกระเป๋าถือแบบมีหูหิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 กระเป๋าถือแบบไม่มีหูหิ้ว

ใช้งานด้วยการถือ หรือ หนีบเข้าข้างลำตัว มีขนาดเล็ก นิยมใช้สำหรับออกงานที่หรูหรา ดังภาพที่ 36

Carlos Falchi Martin Katz

ภาพที่ 36 แสดงกระเป๋าถือแบบไม่มีหูหิ้ว

2.2 กระเป๋าถือกึ่งสะพาย

มีส่วนสำหรับถือยาวกว่าแบบแรกแต่ไม่ยาวเท่ากับประเภทกระเป๋าสะพาย ส่วนมากจะมีขนาดใหญ่กว่าแบบแรก การใช้งานสามารถถือ หรือคล้องไหล่ได้ ใช้ได้ทั้งในชีวิตประจำวันและการออกงานในโอกาสต่างๆ ดังภาพที่ 37

Christian Dior Burberry

ภาพที่ 37 แสดงกระเป๋าถือกึ่งสะพาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 กระเป๋าสะพาย

สายสะพายจะมีขนาดยาวที่สุด ใช้สะพายไหล่ มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มักใช้กับงานในช่วงกลางวัน ดังภาพที่ 38

Miu Miu Prada

Luella

ภาพที่ 38 แสดงกระเป๋าสะพาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 *รูปแบบของกระเป๋าสตางค์*

กระเป๋าสตางค์สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้าง
2. แบ่งตามลักษณะการใช้งาน

ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายกับการแยกประเภทของกระเป๋าถือ สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้าง

กระเป๋าที่แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้างจะมีทั้งหมด 2 ลักษณะคือ

1.1 กระเป๋าสตางค์แบบคงรูป

กระเป๋าสตางค์ประเภทนี้จะมีโครงสร้างบุด้านในให้มีความแข็งแรงด้วยวัสดุชนิดต่างๆเช่น พลาสติก, โลหะ เป็นต้น ซึ่งทำให้กระเป๋าสามารถคงรูปได้ตามต้องการ นิยมใช้ออกงานควบคู่กับกระเป๋าขนาดเล็ก ดังภาพที่ 39

ภาพที่ 39 แสดงกระเป๋าสตางค์แบบคงรูป

1.2 กระเป๋าสตางค์แบบไม่คงรูป

กระเป๋าสตางค์แบบนี้จะไม่มีโครงสร้างเสริมความแข็งแรงด้านใน วัสดุที่ใช้ส่วนมากจึงใช้เพียงผ้าเท่านั้น ดังภาพที่ 40

Lulu Guinness Lulu Guinness

ภาพที่ 40 แสดงกระเป๋าสตางค์แบบไม่คงรูป

ที่มา : www.luluguinness.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. <u>แบ่งตามลักษณะการใช้งาน</u>

กระเป๋าที่แบ่งตามลักษณะการใช้งานจะมีทั้งหมด 3 ลักษณะคือ

2.1 แบบที่ใส่ได้ทั้ง ธนบัตร, บัตรเครดิต และ เหรียญได้ แบบนี้จะได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากสามารถเก็บของได้จำนวนมาก ส่วนมากใช้ในชีวิตประจำวัน มีทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสตางค์ ดังภาพที่41

Louis Vuitton Lulu Guinness

กระเป๋าสตางค์ขนาดเล็ก

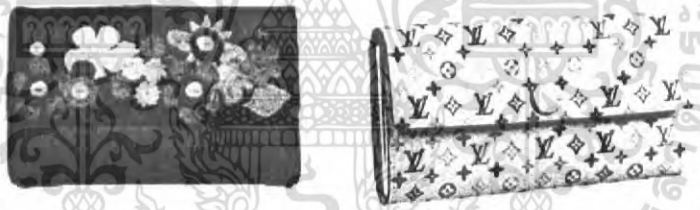

กระเป๋าสตางค์ขนาดใหญ่

ภาพที่ 41 แสดงตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสตางค์

2.2 แบบที่ใส่ได้เพียง ธนบัตร และ บัตรเครดิต กระเป๋าสตางค์ลักษณะนี้มักจะใช้เมื่อต้องออกงานต่างๆต้องการพกเฉพาะสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น มีขนาดเล็กเป็นแบบพับ ดังภาพที่ 42

Louis Vuitton

ภาพที่ 42 แสดงแบบที่ใส่ธนบัตรและบัตรเครดิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แบบที่ใส่เฉพาะเหรียญ ลักษณะนี้มักจะใช้ควบคู่กับกระเป๋าสตางค์อีกใบ มีขนาดเล็ก ใช้ในเวลาที่ไม่เป็นทางการหรือเวลาไปเที่ยวพักผ่อน ดังภาพที่ 43

Louis Vuitton

Louis Vuitton

Lulu Guinness

ภาพที่ 43 แสดงแบบที่ใส่ได้เฉพาะเหรียญ

2.3.4 *รูปแบบของกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง*

กระเป๋าใส่เครื่องสำอางนั้นต้องมีช่องเก็บอุปกรณ์ต่างๆเช่น ช่องใส่ลิปสติก, แป้งฝุ่น, ครีมทาหน้า,แปรงปัดแก้ม, กระจกเงา เป็นต้น สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นของที่จะต้องมีอยู่ในกระเป๋าใส่เครื่องสำอางดังนั้นในการออกแบบก็ต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยที่จำเป็นเหล่านี้ด้วย

กระเป๋าใส่เครื่องสำอางสามารถแบ่งตามลักษณะทางโครงสร้างได้ 2 ประเภทคือ

1. แบบคงรูป
2. แบบไม่คงรูป

1. แบบคงรูป

จะเป็นกระเป๋าลักษณะที่สามารถตั้งได้ มีพื้นที่ในการบรรจุสิ่งของได้มาก เหมาะสำหรับการเดินทางและส่วนมากจะมีหูหิ้ว ดังภาพที่ 44

Lulu Guinness

ภาพที่ 44 แสดงกระเป๋าใส่เครื่องสำอางแบบคงรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. <u>แบบไม่คงรูป</u>

มีขนาดเล็กเหมาะสำหรับการพกติดตัวใช้ในชีวิตประจำวัน ดังภาพที่45

Lulu Guinness

ภาพที่ 45 แสดงกระเป๋าใส่เครื่องสำอางแบบไม่คงรูป

2.3.5 <u>รูปแบบของเข็มขัด</u>

เข็มขัดสามารถแบ่งตามลักษณะการใช้งานได้ 2 ประเภทคือ

1. ลักษณะมีหัวเข็มขัด
2. ลักษณะไม่มีหัวเข็มขัด

สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. <u>ลักษณะที่มีหัวเข็มขัด</u>

เป็นเข็มขัดที่สามารถปรับขนาดได้ตามความเหมาะสม ใช้ออกงานได้ในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

- แบบที่เป็นทางการ ดังภาพที่ 46

Louis Vuitton Gucci

ภาพที่ 46 แสดงเข็มขัดแบบเป็นทางการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบบไม่เป็นทางการ ดังภาพที่ 47

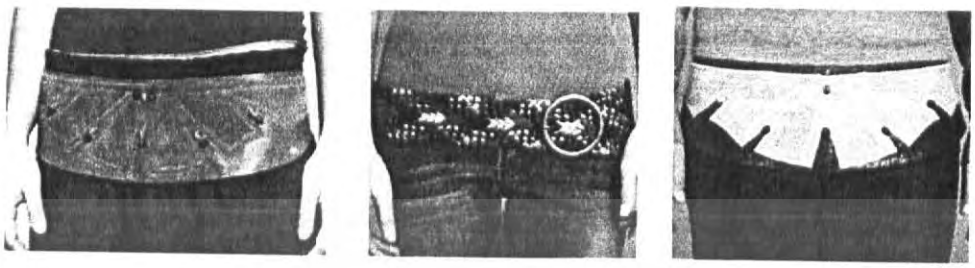

(แบบที่มีกระเป๋าใส่ของติดอยู่ที่เข็มขัด)

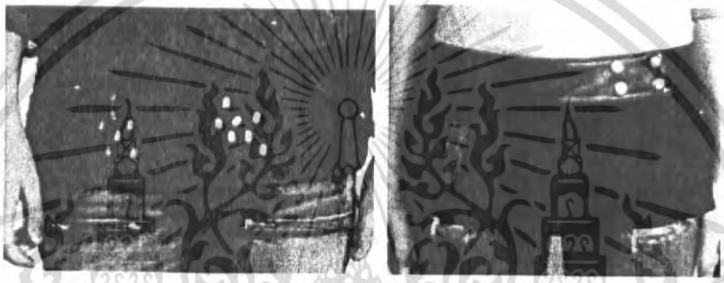

ภาพที่ 47 แสดงเข็มขัดแบบไม่เป็นทางการ

2. <u>ลักษณะที่ไม่มีหัวเข็มขัด</u>

การใช้งานจะเป็นแบบมีเชือกไว้ผูกได้ตามขนาดตามต้องการ ดังภาพที่ 48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

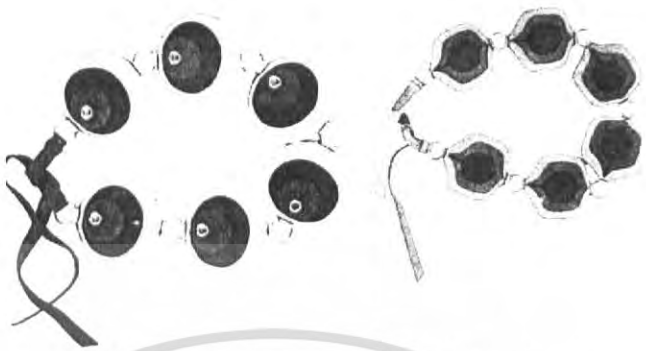

ภาพที่ 48 แสดงลักษณะที่ไม่มีหัวเข็มขัด

2.3.6 *รูปแบบของสมุดบันทึกงาน*

ตัวอย่างรูปแบบของสมุดบันทึกงาน ดังภาพที่ 49

แบบที่เป็นผ้า

แบบที่เป็นหนัง

ภาพที่ 49 แสดงตัวอย่างรูปแบบของสมุดบันทึกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผลิตภัณฑ์</u>

ซึ่งจากการวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคและข้อมูลของตัวผลิตภัณฑ์สามารถสรุปรูปแบบของผลิตภัณฑ์ได้ดังนี้

1. กระเป๋า ขนาดเล็ก

จะเป็นกระเป๋าถือแบบมีหูหิ้วเพราะสามารถบรรจุของได้มากกว่าแบบไม่มีหูหิ้ว และมีสายสำหรับถือ 1 เส้น ใช้สำหรับออกงานแบบไม่เป็นทางการ เนื่องมาจากลักษณะและสีของผ้าที่ดูไม่เป็นทางการมาก สิ่งของที่ใส่ในกระเป๋าก็มีเฉพาะของจำเป็นเท่านั้น

<u>สิ่งของที่ใส่ในกระเป๋า</u> ได้แก่ กระเป๋าสตางค์ขนาดเล็ก, มือถือ, ตลับแป้ง, ลิปสติก เป็นต้น

2. กระเป๋า ขนาดกลาง

ลักษณะการใช้งานจะเป็นสายสำหรับสะพายด้านข้างเส้นเดียว (Shoulder Bag) กระเป๋าสะพายเป็นกระเป๋าที่สามารถใช้ในการไปทำงาน เหมาะกับทุกโอกาส สามารถบรรจุของได้จำนวนมากสำหรับการใช้ในชีวิตประจำวัน วัสดุที่ใช้ต้องมีความแข็งแรงทนทาน

<u>สิ่งของที่ใส่ในกระเป๋า</u> ได้แก่ กระเป๋าสตางค์ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่, กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง, กระเป๋าใส่เหรียญ, มือถือ, สมุดบันทึก, เครื่องเล่นMP3 เป็นต้น

3. กระเป๋า ขนาดใหญ่

ลักษณะการใช้งานจะเป็นการถือและมีสายสำหรับถือ 2 เส้น (Luggage Bag)สามารถบรรจุของได้เป็นจำนวนมากและมีช่องสำหรับใส่ของต่างๆได้เช่น ช่องใส่มือถือ เป็นต้น ใช้ได้ในวันทำงานและในวันหยุดพักผ่อนสำหรับการเดินทางระยะเวลาสั้นๆ

<u>สิ่งที่ใส่ในกระเป๋า</u> วันทำงาน : คอมพิวเตอร์ (Notebook Computer), แฟ้มใส่เอกสาร เป็นต้น

วันหยุด : เสื้อผ้า 1 – 2 ชุด, ของใช้ส่วนตัวต่างๆเช่น สบู่, แชมพู เป็นต้น

4. กระเป๋าสตางค์

ลักษณะกระเป๋าสตางค์ขนาดใหญ่ที่สามารถใส่ได้ทั้งธนบัตร, บัตรเครดิตต่างๆ,ช่องสำหรับใส่เหรียญ เนื่องจากเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมในการใช้งานในประจำวันมากที่สุดและเป็นแบบที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากที่สุด และพฤติกรรมการใช้งานส่วนมากก็มักจะใช้กระเป๋าสตางค์ใบเดิมในทุกๆวัน

<u>สิ่งที่ใส่ในกระเป๋าสตางค์</u> ธนบัตร, บัตรเครดิตหรือบัตรต่างๆ, เหรียญ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. กระเป๋าใส่เหรียญ

เป็นกระเป๋าที่ใส่เหรียญโดยเฉพาะ สามารถใช้ควบคู่กับกระเป๋าสตางค์ใบใหญ่ด้วยได้

6. กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง

เลือกทำกระเป๋าใส่เครื่องสำอางสำหรับใช้ในชีวิตประจำวันมีขนาดเล็ก เนื่องจากเป็นรูปแบบที่สามารถใช้ได้ทุกวัน

สิ่งที่ใส่ในกระเป๋าเครื่องสำอาง ได้แก่ ตลับแป้งทาหน้า, ลิปสติกหรือลิปมันหวี, กระจก, ที่ปัดแก้ม เป็นต้น

7. เข็มขัด

เลือกทำเป็นเข็มขัดสำหรับใส่ไปในวันหยุดเพราะส่วนมากในวันทำงานคนทั่วไปก็มักจะใส่เครื่องแบบของบริษัทต่างๆอยู่แล้ว และเลือกลักษณะเข็มขัดแบบไม่มีหัวเข็มขัด (แบบผูก) เนื่องจากจะได้เหมาะสมกับรูปร่างของผู้ใช้ทุกคน สามารถปรับเปลี่ยนตำแหน่งและรูปแบบในการใช้งานตามต้องการได้

8. สมุดบันทึกงาน (Organizer)

เลือกทำแบบที่ใช้ผ้าเป็นหลักและเป็นแบบห่วงที่สามารถเติมกระดาษได้

สิ่งที่ใส่ในสมุดบันทึกงาน คือ ช่องสำหรับเสียบปากกา, ช่องใส่นามบัตรหรือกระดาษสำหรับโน้ตข้อความต่างๆและ ห่วงสำหรับเติมกระดาษสำหรับบันทึกงาน เป็นต้น ซึ่งขนาดในการทำในที่นี้ใช้ขนาดเดียวกับทางบริษัทที่มีอยู่เดิมเพราะจะได้ใช้ห่วงเหล็กขนาดเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.7 *แนวโน้มการออกแบบผลิตภัณฑ์ฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว (Fall-Winter2006 – 2007)*

ข้อมูลที่ใช้เป็นแนวทางการออกแบบในฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว 2006 – 2007 ดังภาพที่ 50

Inspiration

ภาพที่ 50 แสดงภาพที่เป็นแนวทางการออกแบบในฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว 2006 – 2007

Key Word	
Couture bow	การตกแต่งผ้าก็จะมีการปักลายด้วยลูกปัด
Embroidered	ใช้เนื้อผ้าที่มีความอ่อนนุ่มบางเบาและมีการ
Plush fraying	ทำขอบรุ่ยๆและโบว์จะได้รับความนิยมอีกครั้ง
Plump pink	โทนสีที่ใช้ในฤดูกาลนี้จะเป็นสีชมพูออกม่วงๆ
Purplish nature	ซึ่งเป็นสีที่ขรึมมากกว่าในช่วงฤดูร้อน
Frosted flower	ดอกไม้ในช่วงฤดูหนาว จะเน้นการให้อารมณ์
Romantic and Feminine	ที่มีความอ่อนหวานแบบผู้หญิง
Classic painting	แรงบันดาลใจต่างๆจะมาจากภาพเขียนในสมัยก่อน
Endearing deformity	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Color ดังภาพที่ 51

ภาพที่ 51 แสดงสีที่ใช้เป็นแนวทางการออกแบบในฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว 2006 – 2007

สีที่เลือกมาใช้ในฤดูกาลนี้ก็จะลดความสดในมาจากในช่วงของฤดูร้อนลงมาแต่ก็ยังคงให้ความรู้สึกที่มีชีวิตชีวา เน้นความนุ่มนวลของสีที่แสดงถึงความอ่อนหวาน

Material

วัสดุที่นำมาใช้เพื่อให้เข้ากับฤดูกาลนี้ได้แก่

- ผ้าแพร (ผ้าซาติน)
- ผ้ากำมะหยี่
- ขนสัตว์ (Fur)
- ผ้าลูกไม้
- เครื่องประดับตกแต่งชนิดต่างๆ

วัสดุที่นำมาตกแต่งจะเน้นให้ผ้ามีลักษณะดูพริ้วไหว, บางเบา, ดูมีชีวิตชีวา นิยมนำเอาขนสัตว์เข้ามาตกแต่งเป็นผิวสัมผัสที่ให้ความรู้สึกที่นุ่มนวลและผ้าลูกไม้ให้ความรู้สึกที่ดูเป็นผู้หญิง

สรุปแนวทางในการออกแบบสำหรับบริษัท Patti Chu ในฤดูหนาวปี 2006 – 2007

สีที่ใช้โดยรวมของทางบริษัทก็ยังคงใช้สีที่มีความสดใสอยู่แต่เพิ่มคู่สีที่ทำให้ผ้ามีลักษณะดูนุ่มนวลมากขึ้นอาทิเช่น สีชมพูอมม่วง, สีครีม เป็นต้น และมีการใช้ผ้าชนิดอื่นเข้ามาทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดความแปลกใหม่เช่น ลูกไม้, โครเช และวัสดุอื่นๆเพิ่มเติม อีกทั้งในการเลือกทำการออกแบบในช่วงฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูใบไม้ผลิเนื่องมาจากถ้าต้องการให้ผลิตภัณฑ์ออกขายในช่วงฤดูหนาว สินค้าจะต้องเริ่มผลิตตั้งแต่ตอนช่วงฤดูร้อน

ที่มา : กรมส่งเสริมการส่งออก

1. หนังสือ Peclers Paris (Inspiration Fall – Winter 2006-2007)
2. หนังสือ Hiver 2006-2007 winter (Mode products key fashion items)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.8 <u>การวิเคราะห์จิตวิทยาของสีที่มีผลต่อมนุษย์</u>

ในงานออกแบบ สีจะถูกนำมาใช้เพื่อสร้างความ รู้สึก และทัศนคติที่ดีต่อการใช้งานและมีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้ใช้

สี (Colour) หมายถึง ลักษณะความเข้มของแสงที่กระทบผ่านสายตาให้เห็นเป็นสี และมีผลทางด้านจิตวิทยา คือ สีแต่ละสีมีคุณสมบัติในการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกได้ไม่เหมือนกันตามแต่อิทธิพลของสีนั้นๆดังนั้นในการเลือกใช้สีให้เหมาะสมและถูกต้องตามวัตถุประสงค์จึงมีความสำคัญมากในการออกแบบ เพื่อความสำเร็จในตัวผลิตภัณฑ์ ดังภาพที่ 52

ภาพที่ 52 แสดงภาพวงจรสี

<u>วรรณะของสี (Tone of Colour)</u>

ในวงจรสีทั้ง 12 สี สามารถแบ่งสีได้ออกเป็น 2 พวก ตามลักษณะของสีที่ปรากฏดังนี้

1.วรรณะร้อน (Worm Tone Colour) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกรุนแรง ดื่นเต้น มีพลังและแข็งแรง สีวรรณะนี้จะประกอบด้วย สีเหลือง*, สีเหลืองส้ม, สีส้ม, สีแดงส้ม, สีแดง และสีม่วงแดง ดังภาพที่ 53

ภาพที่ 53 แสดงวรรณะร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.วรรณะเย็น (Cool Tone Colour)เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบเยือกเย็นสบายตาไม่เร่าร้อนสีในวรรณะนี้ประกอบด้วยสีเขียวอ่อน,สีเขียว,สีเขียวแก่,สีน้ำเงิน,สีม่วงน้ำเงินและสีม่วง ดังภาพที่ 54

ภาพที่ 54 แสดงวรรณะเย็น

หมายเหตุ* สีเหลืองเป็นสีที่สามารถอยู่ได้ทั้งในวรรณะร้อน และวรรณะเย็น

จิตวิทยาของสี

สีมีคุณสมบัติทำให้เกิดความกลมกลืน ช่วยสร้างจุดเด่นหรือความน่าสนใจ นอกจากนี้ยังสามารถแสดงออกถึงอารมณ์ได้ด้วย

สีมีผลต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ดังนี้

1. สีสามารถสร้างความรู้สึกต่อผู้ที่พบเห็นแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และภูมิหลังของแต่ละบุคคล นอกจากนี้สียังสามารถสร้างบรรยากาศได้อีกด้วย
2. สีสร้างความน่าสนใจ และมีอิทธิพลต่อการออกแบบ ช่วยสร้างความประทับใจแรกที่ได้พบเห็น
3. สีเป็นสัญลักษณ์ของวัตถุได้ เช่น สีแดง แทนสิ่งของที่อันตราย, สีเขียว แทนสัญลักษณ์ของความสงบสุข, สบายตา, สิ่งที่เป็นธรรมชาติ เป็นต้น
4. สีช่วยในการรับรู้ และจดจำ สีที่ดูสะดุดตาและมีเอกภาพจะช่วยทำให้ผู้พบเห็นเกิดความประทับใจและจดจำสินค้าได้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า สี สามารถสื่ออารมณ์และความรู้สึกต่อมนุษย์ได้ง่ายและรวดเร็วที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ตารางแสดงจิตวิทยาของสี</u>

ตารางที่ 6 แสดงจิตวิทยาของสี

	สีแดงเข้ม	เป็นสีที่ทำให้รู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ ชวนเชื่อ มีความมั่นใจ
	สีแดงอ่อน	สีแห่งความสุข ความหวาน
	สีชมพู	สีแห่งความรัก นุ่มนวล น่ารัก
	สีเหลือง	สีที่มีความสว่าง สดใส ร่าเริง
	สีส้ม	ตื่นตัว เร้าใจ สนุกสนาน
	สีเขียวเข้ม	สุขุม ดูเป็นทางการ
	สีเขียวอ่อน	สดชื่น ให้ความรู้สึกสบาย
	สีขาว	สะอาด บริสุทธิ์ สด ใหม่
	สีเทา	สงบ ขรึม
	สีดำ	ลึกลับ สุภาพ เป็นทางการ
	สีน้ำตาล	ดูเป็นทางการ

<u>จิตวิทยาของสี</u>

ผู้ออกแบบจำเป็นต้องเรียนรู้ทฤษฎีของสีเป็นอย่างดีจึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในขั้นปฏิบัติได้อย่างแท้จริง เป็นที่ทราบกันดีว่า บรรดาสีทั้งหลายที่มีอยู่ในโลกนี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งจำความได้ สีมีอิทธิพลต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก อย่างไรก็ดีได้มีนักวิชาการพยายามที่จะวิเคราะห์เรื่องสีที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของมนุษย์ในรูปแบบต่างๆซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. สีแดง หรือ สีม่วงแดง (Crimson or Purple) ให้ความรู้สึกไปในทางมั่งมี ร่ำรวย และมีอำนาจเป็นสีที่มีความอบอุ่นกว่าสีอื่นๆสิ่งของที่มีค่าซึ่งได้แก่ เพชรนิลจินดาหรือของที่มีประกายวูบวาบนั้น เมื่อได้กระทบกับแสงจะทำให้รู้สึกไปในทางพิธีการ สง่า มั่งคั่งและน่าเกรงขาม การที่คนในสมัยก่อนเลือกสีนี้ในการทำธงชาติ ผ้ายันต์ เพดานโบสถ์ การปิดทองนั้นจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ส่วนในด้านความรู้สึกของบุคคลที่ชอบสีนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่เข้มแข็ง ขยัน ตัดสินใจได้รวดเร็ว มีความหุนหัน ชอบหาประสบการณ์ใหม่ๆ รักการผจญภัย กล้าได้กล้าเสีย มีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่างคิดช่างสังเกต มีความคิดสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สีชมพู (Rose Pink) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสดชื่น อ่อนหวาน นุ่มนวล แต่แฝงไว้ซึ่งความภูมิฐาน และสง่าในท่าที เป็นสีที่แสดงถึงการเริ่มต้น สีชมพูนี้ยังแสดงความรู้สึกอ่อนหวานของคนหนุ่มสาว เป็นสีแห่งความรัก ในด้านความรู้สึกของคนที่ชอบสีนี้ มักจะเป็นคนที่รักสวยรักงาม เป็นระเบียบ ทันสมัย ช่างคิดช่างสังเกต เป็นคนนุ่มนวล เข้ากับคนได้ทุกระดับ

3. สีเหลืองสดพระอาทิตย์ (Yellow) เป็นสีที่แสดงถึงความสดชื่น ทันสมัย ตื่นเต้น มีชีวิตชีวา รื่นเริงสนุกสนาน และแสดงออกถึงความเปลี่ยนปลง สีเหลืองนี้เป็นสีที่ไม่ควรใช้เป็นจำนวนมาก หากจำเป็นต้องใช้สีนี้ในจำนวนที่มาก ควรทำให้เป็นมัน หรือเป็นสีนวล (Cream) ความรู้สึกของผู้ที่ชอบสีนี้นั้น มักจะเป็นคนที่ทันสมัย ฉลาดมีอุดมคติ ชอบเพ้อฝัน เชื่อมั่นในตนเอง ชอบการเปลี่ยนแปลง มีศิลปะ และมีความคิดสร้างสรรค์ดี

4. สีแดงส้ม (Scarlet or Vermillion) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกไปในทางที่ตื่นเต้น เร้าใจ สนุกสนาน แก่ผู้ที่พบเห็น เป็นสีที่ควรพบเห็นเป็นครั้งคราว เป็นสีที่เหมาะกับงานรื่นเริง หรืองานฉลองเทศกาลต่าง ๆ เราสามารถใช้สีนี้กับสถานที่หรือสิ่งของที่ผ่านตาเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ เช่น สถานีรถไฟ โรงภาพยนตร์ โปสเตอร์โฆษณา เป็นต้น ในด้านความรู้สึกของบุคคลที่ชอบสีนี้ จึงเป็นคนที่อ่อนไหว ตัดสินใจไม่แน่นอน สนุกสนาน ร่าเริง ไม่จริงใจ

5. สีเขียว หรือ สีน้ำเงิน (Green or Blue) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกเย็น โดยมากถือเป็นสีธรรมชาติที่ทุกคนชื่นชอบ เป็นสีของต้นไม้ และท้องฟ้า แสดงถึงความสงบปราศจากความเคร่งเครียด ในด้านความรู้สึกของผู้ที่ชอบสีนี้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นผู้ที่มีสติ รู้จักการใช้คำพูด ไม่ชอบความยุ่งยาก เป็นคนชอบระเบียบแบบแผน เป็นนักอนุรักษ์นิยม แต่งกายพิถีพิถัน ซื่อสัตย์สุจริต ไม่ไว้ใจผู้อื่นง่าย ๆ และชอบสังคมกับคนที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน

6. สีเขียวแก่ (Dark Green) หรือสีที่ค่อนข้างเทา (Gray) เป็นสีที่แสดงความเศร้าโศก (Sadness) เป็นสีของคนมีอายุ ในด้านความรู้สึกของผู้ที่ชอบสีนี้ มักจะเป็นคนสบายๆ รักความสันโดษ ไม่ชอบการสังสรรค์ หรือสังคม ไม่ชอบความตื่นเต้นวุ่นวาย มีความมานะพยายามที่ดี

7. สีเทาแก่ (สีกลาง Neutral) คล้ายกับสีน้ำเงิน (Blue) เป็นสีที่แสดงถึงความเฉื่อยชา ไม่กระตือรือร้น เฉยๆ เงียบ และเศร้าโศก ในด้านความรู้สึกของบุคคลที่ชอบสีนี้ มักจะเป็นคนที่เข้ากับสถานการณ์ต่างๆได้ง่าย แต่งกายเรียบร้อย รักระเบียบ เป็นคนที่เคร่งครัด

8. สีดำและสีขาว (Black & White) สีดำและสีขาว เป็นสีที่มีลักษณะของน้ำหนักตรงข้าม คือสีดำเป็นสีที่หนักที่สุด ส่วนสีขาวเป็นสีที่เบาที่สุด บางครั้งสีดำอาจแสดงถึงความสกปรก ส่วนสีขาวแสดงถึงความบริสุทธิ์ สะอาด และมักจะใช้สีดำเป็นสีของการไว้ทุกข์แสดงถึงความเศร้าโศกเสียใจ ส่วนสีขาว แสดงถึงความไม่มีมลทิน น่าทะนุถนอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางโครงสี

หมายถึง การแสดงออกทางวรรณะใดวรรณะหนึ่ง และยังแสดงโครงสร้างของสีที่เด่นออกมาเพียงสีเดียวเท่านั้น ซึ่งสามรถแสดงอารมณ์ให้เหมาะกับเรื่องราวที่ต้องการ เช่น สีน้ำตาล, สีเทาเหมาะกับผู้สูงอายุ สีสันสดใสเช่น สีแดง, สีเหลือง เหมาะสำหรับวัยรุ่น

หลักในการใช้สี

สีเอกณรงค์ **(Monochrome)**

คือ การให้สีสันสดใสเป็นจุดเด่นและให้สีรองเป็นสีที่ถูกลดความสดใสลง โดยนำสีจุดเด่นนั้นมาผสมด้วยทุกๆแห่ง ซึ่งสีรองที่นำมาใช้ก็ไม่ควรเกิน 5 สี ที่เลือกมาจากวงจรของสีใดสีหนึ่งไม่สมควรนำมาปนกัน

ซึ่งภาพรวมผลิตภัณฑ์ของบริษัทนั้นใช้สีที่อยู่ในวรรณะร้อนเป็นหลัก เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสดใส ร่าเริง ดูมีพลัง ต้องการให้ผลิตภัณฑ์ดูเด่นสะดุดตา เกิดความประทับใจเมื่อแรกเห็น

สีผสมผสาน **(Hamonies)**

คือตามหลักของการผสมผสานควรเลือกสีที่เรียงตามลำดับในวงจรของสีเพียง2 ถึง 3 สีหรือมากกว่านั้นแต่ไม่ควรเกิน 6 สีก็จะเกิดความกลมกลืน

วิธีการใช้สีคู่ตรงข้าม (Complementaries)

1. ปริมาณของสีที่เลือกมาใช้ไม่ควรเกิน 10 % ของเนื้อที่ในส่วนนั้น
2. การใช้คู่สีตรงข้ามกันในปริมาณเนื้อที่เท่ากัน ควรใช้ในอัตรา 2 : 8 หากจำเป็นต้องใช้คู่สีในปริมาณที่เท่ากัน ควรทำให้สีใดสีหนึ่งหรือทั้ง 2 สีลดค่าความสดใสลง ถ้าส่วนนั้นเป็นลายเล็กๆการใช้คู่สีสดๆตัดกันย่อมเกิดความสวยงามได้ แต่ถ้าลายนั้นเป็นลายใหญ่และต้องการใช้คู่สีสดๆตัดกันควรมีเส้นเข้มหรือสีดำมาคั่นกลาง จึงสามารถลดความรุนแรงได้

การลดค่าความสดใสของสี

สามารถทำได้โดยการใช้คู่สีของมันผสมลงไป ถ้าใช้สีนั้นคู่กับสีคู่ตรงข้ามในปริมาณเท่ากันผลที่ได้จะเป็นสีกลางทันที

สีขัด **(Discard)**

คือ เมื่อใช้สีผสมผสานมากเกินไปอาจเกิดความเบื่อหน่ายได้ ถ้าใช้สีที่ขัดเข้ามาปนจะช่วยให้เกิดความน่าสนใจได้มากขึ้น

สีขัด เกิดจากการกับคุณค่าน้ำหนักของสีแก่มาเป็นสีอ่อน โดยระบายน้ำหนักของสีแก่ให้เบากว่าสีอ่อน โดยสีที่มีปริมาณน้อยเป็นบางจุด เรียกว่า สีขัด ไม่ควรเกิน 10 % ของเนื้อที่ทั้งหมดผลที่ได้ออกมาจึงจะสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ

2.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการตกแต่ง

1. กระดุม

1.1 กระดุมแป๊บ (Snap Button)

ใช้ยึดผ้า2ชิ้นเข้าด้วยการกดกระดุมตัวผู้กับตัวเมียเข้าด้วยกันมีทั้งชนิดที่ทำด้วยพลาสติกและโลหะ มีหลายขนาด มี 2 รูปแบบคือ

- แบบเย็บติดกับผ้า จะมีรูตรงขอบกระดุมทั้งตัวผู้และตัวเมียเพื่อใช้เย็บติดกับผ้า
- แบบติดกับผ้าด้วยเครื่องปั๊ม ใช้เครื่องในการติดกับผ้า มีส่วนประกอบ 4 ชิ้นคือ กระดุมตัวผู้ 2 ชิ้นประกบผ้าด้านบน และกระดุมตัวเมีย 2 ชิ้นประกบผ้าด้านล่าง การยึดติดค่อนข้างแน่นหนา ดังภาพที่ 55

ภาพที่ 55 แสดงลักษณะของกระดุมแป๊บ

1.2 กระดุมแม่เหล็ก (Magnet)

ลักษณะคล้ายกระดุมแป๊บ แต่ติดกันด้วยแรงดึงดูดแม่เหล็ก สะดวกและไวต่อการใช้งานกว่า 1 ตัว ประกอบด้วยชิ้นส่วน 2 คู่ เหมือนกระดุมแป๊บ ข้อเสียคือ มีช่วงอายุการใช้งาน อาจเสื่อมคุณภาพได้ ดังภาพที่ 56

ภาพที่ 56 แสดงลักษณะกระดุมแม่เหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 การดุมแบบเจาะรู	มีรูที่เจาะไว้เพื่อเย็บติดกับผ้า มี 2 แบบคือ แบบ 2 รูและแบบ 4 รู
1.4 กระดุมแบบห่วง	มีห่วงหรือช่องอยู่ใต้เม็ดกระดุม เวลาเย็บควรเย็บให้แน่น
1.5 กระดุมหมุดย้ำ	เหมาะกับผ้าเนื้อหนา เช่น ผ้ายีน ผ้าใบ
1.6 กระดุมจีน	เป็นลักษณะปมด้ายกลัดอยู่กับห่วงผ้า

2. ซิป

ซิปใช้ยึดติดกันระหว่างผ้า 2 ผืนโดยการรูดเปิด-ปิด โดยเย็บซิปให้ติดกับผ้า ให้แนวของรอยต่อตรงกันรูดฟันซิปให้ติดหรือแยกจากกัน ผ้า 2 ชิ้น จะติดหรือแยกจากกัน โดยมีทั้งซิปโลหะและซิบไนลอน ให้ความมั่นใจในการเปิด-ปิดมาก โดยในงานด้านเสื้อผ้านั้นซิปที่เรามักจะใช้มีอยู่หลายชนิดตามลักษณะการใช้งาน ดังนี้

2.1 ซิปแบบทั่วไป เป็นชนิดปิดท้าย มีเฉพาะตัวกั้นกลาง หรือมีทั้งตัวกั้นด้านบนและด้านล่างสำหรับยึดแถบผ้าทั้งสองให้ติดกัน เพื่อไม่ให้ปลายทั้งสองแยกเป็นอิสระเมื่อซิปเปิดจะสุด ซึ่งซิปแบบโลหะนิยมนำมาประกอบเป็นกระเป๋าและเครื่องแต่งกาย ดังภาพที่ 57

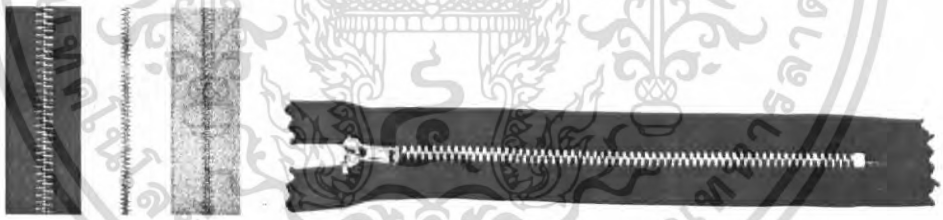

ภาพที่ 57 แสดงซิปโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ซิปแบบซ่อน เป็นซิปชนิดปิดท้ายเช่นเดียวกัน แต่ลักษณะของซิปเมื่อติดเข้ากับชิ้นส่วนของเสื้อผ้าแล้วจะไม่ให้เห็นตัวซิป ดังภาพที่ 58

ภาพที่ 58 แสดงซิปแบบซ่อน

2.3 ซิปแบบเปิดท้าย เป็นซิปที่มีเดือยและสวมที่ปลายแถบผ้าทั้ง 2 ด้าน เพื่อให้สามารถแยกได้เป็นอิสระได้เมื่อรูดซิปเปิด และต้องสวมกลับให้เข้าที่พอดีก่อนรูดซิปปิด ดังภาพที่ 59

ภาพที่ 59 แสดงซิปแบบเปิดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อุปกรณ์ยึดชิ้นส่วน

1. ข้อต่อแบบเกี่ยว ประกอบด้วย 2 ชิ้นส่วนคือ ห่วงคล้องและตัวขอเกี่ยว ถอดหรือปลดสายออกได้ โดยปลดที่ตัวขอเกี่ยวหรืออาจยึดในลักษณะที่ถอดไม่ได้ คือ เย็บสายเข้ากับห่วงสี่เหลี่ยมทั้ง 2 ด้าน (โดยไม่ต้องใช้ขอเกี่ยว) มีทั้งชนิดที่ทำด้วยพลาสติกหรือโลหะ ซึ่งแบบที่นิยมนำมาทำกระเป๋าคือขอเกี่ยวแบบโลหะ เช่น สีทอง, สีเงิน เป็นต้น ใช้สำหรับทำสายสำหรับสะพายกระเป๋า, เกี่ยวกับซิปเพื่อทำที่เปิด-ปิดกระเป๋า เป็นต้น ดังภาพที่ 60

ขอเกี่ยวรูปตัว D ขอเกี่ยวทำพวงกุญแจ

ภาพที่ 60 แสดงข้อต่อแบบเกี่ยว

2. ข้อต่อล็อค (ก้ามปู) เวลายึด ลอดเดือยชิ้นตัวผู้เข้าไปล็อคติดกับชิ้นตัวเมีย ประกอบด้วยชิ้นส่วน 2 ชิ้น คือ ตัวผู้และตัวเมีย มีหลายรูปแบบ

4. กรอบโลหะ

กรอบโลหะจะมีหลากหลายรูปแบบให้เลือก ส่วนที่เลือกมาทำเป็นกรอบโลหะสำหรับทำกระเป๋าใส่เหรียญ จะมีสีให้เลือกทั้งหมด 3 สีคือ สีทอง, สีเงิน และสีรมดำซึ่งได้เลือกสีรมดำมาใช้ในการออกแบบครั้งนี้ ดังภาพที่ 61

ภาพที่ 61 แสดงกรอบโลหะสีรมดำ และ สีเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ตาไก่

มีลักษะเป็นห่วงโลหะ 2 ชิ้น เป็นอุปกรณ์สำหรับไว้ร้อยเชือกทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดความเรียบร้อย สวยงาม ตาไก่มีหลายขนาดให้เลือก และสีที่มีขายอยู่ในท้องตลาดได้แก่ สีเงิน,สีทอง,สีรมดำ เป็นต้น

6. โครเช ภาพที่ 62

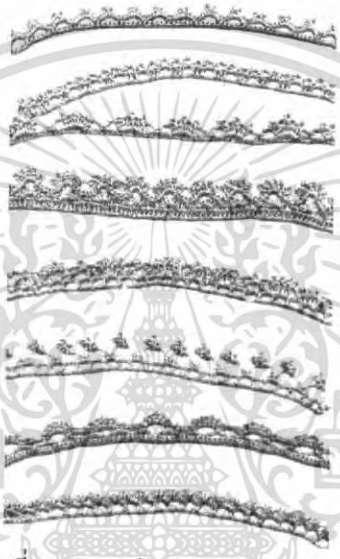

ภาพที่ 62 แสดงโครเชรูปแบบต่างๆ

การเลือกนำเอาโครเชมาเป็นวัสดุตกแต่งประกอบร่วมกับผลิตภัณฑ์ในครั้งนี้ เนื่องมาจากว่าโครเชก็เป็นงานหัตถกรรม (Handmade) เหมือนกับผ้าทอเป็นงานที่มีความสวยงามและมีเอกลักษณ์

7. วัสดุที่ใช้ในการเย็บประกอบ

1. เส้นด้าย ขนาดของเส้นด้ายใยสั้นจัดเป็น Number (No.) โดยกำหนดขึ้นตามความสัมพันธ์ระหว่างเส้นใยหนึ่งหน่วยต่อความยาวของเส้นด้ายที่ดึงให้ยาวได้จากวัตถุดิบนั้น

ด้าย No. ด้ายยิ่งมาก ด้ายจะยิ่งเส้นเล็กลง

- ด้ายเส้นใหญ่และหยาบ คือ ขนาด No. 12-21
- ด้ายเส้นปานกลาง คือ ขนาด No. 20-60
- ด้ายเส้นเล็กละเอียด คือ No. 60 ขึ้นไป

(ด้ายฝ้ายชนิดเส้นเล็กละเอียดที่สุดมีถึง No. 400)

หมายเหตุ ด้ายเย็บผ้าที่ใช้กันอยู่ทั่วไป คือ ด้าย No.50 และ 60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาในการออกแบบ

เนื่องจากผ้าที่บริษัทนำมาใช้ในการออกแบบเป็นผ้าทอมือของทางภาคเหนือ จึงมีแนวความคิดว่าควรจะหาแรงบันดาลใจในการออกแบบให้สอดคล้องกัน จึงเริ่มศึกษาจากสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของทางภาคเหนือ คือ สถานที่ท่องเที่ยว เช่น พระธาตุดอยตุง, สวนแม่ฟ้าหลวง สวนพฤกษศาสตร์, ภูชี้ฟ้า, ดอยแม่สลอง, ดอยเชียงดาว ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆเหล่านี้ก็จะมีดอกไม้ และพืชพันธุ์ต่างๆที่สวยงามมากมาย เพราะภาคเหนือของไทยนั้นเป็นภาคที่มีดอกไม้สวยงามที่สุดเนื่องจากภูมิประเทศอยู่ทางตอนบน ทำให้มีอากาศที่หนาวเย็นเหมาะแก่การเพาะปลูก ดังนั้นจึงเลือกที่จะนำเอาดอกไม้ที่ขึ้นทางภาคเหนือมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบในครั้งนี้ ซึ่งดอกไม้ยังเป็นตัวแทนในการสื่ออารมณ์และความรู้สึกถึงผู้หญิงได้เป็นอย่างดี ประกอบกับตรงกับแนวโน้มในการออกแบบช่วงฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว (Fall – Winter 2006-2007)

<u>เอกลักษณ์ของทางภาคเหนือ</u> ดังภาพที่ 63

ตุง สัญลักษณ์ที่สำคัญของทางภาคเหนือ

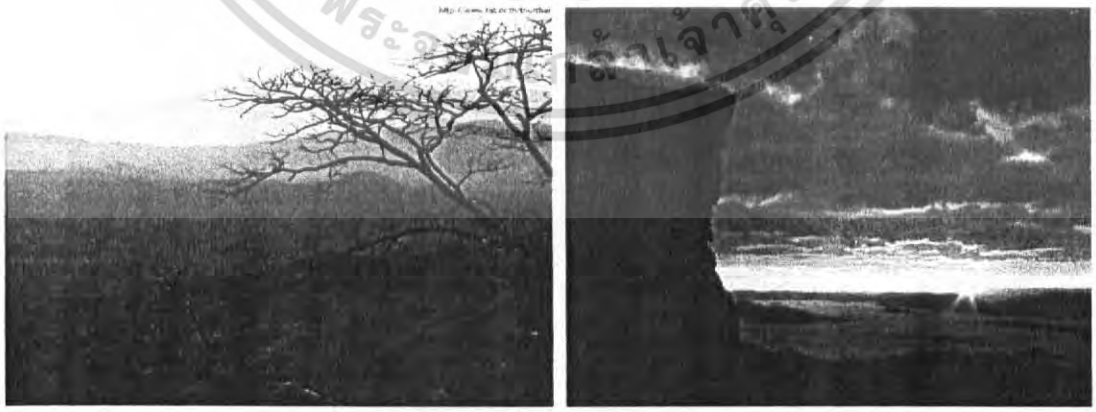

บรรยากาศในฤดูหนาว

ภาพที่ 63 แสดงเอกลักษณ์ของทางภาพเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>แรงบันดาลใจในการออกแบบ</u>

ดอกไม้ที่เลือกมาใช้ในการออกแบบครั้งนี้คือ ดอกชมพูเชียงดาว เป็นดอกที่มีสีชมพูหรือชมพูแกมม่วง จัดอยู่ในจำพวกพันธุ์ไม้เฉพาะถิ่นและหาพบยากชนิดหนึ่งของเมืองไทย พบบนภูเขาหินปูนที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 1,800 เมตรขึ้นไปเป็นพืชที่ขึ้นเฉพาะที่ ปัจจุบันมีรายงานการพบเฉพาะบนดอยเชียงดาว จ.เชียงใหม่

<u>ดอกชมพูเชียงดาว</u> ดังภาพที่ 64

ภาพที่ 64 แสดงลักษณะของดอกชมพูเชียงดาว

<u>ที่มา</u> : สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ดอกชมพูเชียงดาว</u> ดังภาพที่ 65

ภาพที่ 65 แสดงดอกชมพูเชียงดาว

ชื่อวิทยาศาสตร์ : ***Pedicularis siamensis*** Tsoong **วงศ์ :** SCROPHULARIACEAE

ลักษณะลำต้น : ไม้ล้มลุกดูคล้ายไม้พุ่มเตี้ย ๆ สูง 40 ซม. - 1.5 เมตร สีแดง หรือสีแดงคล้ำ

ลักษณะใบ : เป็นใบเดี่ยวที่มี 2 แบบอยู่ในต้นเดียวกัน ทั้งแบบออกเป็นวง และออกตรงกันข้ามเป็นคู่และสลับตั้งฉาก ใบคล้ายใบเฟิร์น รูปขอบขนานแกมรูปไข่ กว้าง 1-2.5 ซม. ยาว 1.5-4 ซม. ขอบใบหยักเป็นฟันเลื่อยและมีหยักเว้าลึกเกือบถึงเส้นกลางใบ หลังใบสีเขียวและประขาว ท้องใบเป็นสีนวลขาว ก้านใบสั้นมาก

ลักษณะดอก : ออกดอกเป็นช่อสั้น ๆ ตามซอกใบเป็นชั้น ๆ จนถึงปลายยอดดูคล้ายเป็นช่อดอกยาวตั้งตรง ดอกสีชมพู หรือสีชมพูแกมม่วง ปลายแยกเป็น 2 กลีบ กลีบบนจะพับขอบกลีบเข้าหากันดูคล้ายหลอดแล้วงองุ้มตรงส่วนปลายเป็นจงอยโค้งแหลม ส่วนกลีบล่างแผ่แบนกว้างแล้วแอ่นลงตอนปลาย ซึ่งปลายกลีบจะแยกออกเป็น 3 แฉกซ้อนทับกันอยู่ แฉกกลางเป็นรูปกลมมน ส่วนแฉกข้างทั้ง 2 แฉกเป็นรูปรี กลีบรองกลีบดอกเป็นรูปถ้วย ปลายกลีบหยักแหลม ไม่มีก้านดอก ออกดอกในราวเดือน พ.ย. - ม.ค.

ลักษณะผล : เป็นกระเปาะรูปไข่ ขนาด 6-12 มม. แข็งมีกลีบรองกลีบดอกหุ้มปลายผลเป็นหยัก

แหล่งที่พบในไทย : จัดอยู่ในจำพวกพันธุ์ไม้เฉพาะถิ่นและหาพบยากชนิดหนึ่งของเมืองไทย พบ บนภูเขาหินปูนที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 1,800 เมตรขึ้นไป ปัจจุบันมีรายงานการพบเฉพาะบนดอยเชียงดาว จ.เชียงใหม่

แหล่งกำเนิดและแพร่กระจาย : เป็นพันธุ์ไม้เขตอบอุ่นที่แพร่กระจายพันธุ์ลงมาจากซีกโลกตอนเหนือ

<u>สรุปเหตุผลในการเลือกดอกชมพูเชียงดาว</u> เพราะ เป็นดอกไม้ที่พบได้ยากและมีรูปทรงที่เป็นเอกลักษณ์ พบได้เฉพาะที่ดอยเชียงดาว จึงเปรียบเหมือนผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่ซ้ำแบบใครเหมาะสำหรับผู้ที่มีความเป็นตัวของตัวเองและดอกมีสีชมพูเหมาะกับสีของทางบริษัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีการผลิต

2.6.1 เทคนิคการเพิ่มผิวสัมผัสให้กับผืนผ้าโดยการเย็บ

วิธีการเย็บแล้วทำให้ผืนผ้าเกิดผิวสัมผัสใหม่ทำได้หลายวิธีเช่น

1. การเย็บต่อกัน(Patch Work)
2. การเย็บแทรกผ้า หรือวัสดุอื่นเพิ่มเติม เช่น ลูกไม้ เป็นต้น
3. การเย็บย่น หรือจับจีบ
4. การเจาะผ้าเป็นลวดลายต่างๆและซ้อนผ้าด้านหลังอีกชั้น

1. <u>การเย็บต่อกัน (Patch Work)</u>

การนำผ้ามาเย็บต่อกันนั้นก็ทำได้หลายลักษณะคือ ต่อด้วยผ้าผืนเดียวกัน, ต่อด้วยผ้าต่างชนิดกัน, ต่อด้วยผ้าชนิดเดียวกันต่างสี, ต่อด้วยผ้าและวัสดุชนิดอื่นๆเช่น หนัง, หนังกลับ เป็นต้นซึ่งวิธีนี้สามารถดัดแปลงได้อีกมากมายขึ้นกับประสบการณ์ของผู้ทำแต่ละคน

<u>การเย็บต่อกันแบบเป็นแนวยาว</u>

วิธีการเย็บมี ดังภาพที่ 66

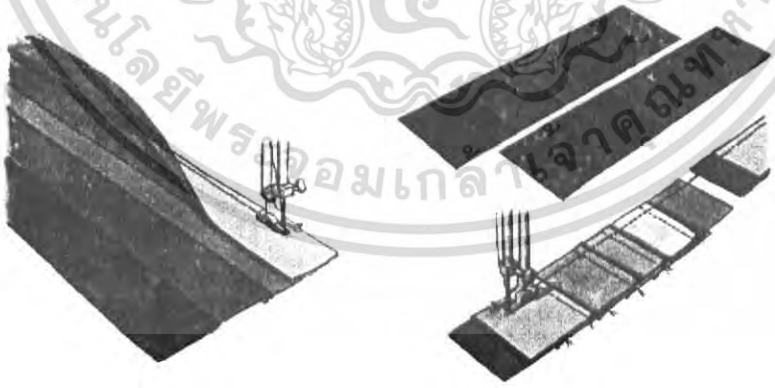

ภาพที่ 66 แสดงวิธีการเย็บต่อกันแบบเป็นแนวยาว

ขั้นตอนคือ การนำผ้าผืนเดียวกันหรือหลายผืนมาเย็บต่อกันในแนวยาวและก็ตัดในแนวขวางแล้วนำมาเย็บต่อกันอีกทีซึ่งจากการทดลองกับผ้าของทางบริษัทก็ได้ผลดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 เย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกัน ดังภาพที่ 67

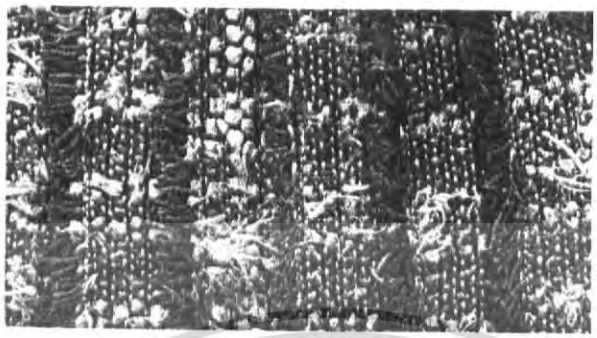

ภาพที่ 67 แสดงการเย็บแบบต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกัน

<u>ข้อดี</u> 1. เป็นแบบที่มีความแข็งแรงเนื่องจากนำผ้ามาเย็บต่อกันในทุกๆชิ้นและวิธีการนี้สามารถนำเศษผ้าที่เหลือมาเย็บต่อกันได้

2. เป็นการเพิ่มผิวสัมผัสให้กับผืนผ้า

<u>ข้อเสีย</u> 1. ใช้ระยะเวลาในการผลิตมากเพราะต้องนำมาต่อกันทีละชิ้น

1.2 เย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกันแบบนำขอบผ้ามาชนกัน ดังภาพที่ 68

ภาพที่ 68 แสดงเย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกันแบบนำขอบผ้ามาชนกัน

<u>ข้อดี</u> 1. ทำให้ผ้าเกิดผิวสัมผัสที่น่าสนใจมากขึ้น เป็นแบบที่คนส่วนใหญ่ชื่นชอบ

2. มีความแข็งแรงของผืนผ้า

3. สามารถดูแลรักษาได้ง่าย

<u>ข้อเสีย</u> 1. อาจต้องเสียเวลามาเลาะบริเวณขอบออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 เย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนแบบนำขอบผ้ามาชนกัน ดังภาพที่ 69

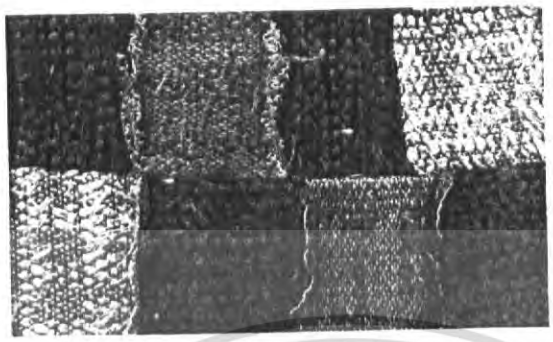

ภาพที่ 69 แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนแบบนำขอบผ้ามาชนกัน

ข้อดี 1. ทำให้เกิดความหลากหลายกับผืนผ้า

2. ทำให้ผ้ามีทิศทางของลายแบบสลับแนวตั้งกับแนวนอนได้

ข้อเสีย 1. ต้องตัดผ้าเป็นผืนเล็กๆเพื่อนำมาต่อ ทำให้ใช้เวลาในการผลิตค่อนข้างมาก

2. การวางแบบสลับแนวเพิ่มขั้นตอนให้ยุ่งยากในการผลิต

1.4 เย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืน โดยตัดผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยมมุมฉาก ดังภาพที่ 70

ภาพที่ 70 แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืน โดยตัดผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยมมุมฉาก

ข้อดี 1. เล่นลวดลายกับผ้าหลายๆผืนได้ หากมีเศษผ้าที่เหลือใช้ก็นำมา

ทำเป็นผลิตภัณฑ์ได้

ข้อเสีย 1. มีความซับซ้อนในการผลิตมาก

2. ทำให้เกิดความผิดพลาดในการผลิตได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 เย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนผสมกับหนังเทียม ดังภาพที่ 71

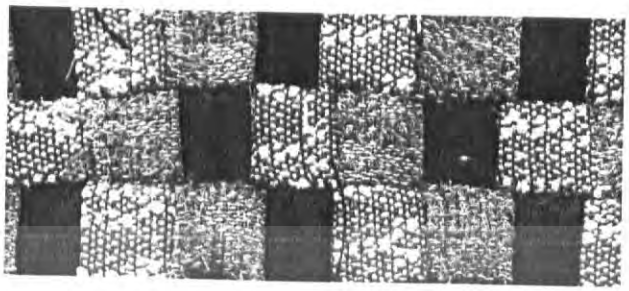

ภาพที่ 71 แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนผสมกับหนังเทียม

ข้อดี 1. เป็นการใช้วัสดุแบบผสมผสานระหว่างผ้ากับหนัง

2. สีของหนังตัดกับผ้าทำให้ผ้าดูโดดเด่นมากยิ่งขึ้น

ข้อเสีย 1. มีความซับซ้อนในการผลิต

การเย็บต่อกันแบบเฉียง

วิธีการเย็บ ดังภาพที่ 72

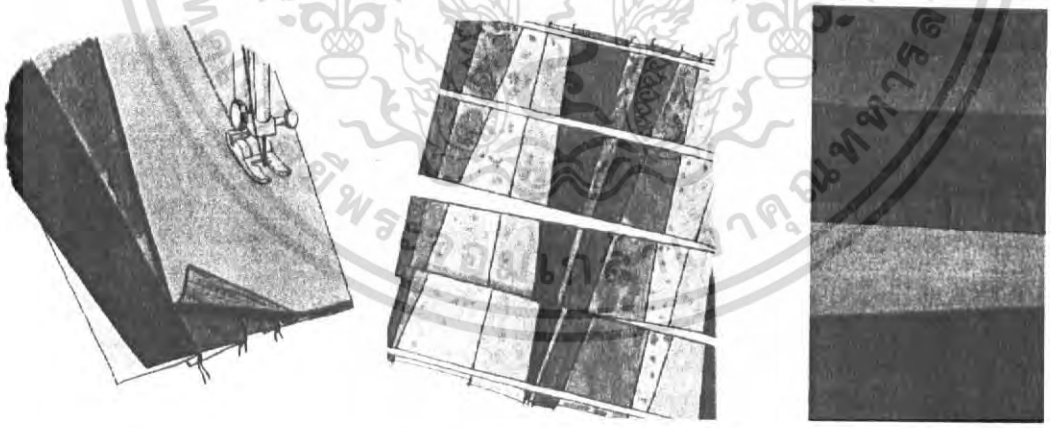

วางผ้าซ้อนทับกันในแนวเฉียง ตัดผ้าออกเป็นส่วนๆในแนวยาว ตัวอย่างผ้าที่เย็บด้วยวิธีดังกล่าว

ภาพที่ 72 แสดงการเย็บต่อกันแบบเฉียง

ขั้นตอน คือ นำผ้ามาวางแบบเฉียงแล้วนำมาเย็บซ้อนกันแล้วตัดเป็นแถวๆ หลังจากนั้นก็นำมาต่อกันเป็นผืนในแนวยาวก็จะได้ผ้าในรูปทรงใหม่ๆจากหลักการดังกล่าวจึงมาปรับใช้กับงานดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 เย็บต่อกันด้วยผ้าคนละชนิดในแนวเฉียง ดังภาพที่ 73

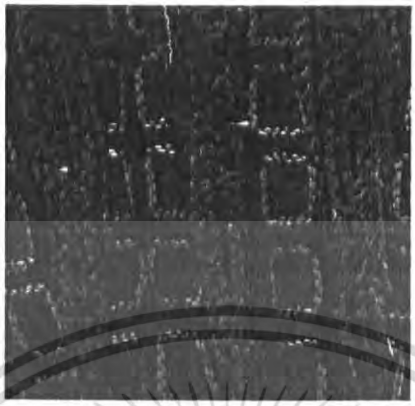

ภาพที่ 73 แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าคนละชนิดในแนวเฉียง

ข้อดี ทำให้ผ้าเกิดลวดลายใหม่ๆ

ข้อเสีย ต้องตัดผ้าเป็นแนวลู่เข้าทำให้เกิดความยุ่งยากในการตัดเย็บมากขึ้น

2. การเย็บแทรกผ้า หรือวัสดุอื่นเพิ่มเติม เช่น ลูกไม้ เป็นต้น

การเย็บแบบแทรกผ้าเป็นการตกแต่งผ้าตามขอบผ้าด้วยวัสดุอื่น เช่น ลูกไม้, ผ้าฉลุลาย เป็นต้นเพื่อทำให้ผ้ามีลักษณะที่ดูอ่อนหวาน นุ่มนวลมากขึ้น ซึ่งจำเป็นจะต้องเลือกวัสดุตกแต่งนี้ให้เหมาะสมกับผ้าด้วยเนื่องจากวัสดุตกแต่งบางอย่างทำมาจากใยสังเคราะห์อาจไม่เหมาะสมกับผ้าทอมือได้

ตัวอย่างการเย็บแทรกลูกไม้ของเสื้อผ้า ดังภาพที่ 74

ภาพที่ 74 แสดงตัวอย่างการเย็บแทรกลูกไม้ของเสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างการเย็บแทรกด้วยลูกไม้กับผ้าทอ

2.1 เย็บแทรกลูกไม้สีขาว ดังภาพที่ 75

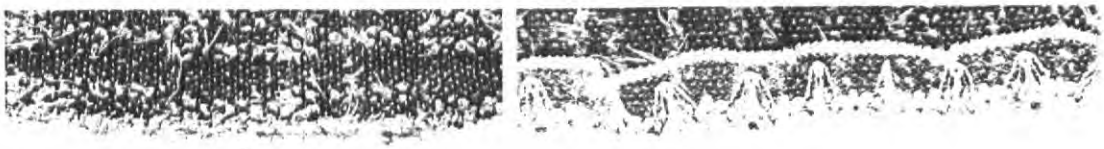

เย็บแทรกลูกไม้ไว้ด้านในของผ้า เย็บแทรกลูกไม้ไว้ด้านนอกของผ้า

ภาพที่ 75 แสดงการเย็บแทรกลูกไม้สีขาว

ข้อดี 1. เป็นวิธีที่ทำได้รวดเร็วในการเพิ่มลวดลายบนผืนผ้า

2. ทำให้ผ้าดูนุ่มนวลมากขึ้น

ข้อเสีย 1. นำไปตกแต่งได้เฉพาะบางส่วนของผลิตภัณฑ์

2.2 เย็บแทรกลูกไม้สีขาวพร้อมกับเย็บแบบจับจีบ ดังภาพที่ 76

ภาพที่ 76 แสดงการเย็บแทรกลูกไม้สีขาวพร้อมกับเย็บแบบจับจีบ

ข้อดี 1. ทำให้ผ้าดูนุ่มนวลมากยิ่งขึ้นด้วยการตกแต่งด้วยลูกไม้

ข้อเสีย 1. ผ้าทอผืนนี้ค่อนข้างหนาจึงไม่ค่อยเหมาะสมในการจับจีบ

เพราะทำให้ไม่ค่อยเห็นรอยย่นบนตัวผ้ามากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. <u>การเย็บย่น หรือจับจีบ</u>

การเย็บย่น และการจับจีบนั้นทำให้ผืนผ้าเป็นการเพิ่มผิวสัมผัสให้กับผ้า ทำให้ผ้าดูพลิ้วไหวมีมิติมากขึ้นซึ่งการเย็บแบบนี้นิยมใช้กับการตัดเย็บเสื้อผ้ามาก ดังภาพที่ 77

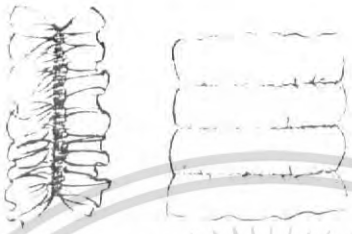

ภาพที่ 77 แสดงการเย็บย่นหรือเย็บจับจีบ

<u>ศึกษาการเย็บจากรูปแบบของเสื้อผ้า</u> ดังภาพที่ 78

ภาพที่ 78 แสดงการศึกษาการเย็บจากรูปแบบของเสื้อผ้า

<u>ตัวอย่างเสื้อผ้าที่เย็บรูปแบบนี้</u> ดังภาพที่ 79

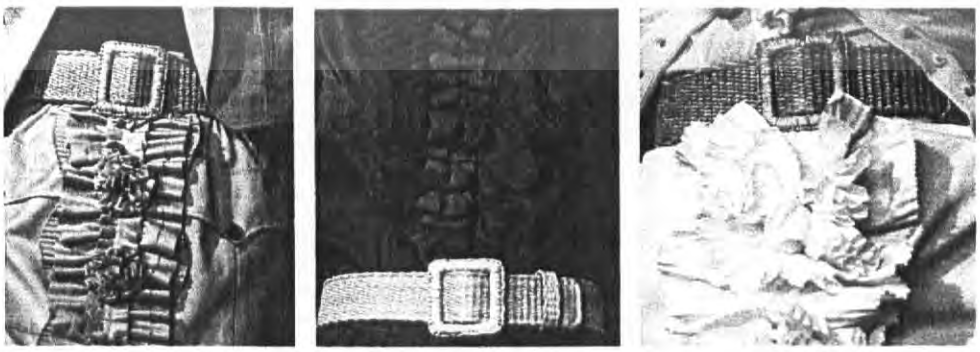

ภาพที่ 79 แสดงตัวอย่างเสื้อผ้าที่เย็บรูปแบบนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การเย็บย่นหรือจับจีบและเดินเส้นด้วยด้ายสีชมพู ดังภาพที่ 80

ภาพที่ 80 แสดงการเย็บย่นหรือจับจีบและเดินเส้นด้วยด้ายสีชมพู

ข้อดี 1. ขั้นตอนในการทำนั้นง่าย ไม่ซับซ้อน

ข้อเสีย 1. ไม่ค่อยเห็นความแตกต่างเนื่องมาจากผ้าชิ้นเดิมก็มีลักษณะย่นอยู่แล้ว

3.2 การเย็บย่นแล้วเย็บผ้าอีกชิ้นทับด้านบน ดังภาพที่ 81

ภาพที่ 81 แสดงการเย็บย่นแล้วเย็บผ้าอีกชิ้นทับด้านบน

ข้อดี 1. ทำให้ผ้าเกิดลักษณะและรูปแบบที่มีความน่าสนใจมาก

2. เลือกใช้วิธีการผสมผสานผ้ากับเทคนิคได้อย่างเหมาะสม

3. ขั้นตอนในการผลิตไม่ยุ่งยากซับซ้อน

ข้อเสีย 1. นำไปทำเป็นผลิตภัณฑ์ได้เฉพาะส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. <u>การเจาะผ้าเป็นลวดลายต่างๆและซ้อนผ้าด้านหลังอีกชั้น</u>

การเจาะผ้าและซับผ้าอีกชนิดหนึ่งไว้ด้านในที่ใช้ในการทดสอบคือจะใช้ผ้าที่ผืนแรกไม่ยืดหยุ่นและอีกผืนที่ซับด้านในจะมีความยืดหยุ่นก็จะให้ความรู้สึกที่ต่างออกไป

4.1 <u>ตัวอย่างวิธีการเจาะผ้าและซับผ้าอีกชนิดหนึ่งไว้ด้านใน</u>

<u>แทรกผ้าไว้ด้านนอก</u> ดังภาพที่ 82

ภาพที่ 82 แสดงตัวอย่างวิธีการ เจาะช่องและแทรกผ้าด้านใน

<u>ข้อดี</u> 1. ทำให้เกิดลวดลายได้ตามต้องการจากผ้าคนละชนิดกัน

<u>ข้อเสีย</u> 1. มีความซับซ้อนในการตัดเย็บ

2. บริเวณที่เป็นรอยต่อของผ้าทั้งสองผืนอาจไม่ค่อยแข็งแรง

<u>แทรกผ้าไว้ด้านใน</u> ดังภาพที่ 83

ภาพที่ 83 แสดงการเย็บแทรกผ้าไว้ด้านใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดี 1. ทำให้ผ้าเกิดลักษณะและรูปแบบที่มีความน่าสนใจมาก

2. สามารถซ้อนผ้าอีกสีด้านในด้านทำให้เกิดความแปลกใหม่

ข้อเสีย 1. นำไปทำผลิตภัณฑ์ได้เฉพาะส่วน

การทำเทคนิคให้กับเนื้อผ้าทำได้อีกหลายหลายวิธีเช่น

1. การสาน
2. การถักเปีย
3. การบิดเกลียว
4. การทำเป็นโบว์
5. การทำเป็นทรงดอกไม้

1. การสาน

การนำเอาผ้ามาสานกันเหมือนกับการสานของเครื่องสานซึ่งเป็นงานหัตถกรรมนำเอามาดัดแปลงเป็นการสานแบบขัดกันซึ่งใช้ผ้าคนละสีมาสานกัน ดังภาพที่ 84

ภาพที่ 84 แสดงการสาน

ข้อดี 1. นำรูปแบบมาจากเครื่องจักรสานทำให้เกิดรูปแบบใหม่ๆ

ข้อเสีย 1. ทำให้ตัวผ้าขาดความแข็งแรง

2. มีความซับซ้อนในการผลิตทั้งขั้นตอนการสานและการตัดเย็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การถักเปีย

ตัดผ้าเป็นเส้นยาวๆจากนั้นนำผ้าไปเย็บแล้วกลับเอาด้านในออกมาข้างนอก ทำซ้ำอย่างนี้จำนวน 3 เส้นหลักจากนั้นก็นำมาถักเป็นเปีย อาจนำไปทำเป็นส่วนสายสะพาย, หูหิ้วของกระเป๋า

ถักเป็นเปียจากผ้าผืนเดียวกัน ดังภาพที่ 85

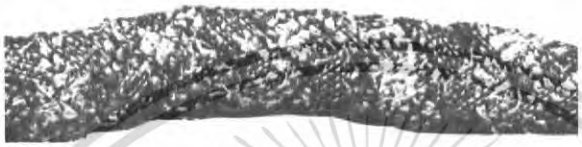

ภาพที่ 85 แสดงการถักเป็นเปียจากผ้าผืนเดียวกัน

ข้อดี 1. ทำให้ผ้าเกิดมีรูปแบบที่น่าสนใจมากขึ้น

2. มีความแข็งแรงมากเหมาะกับการใช้งานมาก

ข้อเสีย 1. ใช้ผ้าสีเดียวกันทำให้ดูกลมกลืนมากจนเกินไป

ถักเป็นเปียโดยการถักผสมกับหนัง ดังภาพที่ 86

ภาพที่ 86 แสดงการถักเป็นเปียโดยการถักผสมกับหนัง

ข้อดี 1. ทำให้เกิดความน่าสนใจโดยการถักแบบผสมผสานกับหนัง

2. มีความแข็งแรงค่อนข้างมาก

ข้อเสีย 1. ต้องเพิ่มขั้นตอนในการตัดเย็บหนังด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การบิดเกลียว

วิธีการทำคือการนำผ้าตัดให้ได้ความยาวตามต้องการแล้วนำผ้าทั้งสองเส้นมาบิดเป็นเกลียวพันกันให้ได้ความยาวตามต้องการ ใช้เป็นส่วนไว้ตกแต่งได้ ดังภาพที่ 87

ภาพที่ 87 แสดงการบิดเกลียว

ข้อดี 1. ทำให้ผ้าเกิดลักษณะและรูปแบบใหม่

ข้อเสีย 1. ไม่แข็งแรงเนื่องมาจากไม่ได้นำมาเย็บติดกัน

4. การทำเป็นโบว์

วิธีการทำคือ ตัดผ้าให้ได้ความยาวตามต้องการแล้วปลายสองด้านหันมาทบกันตรงกลาง แล้วก็ใช้เชือก หรือ ด้ายมัดตรงกลางแล้วจัดทรงให้ได้ทรงของโบว์ตามต้องการ

แสดงถึงขั้นตอนในการทำ ดังภาพที่ 88

เอาปลายมาทบกันตรงกลาง แล้วเอาเชือกหรือด้ายมัดตรงกลาง

ภาพที่ 88 แสดงขั้นตอนในการทำเป็นโบว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>แสดงตัวอย่างการทำโบว์</u>

นำไปใช้ในการตกแต่งได้เช่น บริเวณกระเป๋า ดังภาพที่ 89

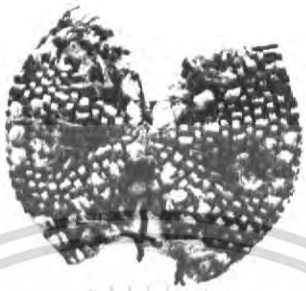

โบว์ชั้นเดียว

โบว์สองชั้น

ภาพที่ 89 แสดงโบว์ชั้นเดียวและโบว์สองชั้น

<u>ข้อดี</u> 1. ทำให้ผ้าเกิดเป็นรูปทรงได้ง่าย

2. รูปแบบโบว์กำลังจะได้รับความนิยมอีกครั้งหนึ่ง*

*(<u>ที่มา</u> : หนังสือ Peclers Paris inspiration Fall – Winter 2006-2007)

<u>ข้อเสีย</u> 1. คู่สีที่เลือกนำมาใช้อาจยังไม่ค่อยเข้ากัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การทำเป็นทรงดอกไม้

ทำได้โดยการตัดผ้าเป็นแนวยาวแล้วนำผ้ามาเย็บด้วยการเนาจากปลายด้านหนึ่งจนไปจรดปลายอีกด้านหนึ่งแล้วก็รูดปลายด้ายทั้งสองข้างเข้าด้วยกัน หลังจากนั้นก็นำมาบิดเกลียวเข้าหาจุดศูนย์กลางซึ่งเมื่อได้แล้วใช้นำไปทำเป็นของตกแต่งได้

<u>วิธีการทำ</u>

เย็บบริเวณปลายผ้าแล้วรูดเชือกไปด้านใดด้านหนึ่ง ดังภาพที่ 90

ภาพที่ 90 แสดงวิธีการทำเป็นทรงดอกไม้

<u>ตัวอย่างที่ทดลองเย็บเป็นรูปทรงดอกไม้ด้วยผ้าทอ</u> ดังภาพที่ 91

รูปทรงจะเป็นเกลียวเหมือนดอกไม้

ภาพที่ 91 แสดงตัวอย่างที่ทดลองเย็บเป็นรูปทรงดอกไม้ด้วยผ้าทอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดี 1. ผ้ามีลักษณะเป็นรูปทรง 3 มิติขึ้นมาได้

2. ดัดแปลงรูปแบบของผ้าทำให้เกิดรูปทรงใหม่ๆได้ดี

3. ปริมาณผ้าที่ใช้ขึ้นเป็นทรงน้อย ดังนั้นจึงเหมาะสมในการนำไปผลิต

ข้อเสีย 1. บริเวณขอบปลายผ้าอาจรุ่ยออกเพิ่มได้

การเย็บผ้าผสมผสานกับหนัง โดยเดินเส้นเป็นรูปทรงต่างๆ ดังภาพที่ 92

ภาพที่ 92 แสดงการเย็บผ้าผสมผสานกับหนัง โดยเดินเส้นเป็นรูปทรงต่างๆ

ข้อดี 1. ตัดให้เป็นรูปทรงต่างๆตามต้องการได้โดยผสมผสานกับหนัง

2. ใช้ทำเป็นของตกแต่งผลิตภัณฑ์ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสีย 1. รูปทรงยังดูเป็น 2 มิติมากจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>สรุป</u> เทคนิคที่เลือกนำมาใช้ คือ เทคนิคการเย็บผ้าต่อกัน (Patch Work)

เย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกันแบบนำขอบผ้ามาชนกัน ดังภาพที่93

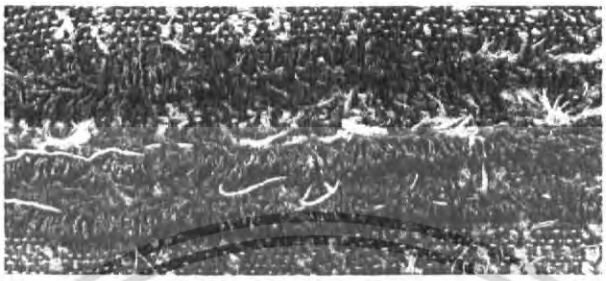

ภาพที่ 93 แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกันแบบนำขอบผ้ามาชนกัน

เนื่องจากเป็นวิธีการทำให้ผ้าเกิดผิวสัมผัสแบบใหม่ที่มีความน่าสนใจ ซึ่งเป็นการดึงเอาจุดเด่นของผ้าทอออกมาใช้ประกอบกับวิธีการเย็บได้อย่างเหมาะสมมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 *การตัดเย็บเครื่องแต่งกายสตรี*

ขั้นตอนการผลิตกระเป๋า

การผลิตกระเป๋านี้สิ่งสำคัญที่สุดคือการใช้ผ้าให้เกิดประโยชน์สูงสุด เนื่องจากวัตถุดิบที่นำมาผลิตนั้นมีราคาค่อนข้างแพง

การผลิตกระเป๋า หลังจากได้แบบและขนาดแล้ว โดยทั่วไปการผลิตจะมีขั้นตอน 6 ขั้นตอนคือ

1. การวาดแบบ (Pattern)

หมายถึง การสร้างแบบกระเป๋าหลังจากที่ได้มีการออกแบบเอาไว้เรียบร้อยแล้ว เพื่อนำมาตัดจริง ซึ่งการวาดแบบนี้จะต้องอาศัยช่างฝีมือที่มีความชำนาญ เนื่องจากเป็นส่วนที่กำหนดต้นทุนการผลิต

2. การวางผ้า

นำต้นแบบ(Pattern)วางลงบนผ้าทอ ซึ่งในการวางแบบนั้นจะต้องคำนวณให้ดีเพื่อให้ได้จำนวนที่มากที่สุดเพื่อให้เหลือเศษผ้าในจำนวนที่น้อยที่สุด

3. การตัดผ้า

ในระบบกึ่งอุตสาหกรรมนี้จะมีเครื่องมือต่างๆไว้สำหรับการตัดซึ่งจะสามารถตัดผ้าได้อย่างสะดวกสบายมากขึ้นและเพื่อการประหยัดเวลา แต่ก็ยังคงต้องอาศัยแรงงานคนเป็นหลักในการผลิต

4. การเย็บ

การเย็บกระเป๋าจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

- ช่วงการเย็บต่อชิ้น ได้แก่ การเย็บผ้าเข้ากับแผ่นฟองน้ำ, การเย็บติดระหว่างชิ้นหน้าและชิ้นหลัง, เย็บผ้าซับในกับตัวกระเป๋า เป็นต้น
- ช่วงการเย็บทับ ได้แก่ เย็บขอบ, ประกอบตัวกระเป๋าเข้ากับหูหิ้ว
- ช่วงการเย็บริม คือ การเก็บริมผ้าให้เรียบร้อย

5. การตกแต่ง

การตกแต่งในที่นี้หมายความถึงการติดตั้งอุปกรณ์เสริมทั้งหลายลงบนผลิตภัณฑ์หลังจากการเย็บเรียบร้อยแล้ว

6. การตรวจสอบคุณภาพ

ส่วนนี้เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากงานทุกชิ้นที่จะผ่านออกสู่ตลาดได้จะต้องผ่านการตรวจสอบเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานเดียวกันทุกชิ้น

ที่มา : บริษัท เลทเทอร์ สตูดิโอ จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 ***ข้อมูลอุปกรณ์ในการตัดเย็บ*** *(Sewing Tools)*

อุปกรณ์ที่สำคัญในการตัดเย็บ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการตัด ได้แก่ กรรไกรด้ามโค้ง กรรไกรด้ามตรง คัตเตอร์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวัด ได้แก่ สายวัด ไม้ฟุต ไม้ฉาก ไม้โค้งสำเร็จ
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเย็บ ได้แก่ เข็ม ด้าย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการทำเครื่องหมาย ได้แก่ กระดาษกดรอย ลูกกลิ้ง ชอล์กขีดผ้า
5. เครื่องมือที่ใช้ในการกลัด ได้แก่ เข็มหมุด เข็มกลัด หมอนปักเข็ม
6. เครื่องมือเบ็ดเตล็ด ได้แก่ ลวดช่วยกลับตะเข็บ เข็มปลายกลวง ลวดช่วยร้อยด้าย ปลอกนิ้ว ที่เสาะด้าย

1. เครื่องมือการตัด

1. กรรไกรด้ามโค้ง

เป็นกรรไกรที่ตัดได้เที่ยงตรงกว่ากรรไกรชนิดอื่นๆ เพราะด้ามจับจะโค้งขึ้นทำให้ใบกรรไกรขนานกับแนวโต๊ะวางผ้า ดังภาพที่ 94

ภาพที่ 94 แสดงกรรไกรด้ามโค้ง

2. กรรไกรด้ามตรง

เป็นกรรไกรใช้สำหรับตัดแต่งผ้า เช่น แนวตะเข็บ ตัดขอบผ้าที่ลุ่ย ฯลฯ ดังภาพที่ 95

ภาพที่ 95 แสดงลักษณะกรรไกรด้ามตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กรรไกรตัดเศษด้าย

มีขนาดเล็กกะทัดรัด ใช้ขลิบ ตัดเศษด้าย ขณะทำการเย็บ เพราะใช้ง่ายและจับถนัดกว่า ดังภาพที่ 96

ภาพที่ 96 แสดงกรรไกรตัดเศษด้าย

4. คัตเตอร์

ใช้ในการตัดกระดาษในแนวเส้นตรงจะมีความเที่ยงตรงมากกว่าการใช้กรรไกร ซึ่งเราจะนำไปใช้การตัดเพื่อนำมาทำต้นแบบ ดังภาพที่ 97

ภาพที่ 97 แสดงคัตเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เครื่องมือวัด

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผ้า เพื่อความเที่ยงตรงแน่นอน ซึ่งมีหลายชนิดให้ใช้ดังต่อไปนี้

1. สายวัด (Tape measure)

เป็นเครื่องมือวัดต้นแบบ ทำจากวัสดุหลายชนิดทั้งผ้าและพลาสติก ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติที่ไม่ยืดหรือหดตัว สายวัดมีทั้งหน่วยเซนติเมตร และ นิ้ว ความยาว 60 นิ้ว หรือ 150 เซนติเมตร มีขีดแบ่งละเอียด การใช้ควรคล้องคอเพื่อความสะดวก และด้านที่เป็นเลขหนึ่งไว้ด้านที่มือถนัด จะใช้งานได้ง่ายกว่าด้านปลายสายควรหุ้มด้วยโลหะเพื่อความคงทน ไม่พับงอในส่วนปลาย ทำให้มองเห็นง่ายและใช้ได้สะดวกกว่า ข้อควรระวังคือ ควรทำให้สายวัดเสียรูปบิดตัว เพราะจะทำให้การวัดไม่เที่ยง อีกข้อหนึ่งคือ ใช้สายวัดเส้นใดวัดต้นแบบ ควรใช้สายเส้นนั้นในการสร้างแบบ และไม่ควรใช้สายวัดที่ตัวเลขไม่ชัดเจน ดังภาพที่ 98

ภาพที่ 98 แสดงลักษณะสายวัด

2. ไม้ฟุตที่อ่อนโค้งได้

ใช้สำหรับงานวัดที่ละเอียดเพื่อความเที่ยงตรง ส่วนโค้งจะสามารถวัดไปตามส่วนของวัตถุต่างๆ ได้เล็กน้อย ขนาดมีทั้ง 12 12 และ 24 นิ้ว ดังภาพที่ 99

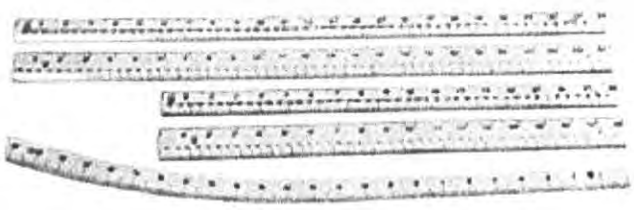

ภาพที่ 99 แสดงลักษณะไม้ฟุตที่อ่อนโค้งได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ไม้ฉาก

ใช้ตีเส้นที่ตั้งฉากเวลาสร้างแบบตัด หรือวัดแนวฉากผ้าเกรนผ้าได้ วัสดุอาจเป็นพลาสติก หรือไม้ ที่มีความเรียบ เบา และสภาพดี ดังภาพที่ 100

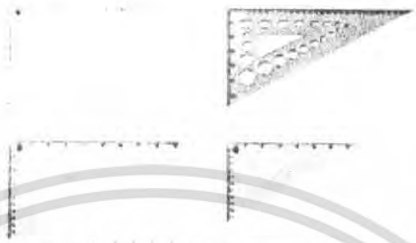

ภาพที่100 แสดงลักษณะไม้ฉาก

4. ไม้โค้งสำเร็จ (French curve)

เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับขีดเส้นโค้งต่างๆในแบบตัด เช่น โค้งงอ ดังภาพที่ 101

ภาพที่101 แสดงลักษณะไม้โค้งสำเร็จ

3. <u>เครื่องมือที่ใช้ในการเย็บ</u>

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเย็บผ้า หรืออาจใช้ในการเย็บเก็บขอบเพื่อทำให้เรียบร้อย

1. เข็มเย็บผ้า

เข็มเย็บผ้าก็มีหลากหลายเบอร์ให้เลือกใช้ได้ตามต้องการ ดังภาพที่ 102

ภาพที่ 102 แสดงลักษณะเข็มเย็บผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ด้าย

ด้ายเย็บผ้าก็มีหลายหลายเบอร์ซึ่งเราต้องเลือกตามความเหมาะสมกับขนาดของงานที่จะนำมาเย็บ ดังภาพที่ 103

ภาพที่ 103 แสดงลักษณะด้าย

4. <u>เครื่องมือที่ใช้ในการทำเครื่องหมาย</u>

เป็นเครื่องมือที่ใช้ทำเครื่องหมายลงบนผ้า เพื่อกำหนดจุดตัด หรือเส้นเย็บต่างๆ เพื่อความเที่ยงตรงและรวดเร็ว

1. กระดาษกดรอย
2. ลูกกลิ้ง

2.1 ชนิดฟันแหลมยาวเพื่อใช้กดรอยอย่างชัดเจนบางครั้งสามารถใช้กับผ้าได้โดยตรง แต่ควรเป็นผ้าเนื้อหนา รอยที่ได้จะเห็นว่าชัดกว่าเข็มหมุด ดังภาพที่ 104

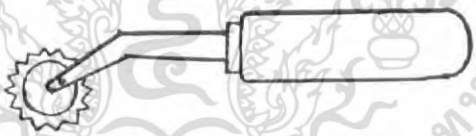

ภาพที่ 104 แสดงลูกกลิ้งชนิดฟันแหลมยาว

2.2 ชนิดฟันถี่ใช้กดรอยอย่างชัดเจนเช่น มุมแหลม จุดอก เส้นที่ได้จะมีความแน่นอนและติดสีดีใช้กับผ้าทุกชนิด ดังภาพที่ 105

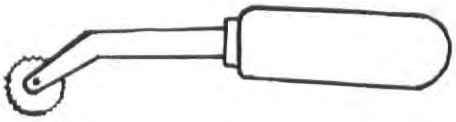

ภาพที่ 105 แสดงลูกกลิ้งชนิดฟันถี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ชนิดวงล้อเรียบไม่มีฟัน ใช้กดรอยเพื่อให้เป็นเส้นชัดเจนกดรอยได้ทั้งบนกระดาษและผ้าเวลาใช้ไม่ควรกดแรงเพราะอาจจะทำให้ผ้ามีตำหนิได้วิธีใช้ควรทำการทดลองกดรอยลูกกลิ้งทุกชนิดก่อนบนเศษผ้าหรือเศษกระดาษและรองโต๊ะด้วยกระดาษแข็งหรือปูโต๊ะด้วยวัสดุนุ่มจะทำให้ติดรอยง่ายขึ้น
ดังภาพที่ 106

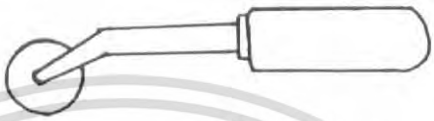

ภาพที่ 106 แสดงลูกกลิ้งชนิดวงล้อเรียบ

3. ชอล์กขีดผ้า
ทำด้วยดินแป้ง หรือขี้ผึ้งมี 4 สีคือ ขาวเหลือง น้ำเงิน แดง ใช้ขีดหรือสร้างรอยลงบนผ้า
ดังภาพที่ 107

ภาพที่ 107 แสดงชอล์กขีดผ้า

5. <u>เครื่องมือกลัด</u>

1. เข็มหมุด
ใช้กลัดผ้าให้อยู่ในแนว ไม่เลื่อนใช้กลัดบนตัดติดกับผ้าด้วย การเลือกควรเลือกแบบสภาพดีไม่เป็นสนิม ปลายแหลม ตัวเล็กยาว ควรเป็นหัวเล็กหรือหัวแบน จะใช้งานได้ง่ายกว่าดัง
ภาพที่ 108

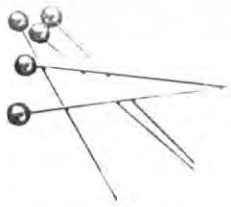

ภาพที่ 108 แสดงเข็มหมุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เข็มกลัด

ใช้สำหรับกลัดกับผ้าเพื่อดูตำแหน่งก่อนที่จะทำการตัดเย็บจริง ดังภาพที่ 109

ภาพที่ 109 แสดงเข็มกลัด

3. หมอนปักเข็ม

ใช้สำหรับปักเข็มเย็บหรือเข็มหมุดเมื่อไม่ใช้งานมีหลายแบบ เช่น แบบติดกับตัวช่างตัดเสื้อ หรือใช้แยกต่างหากผ้าที่ใช้ควรเป็นกำมะหยี่หรือขนสัตว์ส่วนภายในบรรจุด้วยขนสัตว์หรือผมจะทำให้เข็มไม่เป็นสนิม ดังภาพที่ 110

ภาพที่ 110 แสดงหมอนปักเข็ม

6. <u>เครื่องมือเบ็ดเตล็ด</u>

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังมีเครื่องเบ็ดเตล็ดซึ่งใช้เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็วอีกหลายอย่างด้วยกัน

1. ลวดกลับตะเข็บ

ใช้กลับตะเข็บไส้ไก่ที่เย็บจากผ้าเฉลียงและช่วยสอดเชือกโบหรืออีลาสติกต่างๆแบบมีหูรูป ดังภาพที่ 111

ภาพที่ 111 แสดงลวดกลับตะเข็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เข็มปลายกลวง

คล้ายลวดกลับตะเข็บ มีลักษณะเป็นเข็มเล่มใหญ่ ปลายเป็นปุ่มมนใช้ร้อยริบบิ้นอีลาสติก ดังภาพที่ 112

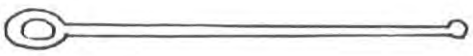

ภาพที่ 112 แสดงเข็มปลายกลวง

3. ลวดช่วยร้อยด้าย

ใช้ในการร้อยด้ายเพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็ว ดังภาพที่113

ภาพที่ 113 แสดงลวดช่วยร้อยด้าย

4. ปลอกนิ้ว (Thimble)

ใช้ในงานเย็บมือ ทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น ซึ่งปลอกนิ้วจะช่วยดันก้นเข็มไปมาเพื่อแทงได้ตรง ดังภาพที่ 114

ภาพที่ 114 แสดงปลอกนิ้ว

5. ที่เลาะด้าย (Seamripper)

ใช้เลาะด้ายในแนวต่างๆ ที่เย็บแล้วไม่ต้องการ หรือเพื่อใช้ในการแก้ไข ดังภาพที่ 115

ภาพที่ 115 แสดงที่เลาะด้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.4วัสดุที่นำมาทำซับในของกระเป๋า

วัสดุสิ่งทอที่ใช้ในการทำซับในของกระเป๋าก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนั้นในการเลือกใช้เราควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบและลักษณะการใช้งานของกระเป๋าแต่ละชนิด เช่น การนำพา

ความคงทนถาวร คุณสมบัติ ความสวยงาม ความปลอดภัย ซึ่งในปัจจุบันก็มีให้เลือกใช้มากมายเช่น ผ้าต่วน, ผ้าร่ม, ผ้ากำมะหยี่, ผ้าใบ

วัสดุที่ใช้สำหรับบุกระเป๋าสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ลักษณะ

แบ่งตามลักษณะการใช้งาน

เพื่อช่วยในการลดแรงกระแทกและการเสียดสีกับร่างกายของผู้ใช้ที่สัมผัสกับกระเป๋า อีกทั้งวัสดุเหล่านี้จะทำให้กระเป๋ามีการคงรูปอยู่ได้ ได้แก่ ใยสังเคราะห์(โพลีเอสเตอร์), ฟองน้ำยาง, ฟองน้ำวิทยาศาสตร์, เอทีลีนไวนิล, แผ่นอาซิเตดหรือEVA

แบ่งตามประเภทของวัสดุ

1. ผ้าพลาสติก มีความแตกต่างไปตามวิธีการผลิตมี 3 แบบคือ
   - 1.1 การผลิตผ้าพลาสติกโดยไม่ใช้เส้นใย พลาสติกชนิดนี้จะเป็นแผ่นบางๆ ความชื้นไม่สามารถซึมผ่านได้ เย็บตะเข็บให้ติดกันด้วยความร้อน
   - 1.2 การผลิตผ้าพลาสติกโดยมีเส้นใยรองพื้น ผ้าชนิดนี้จะทนทานกว่าชนิดอื่นทั้งหมด อาจเป็นผ้าอัดเส้นใย ผ้าทอ หรือผ้าถักก็ได้ แล้วใช้พลาสติกเคลือบผ้า ถ้าเป็นการเคลือบบางๆจะทำเพื่อป้องกันไม่ให้หดและยับ
   - 1.3 ผลิตผ้าพลาสติกแบบทอ เหมือนกับการทอผ้าธรรมดาใช้พลาสติกใยยาวทอ เส้นค่อนข้างใหญ่

   ทั้งสามวิธีจะมีคุณสมบัติคล้ายกันคือ อ่อนพับไปมาได้ มีผิวสัมผัสนุ่ม ไม่ดูดซับน้ำ ดูแลรักษาง่าย ทนความร้อนสูง
2. ผ้าใยสังเคราะห์โพลีเอสเตอร์ เป็นวัสดุที่มีความนุ่ม มีลักษณะเป็นกลุ่มเส้นใยขาวคล้ายสำลี มีคุณสมบัติทนทาน ระบายความร้อนได้ดี น้ำหนักเบา ทำความสะอาดง่าย สามารถยืดหยุ่นได้เล็กน้อย
3. เอททีลีนไวนีลอะซิเตท เกิดจากพลาสติกสังเคราะห์เป็นแผ่นมีคุณสมบัติหยุ่นตัวสูง ใช้แทนยางธรรมชาติได้ รับแรงกระแทกได้ดี น้ำหนักเบา ทนทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท Patti Chu

2.1.1 *ประวัติความเป็นมา*

คุณพัชรา ปิติพานิช ตำแหน่งผู้จัดการบริษัท Patti Chu จำกัด ได้เริ่มก่อตั้งบริษัทนี้มาจากความสนใจในเรื่องของกระเป๋าถือของสตรี โดยคุณพัชราได้ให้ความสำคัญในการเลือกซื้อกระเป๋าเพราะถือว่าเป็นเครื่องแต่งกายที่มีความจำเป็นในการใช้งานในแต่ละวัน และเมื่อได้มีโอกาสเข้าไปเห็นงานผ้าทอมือของทางภาคเหนือจึงเกิดความสนใจที่จะนำผ้าเหล่านั้นมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ที่ตนชื่นชอบ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นของบริษัทที่มีการผลิตสินค้าประเภทเครื่องแต่งกายของสตรีแนวความคิดในการออกแบบของบริษัทคือ ให้ความสำคัญในเรื่องของความสวยงามควบคู่ไปกับประโยชน์การใช้งาน เนื่องจากยึดถือว่าผลิตภัณฑ์ในบริษัทนี้นอกจากจะมีความโดดเด่นในเรื่องของรูปทรงภายนอกแล้วยังต้องใช้งานได้เป็นอย่างดี ส่วนของขั้นตอนการผลิตทางบริษัทมุ่งเน้นในเรื่องการตัดเย็บที่ต้องมีความประณีต เรียบร้อย เนื่องจากต้องการให้สินค้าได้มาตรฐานที่ดีและมีคุณภาพ

นอกจากกระเป๋าซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หลักของทางบริษัทแล้ว ยังมีผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นด้วย เช่น หมวก, เข็มขัด และรองเท้า ซึ่งทางบริษัทกำลังพัฒนาเพื่อเพิ่มรูปแบบของผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคอยู่เสมอ ทำให้สินค้าของบริษัทได้รับความสนใจเป็นอย่างมากทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ประเทศทางแถบยุโรปได้แก่ ประเทศเบลเยี่ยม, ประเทศเยอรมัน ทางแถบเอเชีย ประเทศญี่ปุ่น, ประเทศสิงคโปร์

ในอนาคตทางบริษัทยังมีความต้องการที่จะนำผ้าที่มีอยู่เดิมมาพัฒนารูปแบบให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังต้องการนำผ้าไทยชนิดต่างๆอาทิเช่น ผ้าไหม, ผ้าพื้นเมืองต่างๆ มาผสมผสานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ อีกทั้งยังเป็นการนำเอาสินค้าที่มีอยู่ภายในประเทศมาพัฒนาและส่งไปขายยังต่างประเทศได้อีกด้วย

จุดเด่นของทางบริษัท

ลักษณะเด่นของสินค้าของบริษัทที่ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากลูกค้าอันเป็นผลเนื่องมาจาก

1. การเลือกใช้ผ้าทอมือที่มีคุณภาพ ผ้าทอมือถือว่าเป็นงานหัตถกรรม (handicrafts) ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะผิวสัมผัสของผ้าแต่ละชิ้นนั้นจะมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นแตกต่างกัน และเน้นว่าเป็นงานฝีมือที่มีคุณภาพจึงทำให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเฉพาะตัว เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค

2. เน้นงานตัดเย็บที่ประณีต งานทุกชิ้นของทางบริษัทนั้นจะต้องได้มาตรฐานและมีคุณภาพรวมทั้งใช้วัสดุที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการใช้งาน

3. รูปแบบที่มีความโดดเด่น แปลกใหม่และยัง ใช้งานได้อย่างเหมาะสมในทุกโอกาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>เครื่องหมายการค้าของบริษัท</u> ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงเครื่องหมายการค้าของบริษัท

Patti Chu ที่มาของชื่อคือ Patti มาจากชื่อเล่นของคุณพัชรา

Chu มาจากภาษาจีนที่แปลว่า การแสดงออก

ต้องการผสมผสานชื่อที่เป็นแบบทางตะวันตกและตะวันออกเข้าไว้ด้วยกันและสามารถสื่อความหมายเข้าใจได้ง่าย

สีที่เลือกใช้ สีชมพูเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่กล้าแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเอง

สีเหลือง ตัวแทนของความสดใส สนุกสนาน ต้องการสื่อถึงความมีพลัง

2.1.2 <u>ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของบริษัท Patti Chu</u>

ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ภายในบริษัทประกอบไปด้วย

1. กระเป๋าประเภทต่างๆได้แก่ กระเป๋าถือ, กระเป๋าสตางค์, กระเป๋าสำหรับใส่เหรียญ, กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง, กระเป๋าพาสปอร์ต (Passport) เป็นต้น
2. หมวก
3. เข็มขัด
4. รองเท้า
5. ต่างหู
6. อุปกรณ์ตกแต่ง เช่น เข็มกลัด, พวงกุญแจ เป็นต้น

<u>ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของบริษัท</u>

1 . กระเป๋าถือรูปแบบต่างๆ

1.1 กระเป๋าถือสำหรับไปทำงาน ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงกระเป๋าถือสำหรับไปทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2. กระเป๋าถือสำหรับไปเที่ยว(ตอนกลางวัน) ดังภาพที่ 3

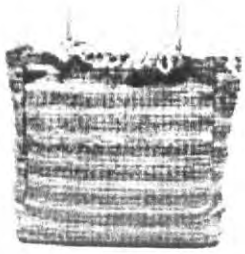

ภาพที่ 3 แสดงกระเป๋าถือสำหรับไปเที่ยว

1.3 กระเป๋าถือสำหรับไปงานกลางคืน ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงกระเป๋าถือสำหรับไปงานกลางคืน

1.4 กระเป๋าสตางค์ ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แสดงกระเป๋าสตางค์

1.5 กระเป๋าสำหรับใส่เหรียญ ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 แสดงกระเป๋าสำหรับใส่เหรียญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 แสดงกระเป๋าเครื่องสำอาง

1.7 กระเป๋าใส่หนังสือเดินทาง (passport) ดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 แสดงกระเป๋าใส่หนังสือเดินทาง

2. หมวก ดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 แสดงหมวก

3. เข็มขัด ดังภาพที่ 10

ภาพที่ 10 แสดงเข็มขัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. รองเท้า ดังภาพที่ 11

ภาพที่ 11 แสดงรองเท้า

5. ต่างหู ดังภาพที่ 12

ภาพที่ 12 แสดงต่างหู

6. อุปกรณ์ตกแต่งต่างๆ เช่น พวงกุญแจ, เข็มกลัด เป็นต้น

6.1 พวงกุญแจ ดังภาพที่ 13

ภาพที่ 13 แสดงพวงกุญแจ

6.2 เข็มกลัด ดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14 แสดงเข็มกลัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 <u>*ตัวอย่างผ้าทอมือที่มีอยู่เดิม*</u> ดังภาพที่ 15

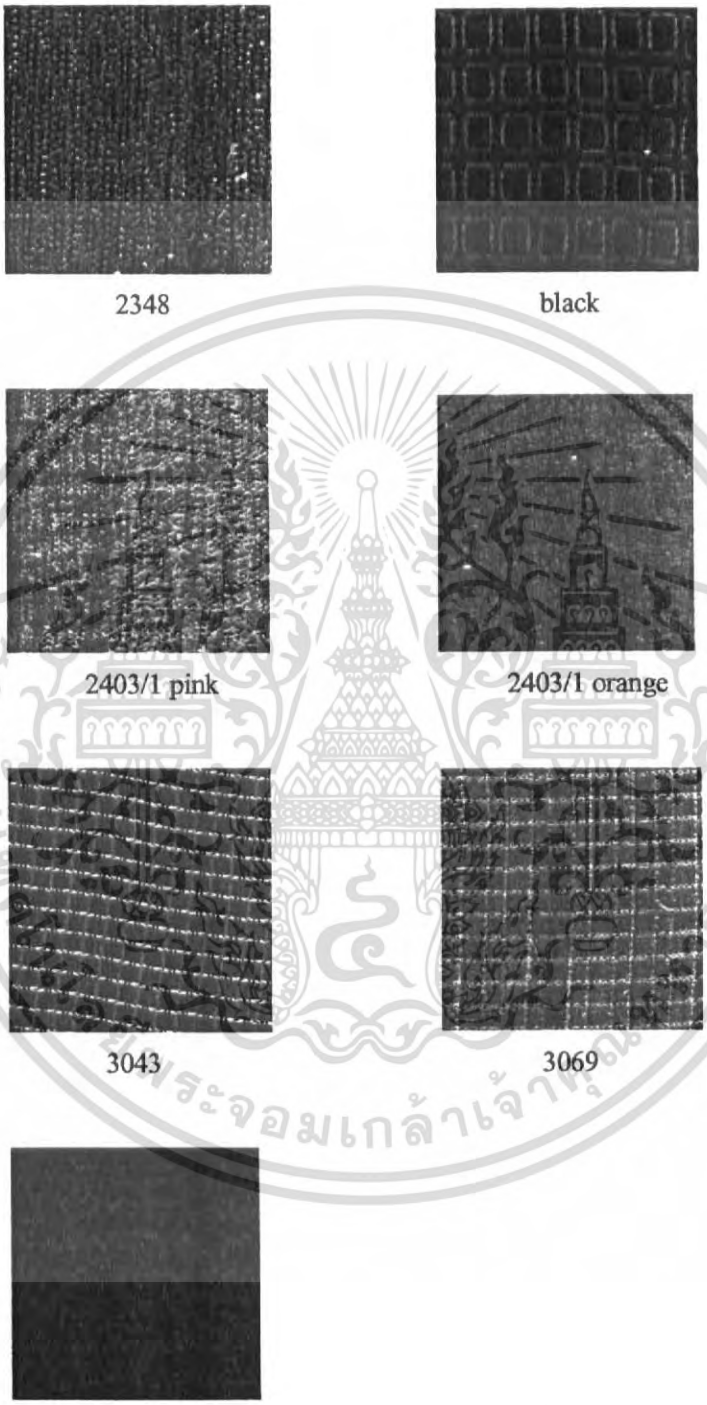

ภาพที่ 15 แสดงตัวอย่างผ้าทอมือที่มีอยู่เดิม

<u>ที่มา</u> : www.everydaylifeelements.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภค

2.2.1 <u>กลุ่มเป้าหมายของบริษัท</u>

ทางบริษัทได้ตั้งแนวความคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ คือ เครื่องแต่งกายสำหรับสตรีซึ่งวางกลุ่มเป้าหมายของบริษัทไว้ดังนี้คือ

1. อายุตั้งแต่ 20 – 35 ปี
2. มีความมั่นใจในตนเอง, มีความเป็นผู้นำ, ชอบสิ่งแปลกใหม่, เป็นคนทันสมัย
3. มีลักษณะเฉพาะตัวในการแต่งกาย มีเอกลักษณ์ไม่ซ้ำแบบใคร
4. ฐานะระดับปานกลาง ถึง ดี
5. การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจนถึงวัยทำงาน
6. นิยมเลือกใช้สินค้าที่ดีมีคุณภาพ

ภาพลักษณ์ของกลุ่มเป้าหมายที่ทางบริษัทได้กำหนด ดังภาพที่ 16

ภาพที่ 16 แสดงภาพลักษณ์ของกลุ่มเป้าหมาย

71313

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>แสดงถึงภาพลักษณ์กลุ่มเป้าหมายของบริษัท</u> (Target Group) ดังภาพที่ 17

ภาพที่ 17 แสดงภาพลักษณ์กลุ่มเป้าหมายของบริษัท

สรุปถึงลักษณะของกลุ่มเป้าหมายได้ดังนี้

<u>ลักษณะการแต่งกาย</u>

นิยมแต่งกายในลักษณะที่เรียบง่าย แต่ดูดี เป็นกลุ่มบุคคลที่มีรสนิยมในการแต่งกายดี เหมาะสมกับกาลเทศะ

<u>กิจกรรมยามว่างหรืองานอดิเรก</u>

ชอบทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและได้เข้าสังคม การเดินห้างสรรพสินค้าเพื่อเลือกซื้อของ เช่นที่สยามสแควร์, ดิเอ็มโพเรี่ยม, สยามพารากอน ถ้าเป็นการเล่นกีฬาก็จะเป็นพวกโยคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 *ข้อมูลทางด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค*

ซึ่งสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. พฤติกรรมด้านการใช้งานของผู้บริโภค
2. พฤติกรรมด้านการเลือกซื้อของผู้บริโภค

1. พฤติกรรมการใช้งานของผู้บริโภค

พฤติกรรมการใช้งานของผู้บริโภคสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ช่วงคือตอนกลางวันและ ตอนกลางคืน แต่เนื่องจากกลุ่มผู้บริโภคคือ นักศึกษา และ คนทำงานดังนั้นพฤติกรรมการใช้งานส่วนมากจึงอยู่ในช่วงกลางวันมากกว่ากลางคืน อีกทั้งสีและลักษณะของผ้ามีลักษณะแบบไม่เป็นทางการ ดังนั้นจึงเลือกทำเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีในช่วงกลางวัน

พฤติกรรมการแต่งกาย ดังภาพที่ 18

ภาพที่ 18 แสดงพฤติกรรมการแต่งกาย

เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ ดังภาพที่ 19

ภาพที่ 19 แสดงเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการแต่งกายตอนกลางวัน

ตารางที่ 4 แสดงลักษณะการแต่งกายตอนกลางวัน

ตอนกลางวัน
เรียบง่าย ดูดี มีรสนิยม
ใช้สีสดใส ไม่ฉูดฉาดมากนัก
มีความคล่องตัว
ใช้เครื่องประดับดูเรียบเก๋

2. พฤติกรรมการเลือกซื้อของผู้บริโภค

การตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้าของผู้บริโภคมีดังนี้คือ

รูปแบบ

ผู้บริโภคส่วนมากที่เลือกซื้อสินค้าประเภทนี้เป็นกลุ่มบุคคลที่ชื่นชอบสินค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ชื่นชอบในงานฝีมือ (Handmade) และเห็นคุณค่าของผลิตภัณฑ์ไม่ยึดติดกับยี่ห้อของสินค้า

ราคา

เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องแต่งกาย ดังนั้นผู้บริโภคส่วนใหญ่จึงมักจะเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพเหมาะสมกับราคา โดยนิยมซื้อสินค้าที่ดีมีคุณภาพส่วนเรื่องราคาจะเป็นรองลงมา

ความถี่ในการซื้อ

ผู้บริโภคมักจะเลือกซื้อเครื่องแต่งกายอาทิเช่น กระเป๋า, รองเท้า, เครื่องประดับเดือนละ 1 – 2 ครั้ง หรือ อาจจะเลือกซื้อสินค้าต่อเมื่อต้องการนำไปใช้ในการออกงานต่างๆ

การบำรุงรักษา

สินค้าต้องดูแลรักษาง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน แต่ส่วนใหญ่พฤติกรรมของผู้ใช้ก็มักจะมีความระมัดระวังและพิถีพิถันในการดูแลรักษาเป็นอย่างดีอยู่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 <u>คู่แข่งทางด้านการตลาด หรือ ผลิตภัณฑ์ข้างเคียงที่มีอยู่ในท้องตลาด</u>

บริษัทที่ได้นำเอาผ้าทอของไทยมาใช้ในการทำเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆก็มีอยู่จำนวนมาก อาทิเช่น จิม ทอมสัน (Jim Thompson), นันทขว้าง, ฝ้ายซอคำ, Classic Model เป็นต้น ล้วนแล้วแต่เป็นบริษัทของไทยที่ได้นำเอาผ้าทอไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆเช่น เครื่องใช้ตกแต่งภายในบ้าน, เครื่องแต่งกาย รวมทั้งยังนำเอาไปทำเป็นผ้าหุ้มบุสำหรับเฟอร์นิเจอร์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าทอได้เป็นอย่างดี ซึ่งเราจะได้นำมาเปรียบเทียบเพื่อกำหนดหาตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของทางบริษัท

1. จิม ทอมสัน (Jim Thompson)

ผลิตภัณฑ์ของบริษัท จิม ทอมสัน ก็มีอยู่หลากหลายประเภทอันได้แก่ ผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งบ้าน ของใช้ต่างๆอาทิเช่น หมอนอิง ผืนผ้าที่ใช้ในการตกแต่ง ตุ๊กตารูปสัตว์ กล่องบุผ้าไหม รวมไปถึงเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของบริษัท จิม ทอมสัน ดังภาพที่ 20

ภาพที่ 20 แสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของบริษัท จิม ทอมสัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นันทขว้าง

ผลิตภัณฑ์ของบริษัท นันทขว้าง มีหลากหลายชนิดเช่น ประเภทเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย รวมไปถึงของแต่งบ้านในรูปแบบต่างๆเช่น ผ้ารองจาน ผ้ารองแก้ว ผ้าเช็ดมือ หมอนอิง ผ้าตกแต่งห้องนั่งเล่น เป็นต้น

ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ของบริษัท นันทขว้าง
รูปแบบของหมอนอิง ดังภาพที่ 21

ภาพที่ 21 แสดงรูปแบบของหมอนอิง

รูปแบบของกระเป๋าถือ ดังภาพที่ 22

ภาพที่ 22 แสดงรูปแบบของกระเป๋าถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบของสมุดบันทึกงาน ดังภาพที่ 23

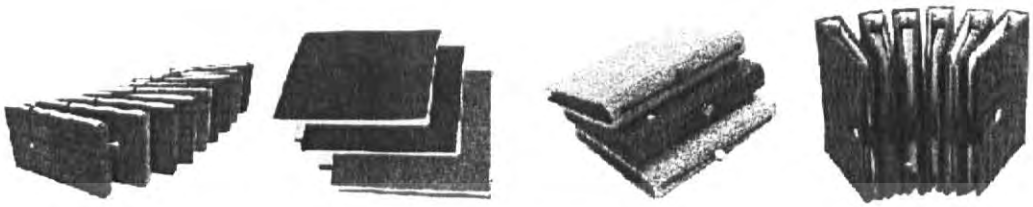

ภาพที่ 23 แสดงรูปแบบของสมุดบันทึกงาน

3. ฝ้ายซอคำ

ประเภทของผลิตภัณฑ์ก็ได้แก่ ของตกแต่งบ้านเช่น ธูปเทียนหอม, หมอนอิง รวมทั้งมีผลิตภัณฑ์ประเภทเซรามิกด้วย

รูปแบบของร้านที่ใช้ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ดังภาพที่ 24

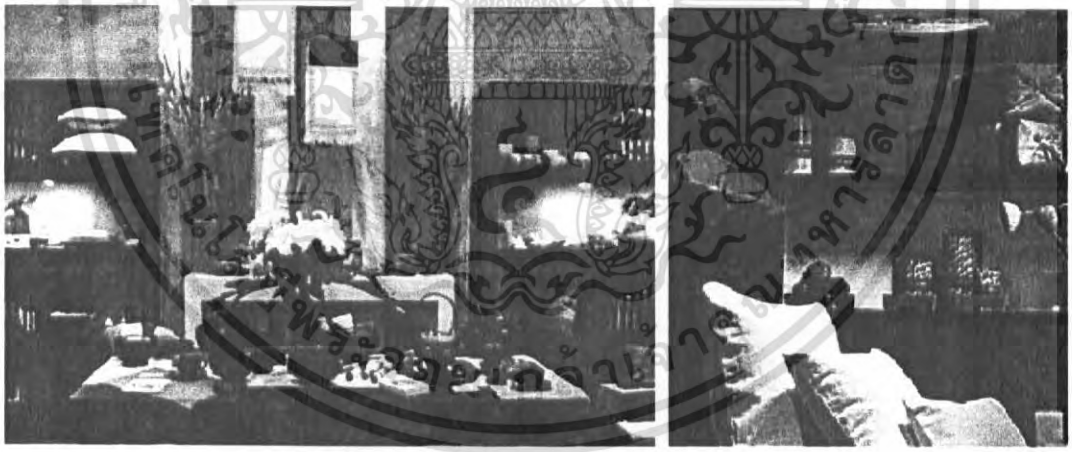

ภาพที่ 24 แสดงรูปแบบของร้านที่ใช้ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของบริษัท ฝ้ายซอคำ

ประเภทธูปเทียนหอม และเซรามิก ดังภาพที่ 25

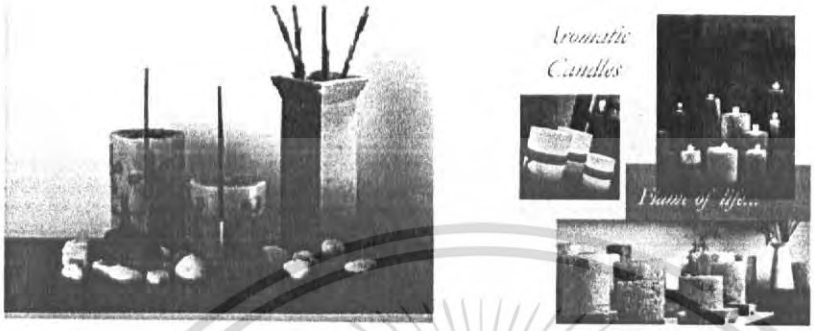

ภาพที่ 25 แสดงธูปเทียนหอม และ เซรามิก

ประเภทเฟอร์นิเจอร์ ดังภาพที่ 26

ภาพที่ 26 แสดงประเภทเฟอร์นิเจอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. Classic Model

มีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์เช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย รองเท้า กระเป๋า ประเภทของตกแต่งบ้านเช่น โคมไฟ, หมอนอิง, ผ้าปูโต๊ะ รวมถึงเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

รูปแบบของร้านที่จัดจำหน่ายสินค้า ดังภาพที่ 27

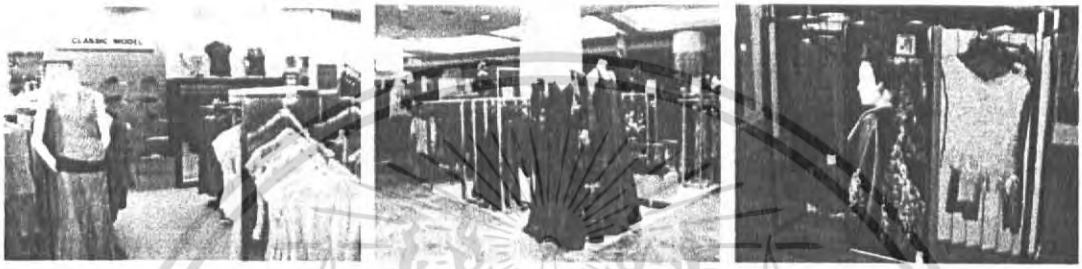

ภาพที่ 27 แสดงรูปแบบของร้านที่จัดจำหน่ายสินค้า

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของทางบริษัท Classic Model ดังภาพที่ 28

ภาพที่ 28 แสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของทางบริษัท Classic Model

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 *<u>การวางตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของบริษัท</u>*

ทางบริษัทได้วางตำแหน่งของกลุ่มเป้าหมายไว้ โดยเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ของบริษัทคู่แข่งในเรื่องของราคา และรูปแบบ ดังภาพที่ 29

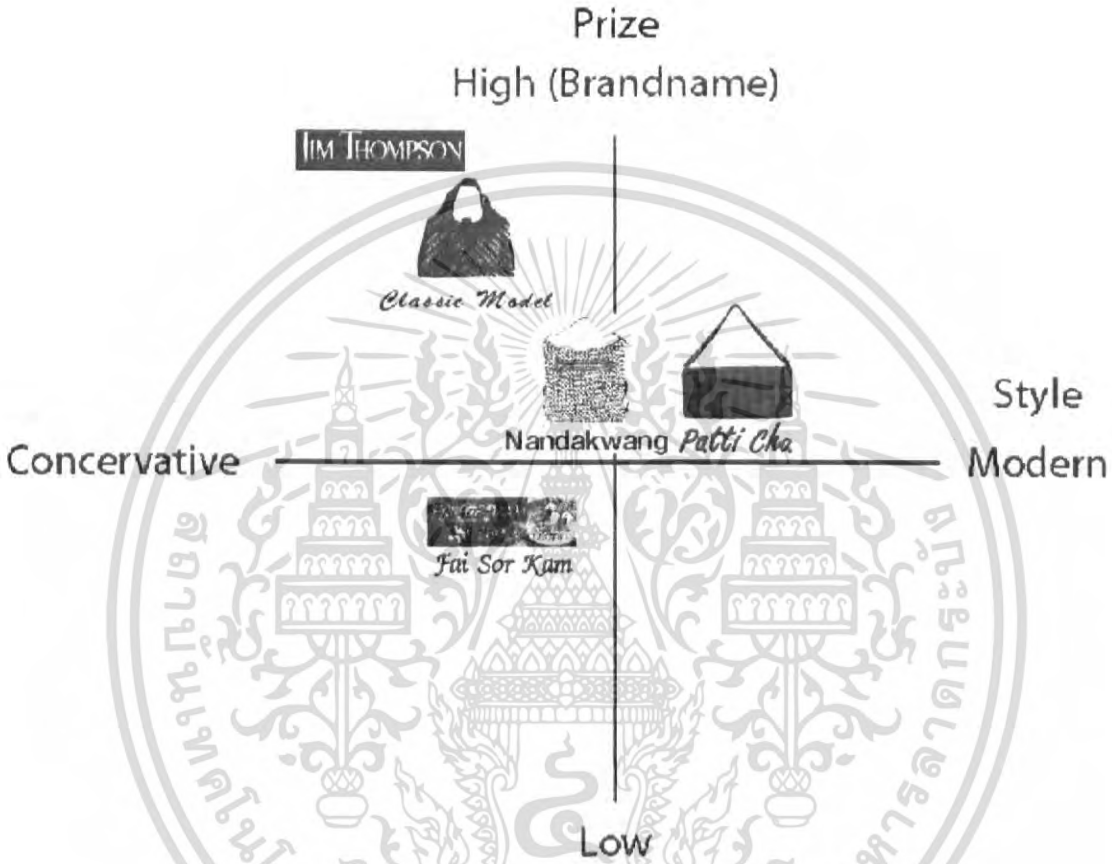

ภาพที่ 29 แสดงการวางตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของบริษัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 *ขนาดสัดส่วนของผู้บริโภค*

ขนาดสัดส่วนของร่างกายก็มีผลต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีเนื่องจากการใช้งานนั้นต้องเกี่ยวข้องกับร่างกายโดยตรง ดังนั้นในการออกแบบจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ในส่วนต่างๆเพื่อความเหมาะสมในการใช้งานแสดงสัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุต่างๆ

ตารางที่ 5 แสดงสัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุต่างๆ

20 - 29 ปี		30 - 39 ปี		40 - 49 ปี	
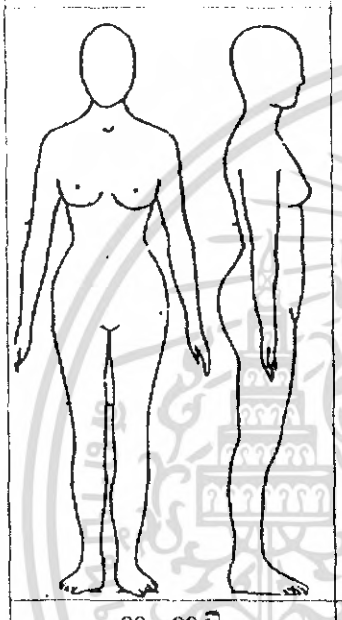		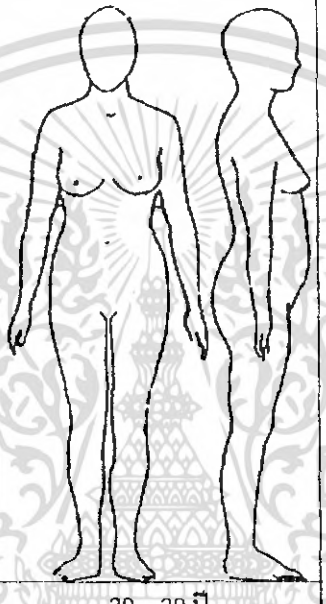		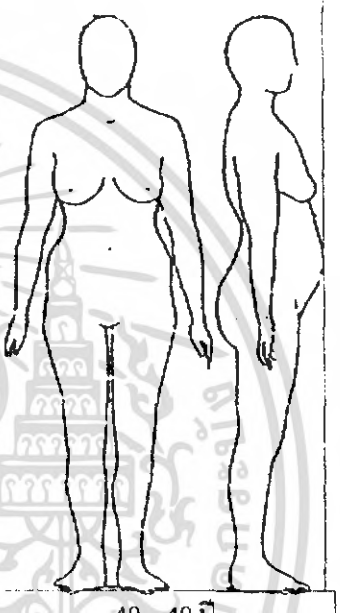	
สูง	154.2 ซม.	สูง	153.8 ซม.	สูง	154.2 ซม.
น้ำหนัก	48.3 กก.	น้ำหนัก	51.0 กก.	น้ำหนัก	48.3 ซม.
รอบอก	81.6 ซม.	รอบอก	84.3 ซม.	รอบอก	81.6 ซม.
รอบเอว	62.5 ซม.	รอบเอว	66.4 ซม.	รอบเอว	62.5 ซม.
รอบสะโพก	87.8 ซม.	รอบสะโพก	90.2 ซม.	รอบสะโพก	87.8 ซม.
ความสูงอก	109.6 ซม.	ความสูงอก	108.5 ซม.	ความสูงอก	109.6 ซม.
ความสูงสะโพก	77.1 ซม.	ความสูงสะโพก	76.8 ซม.	ความสูงสะโพก	77.1 ซม.
ความสูงเป้า	70.7 ซม.	ความสูงเป้า	70.0 ซม.	ความสูงเป้า	70.7 ซม.

ที่มา : Human Dimension and Interior Space : A Source Book of Design Reference Standards (Hardcover), Julius Panero and Martin Zelmik, Whitney library of Design, 1998

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงขนาดสัดส่วนของมือคนในการใช้กระเป๋าถือ ดังภาพที่ 30

ภาพที่ 30 แสดงขนาดสัดส่วนของมือคนในการใช้กระเป๋าถือ

ที่มา : Human Dimension and Interior Space : A Source Book of Design Reference Standards (Hardcover), Julius Panero and Martin Zelnik, Whitney library of Design, 1998

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

2.3.1 *หลักการเบื้องต้นในการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรี*

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีนั้นจะต้องทราบถึงประโยชน์การใช้งานของผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้น และออกแบบให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานในแต่ละประเภท ซึ่งเราจะแสดงถึงการใช้งานของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดดังนี้

2.3.2 *รูปแบบของกระเป๋า*

กระเป๋าสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้าง
2. แบ่งตามลักษณะการใช้งาน

ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้าง

กระเป๋าที่แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้างจะมีทั้งหมด 3 ลักษณะคือ

1.1 กระเป๋าแบบคงรูป (Luggage Bag)

กระเป๋าประเภทนี้จะมีโครงสร้างบุด้านในให้มีความแข็งแรงด้วยวัสดุชนิดต่างๆ เช่น แผ่นพลาสติก, แผ่นฟองน้ำ เป็นต้น ซึ่งทำให้กระเป๋าสามารถคงรูปได้ตามต้องการและคุ้มครองวัตถุที่อยู่ภายในได้เป็นอย่างดี ดังภาพที่ 31

Louis Vuitton Hermes

ภาพที่ 31 แสดงกระเป๋าแบบคงรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 กระเป๋าแบบกึ่งคงรูป (Truince Bag)

เป็นกระเป๋าที่มีลักษณะก้ำกึ่งระหว่างกระเป๋าทั้งสองประเภท กล่าวคือ เป็นกระเป๋าที่มีโครงสร้างไม่แข็งแรงมากนัก พอที่จะคงรูปอยู่ได้ วัสดุที่ใช้บุโครงสร้างด้านในได้แก่ แผ่นกระดาษแข็ง, แผ่นพลาสติก เป็นต้นซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1.2.1 แบบมีก้นกระเป๋า

เป็นแบบที่พอจะตั้งอยู่ได้โดยไม่ล้ม สามารถบรรจุของได้ค่อนข้างมาก หยิบใช้ของจากกระเป๋าได้สะดวก ดังภาพที่ 32

ภาพที่ 32 แสดงกระเป๋ากึ่งคงรูปแบบมีก้นกระเป๋า

1.2.2 แบบไม่มีก้นกระเป๋า

แบบนี้จะบรรจุของได้น้อยกว่าแบบที่มีก้นกระเป๋า แต่มีความสะดวกในการพกพา ขนาดเล็กกะทัดรัด ดังภาพที่ 33

ภาพที่ 33 แสดงกระเป๋ากึ่งคงรูปแบบไม่มีก้นกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 กระเป๋าแบบไม่คงรูป (Bag)

กระเป๋าแบบนี้จะไม่มีโครงสร้างเสริมความแข็งแรงด้านใน ไม่สามารถตั้งคงรูปอยู่ได้เลยวัสดุที่ใช้ส่วนมากจึงใช้เพียงผ้า ดังภาพที่ 34

ภาพที่34 แสดงกระเป๋าแบบไม่คงรูป

2. <u>แบ่งตามลักษณะการใช้งาน</u>

กระเป๋าที่แบ่งตามลักษณะการใช้งานจะมีทั้งหมด 3 ลักษณะคือ

2.1 กระเป๋าถือ

กระเป๋าถือสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

2.1.1กระเป๋าถือแบบมีหูหิ้ว

สามารถถือหรือคล้องแขนได้ กระเป๋าแบบนี้มักมีขนาดเล็ก นิยมใส่เฉพาะของใช้ส่วนตัวเท่านั้น ใช้ในชีวิตประจำวันหรืองานที่เป็นทางการ ดังภาพที่ 35

Fendi

Christian Dior

ภาพที่ 35 แสดงกระเป๋าถือแบบมีหูหิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 กระเป๋าถือแบบไม่มีหูหิ้ว

ใช้งานด้วยการถือ หรือ หนีบเข้าข้างลำตัว มีขนาดเล็ก นิยมใช้สำหรับออกงานที่หรูหรา ดังภาพที่ 36

Carlos Falchi Martin Katz

ภาพที่ 36 แสดงกระเป๋าถือแบบไม่มีหูหิ้ว

2.2 กระเป๋าถือกึ่งสะพาย

มีส่วนสำหรับถือยาวกว่าแบบแรกแต่ไม่ยาวเท่ากับประเภทกระเป๋าสะพาย ส่วนมากจะมีขนาดใหญ่กว่าแบบแรก การใช้งานสามารถถือ หรือคล้องไหล่ได้ ใช้ได้ทั้งในชีวิตประจำวันและการออกงานในโอกาสต่างๆ ดังภาพที่ 37

Christian Dior Burberry

ภาพที่ 37 แสดงกระเป๋าถือกึ่งสะพาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 กระเป๋าสะพาย

สายสะพายจะมีขนาดยาวที่สุด ใช้สะพายไหล่ มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มักใช้กับงานในช่วงกลางวัน ดังภาพที่ 38

Miu Miu Prada

Luella

ภาพที่ 38 แสดงกระเป๋าสะพาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 *รูปแบบของกระเป๋าสตางค์*

กระเป๋าสตางค์สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้าง
2. แบ่งตามลักษณะการใช้งาน

ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายกับการแยกประเภทของกระเป๋าถือ สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้าง

กระเป๋าที่แบ่งตามลักษณะทางโครงสร้างจะมีทั้งหมด 2 ลักษณะคือ

1.1 กระเป๋าสตางค์แบบคงรูป

กระเป๋าสตางค์ประเภทนี้จะมีโครงสร้างบุด้านในให้มีความแข็งแรงด้วยวัสดุชนิดต่างๆเช่น พลาสติก, โลหะ เป็นต้น ซึ่งทำให้กระเป๋าสามารถคงรูปได้ตามต้องการ นิยมใช้ออกงานควบคู่กับกระเป๋าขนาดเล็ก ดังภาพที่ 39

ภาพที่ 39 แสดงกระเป๋าสตางค์แบบคงรูป

1.2 กระเป๋าสตางค์แบบไม่คงรูป

กระเป๋าสตางค์แบบนี้จะไม่มีโครงสร้างเสริมความแข็งแรงด้านใน วัสดุที่ใช้ส่วนมากจึงใช้เพียงผ้าเท่านั้น ดังภาพที่ 40

Lulu Guinness Lulu Guinness

ภาพที่ 40 แสดงกระเป๋าสตางค์แบบไม่คงรูป

ที่มา : www.luluguinness.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. <u>แบ่งตามลักษณะการใช้งาน</u>

กระเป๋าที่แบ่งตามลักษณะการใช้งานจะมีทั้งหมด 3 ลักษณะคือ

2.1 แบบที่ใส่ได้ทั้ง ธนบัตร, บัตรเครดิต และ เหรียญได้ แบบนี้จะได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากสามารถเก็บของได้จำนวนมาก ส่วนมากใช้ในชีวิตประจำวัน มีทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสตางค์ ดังภาพที่41

Louis Vuitton Lulu Guinness

กระเป๋าสตางค์ขนาดเล็ก

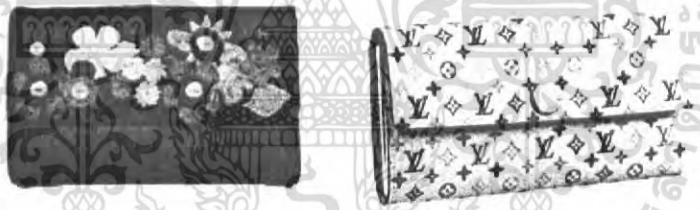

กระเป๋าสตางค์ขนาดใหญ่

ภาพที่ 41 แสดงตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสตางค์

2.2 แบบที่ใส่ได้เพียง ธนบัตร และ บัตรเครดิต กระเป๋าสตางค์ลักษณะนี้มักจะใช้เมื่อต้องออกงานต่างๆต้องการพกเฉพาะสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น มีขนาดเล็กเป็นแบบพับ ดังภาพที่ 42

Louis Vuitton

ภาพที่ 42 แสดงแบบที่ใส่ธนบัตรและบัตรเครดิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แบบที่ใส่เฉพาะเหรียญ ลักษณะนี้มักจะใช้ควบคู่กับกระเป๋าสตางค์อีกใบ มีขนาดเล็ก ใช้ในเวลาที่ไม่เป็นทางการหรือเวลาไปเที่ยวพักผ่อน ดังภาพที่ 43

Louis Vuitton

Louis Vuitton

Lulu Guinness

ภาพที่ 43 แสดงแบบที่ใส่ได้เฉพาะเหรียญ

2.3.4 *รูปแบบของกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง*

กระเป๋าใส่เครื่องสำอางนั้นต้องมีช่องเก็บอุปกรณ์ต่างๆเช่น ช่องใส่ลิปสติก, แป้งฝุ่น, ครีมทาหน้า,แปรงปัดแก้ม, กระจกเงา เป็นต้น สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นของที่จะต้องมีอยู่ในกระเป๋าใส่เครื่องสำอางดังนั้นในการออกแบบก็ต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยที่จำเป็นเหล่านี้ด้วย

กระเป๋าใส่เครื่องสำอางสามารถแบ่งตามลักษณะทางโครงสร้างได้ 2 ประเภทคือ

1. แบบคงรูป
2. แบบไม่คงรูป

1. แบบคงรูป

จะเป็นกระเป๋าลักษณะที่สามารถตั้งได้ มีพื้นที่ในการบรรจุสิ่งของได้มาก เหมาะสำหรับการเดินทางและส่วนมากจะมีหูหิ้ว ดังภาพที่ 44

Lulu Guinness

ภาพที่ 44 แสดงกระเป๋าใส่เครื่องสำอางแบบคงรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. <u>แบบไม่คงรูป</u>

มีขนาดเล็กเหมาะสำหรับการพกติดตัวใช้ในชีวิตประจำวัน ดังภาพที่45

Lulu Guinness

ภาพที่ 45 แสดงกระเป๋าใส่เครื่องสำอางแบบไม่คงรูป

2.3.5 <u>รูปแบบของเข็มขัด</u>

เข็มขัดสามารถแบ่งตามลักษณะการใช้งานได้ 2 ประเภทคือ

1. ลักษณะมีหัวเข็มขัด
2. ลักษณะไม่มีหัวเข็มขัด

สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. <u>ลักษณะที่มีหัวเข็มขัด</u>

เป็นเข็มขัดที่สามารถปรับขนาดได้ตามความเหมาะสม ใช้ออกงานได้ในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

- แบบที่เป็นทางการ ดังภาพที่ 46

Louis Vuitton Gucci

ภาพที่ 46 แสดงเข็มขัดแบบเป็นทางการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบบไม่เป็นทางการ ดังภาพที่ 47

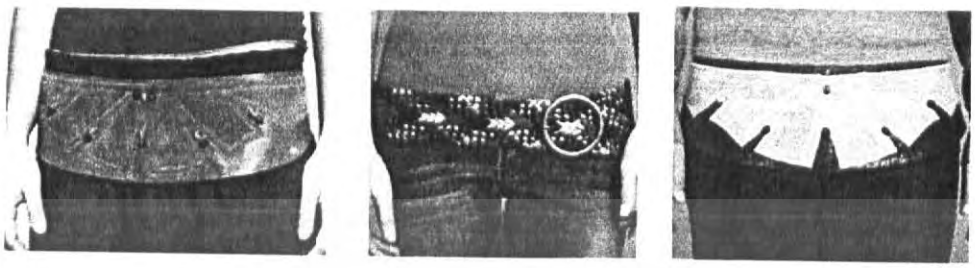

(แบบที่มีกระเป๋าใส่ของติดอยู่ที่เข็มขัด)

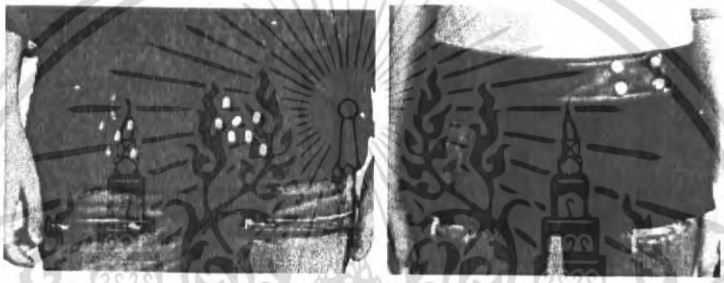

ภาพที่ 47 แสดงเข็มขัดแบบไม่เป็นทางการ

2. <u>ลักษณะที่ไม่มีหัวเข็มขัด</u>

การใช้งานจะเป็นแบบมีเชือกไว้ผูกได้ตามขนาดตามต้องการ ดังภาพที่ 48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

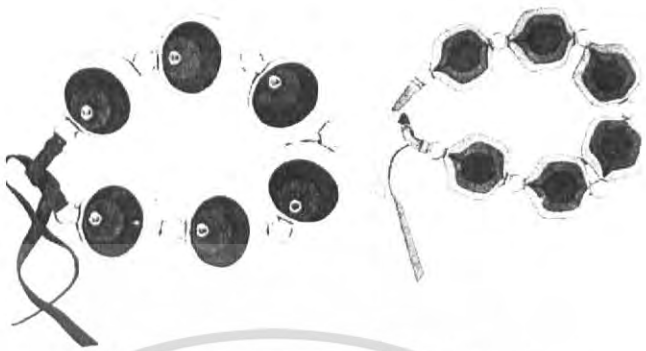

ภาพที่ 48 แสดงลักษณะที่ไม่มีหัวเข็มขัด

2.3.6 *รูปแบบของสมุดบันทึกงาน*

ตัวอย่างรูปแบบของสมุดบันทึกงาน ดังภาพที่ 49

แบบที่เป็นผ้า

แบบที่เป็นหนัง

ภาพที่ 49 แสดงตัวอย่างรูปแบบของสมุดบันทึกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผลิตภัณฑ์</u>

ซึ่งจากการวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคและข้อมูลของตัวผลิตภัณฑ์สามารถสรุปรูปแบบของผลิตภัณฑ์ได้ดังนี้

1. กระเป๋า ขนาดเล็ก

จะเป็นกระเป๋าถือแบบมีหูหิ้วเพราะสามารถบรรจุของได้มากกว่าแบบไม่มีหูหิ้ว และมีสายสำหรับถือ 1 เส้น ใช้สำหรับออกงานแบบไม่เป็นทางการ เนื่องมาจากลักษณะและสีของผ้าที่ดูไม่เป็นทางการมาก สิ่งของที่ใส่ในกระเป๋าก็มีเฉพาะของจำเป็นเท่านั้น

<u>สิ่งของที่ใส่ในกระเป๋า</u> ได้แก่ กระเป๋าสตางค์ขนาดเล็ก, มือถือ, ตลับแป้ง, ลิปสติก เป็นต้น

2. กระเป๋า ขนาดกลาง

ลักษณะการใช้งานจะเป็นสายสำหรับสะพายด้านข้างเส้นเดียว (Shoulder Bag) กระเป๋าสะพายเป็นกระเป๋าที่สามารถใช้ในการไปทำงาน เหมาะกับทุกโอกาส สามารถบรรจุของได้จำนวนมากสำหรับการใช้ในชีวิตประจำวัน วัสดุที่ใช้ต้องมีความแข็งแรงทนทาน

<u>สิ่งของที่ใส่ในกระเป๋า</u> ได้แก่ กระเป๋าสตางค์ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่, กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง, กระเป๋าใส่เหรียญ, มือถือ, สมุดบันทึก, เครื่องเล่นMP3 เป็นต้น

3. กระเป๋า ขนาดใหญ่

ลักษณะการใช้งานจะเป็นการถือและมีสายสำหรับถือ 2 เส้น (Luggage Bag)สามารถบรรจุของได้เป็นจำนวนมากและมีช่องสำหรับใส่ของต่างๆได้เช่น ช่องใส่มือถือ เป็นต้น ใช้ได้ในวันทำงานและในวันหยุดพักผ่อนสำหรับการเดินทางระยะเวลาสั้นๆ

<u>สิ่งที่ใส่ในกระเป๋า</u> วันทำงาน : คอมพิวเตอร์ (Notebook Computer), แฟ้มใส่เอกสาร เป็นต้น

วันหยุด : เสื้อผ้า 1 – 2 ชุด, ของใช้ส่วนตัวต่างๆเช่น สบู่, แชมพู เป็นต้น

4. กระเป๋าสตางค์

ลักษณะกระเป๋าสตางค์ขนาดใหญ่ที่สามารถใส่ได้ทั้งธนบัตร, บัตรเครดิตต่างๆ,ช่องสำหรับใส่เหรียญ เนื่องจากเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมในการใช้งานในประจำวันมากที่สุดและเป็นแบบที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากที่สุด และพฤติกรรมการใช้งานส่วนมากก็มักจะใช้กระเป๋าสตางค์ใบเดิมในทุกๆวัน

<u>สิ่งที่ใส่ในกระเป๋าสตางค์</u> ธนบัตร, บัตรเครดิตหรือบัตรต่างๆ, เหรียญ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. กระเป๋าใส่เหรียญ

เป็นกระเป๋าที่ใส่เหรียญโดยเฉพาะ สามารถใช้ควบคู่กับกระเป๋าสตางค์ใบใหญ่ด้วยได้

6. กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง

เลือกทำกระเป๋าใส่เครื่องสำอางสำหรับใช้ในชีวิตประจำวันมีขนาดเล็ก เนื่องจากเป็นรูปแบบที่สามารถใช้ได้ทุกวัน

สิ่งที่ใส่ในกระเป๋าเครื่องสำอาง ได้แก่ ตลับแป้งทาหน้า, ลิปสติกหรือลิปมันหวี, กระจก, ที่ปัดแก้ม เป็นต้น

7. เข็มขัด

เลือกทำเป็นเข็มขัดสำหรับใส่ไปในวันหยุดเพราะส่วนมากในวันทำงานคนทั่วไปก็มักจะใส่เครื่องแบบของบริษัทต่างๆอยู่แล้ว และเลือกลักษณะเข็มขัดแบบไม่มีหัวเข็มขัด (แบบผูก) เนื่องจากจะได้เหมาะสมกับรูปร่างของผู้ใช้ทุกคน สามารถปรับเปลี่ยนตำแหน่งและรูปแบบในการใช้งานตามต้องการได้

8. สมุดบันทึกงาน (Organizer)

เลือกทำแบบที่ใช้ผ้าเป็นหลักและเป็นแบบห่วงที่สามารถเติมกระดาษได้

สิ่งที่ใส่ในสมุดบันทึกงาน คือ ช่องสำหรับเสียบปากกา, ช่องใส่นามบัตรหรือกระดาษสำหรับโน้ตข้อความต่างๆและ ห่วงสำหรับเติมกระดาษสำหรับบันทึกงาน เป็นต้น ซึ่งขนาดในการทำในที่นี้ใช้ขนาดเดียวกับทางบริษัทที่มีอยู่เดิมเพราะจะได้ใช้ห่วงเหล็กขนาดเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.7 *แนวโน้มการออกแบบผลิตภัณฑ์ฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว (Fall-Winter2006 – 2007)*

ข้อมูลที่ใช้เป็นแนวทางการออกแบบในฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว 2006 – 2007 ดังภาพที่ 50

Inspiration

ภาพที่ 50 แสดงภาพที่เป็นแนวทางการออกแบบในฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว 2006 – 2007

Key Word	
Couture bow	การตกแต่งผ้าก็จะมีการปักลายด้วยลูกปัด
Embroidered	ใช้เนื้อผ้าที่มีความอ่อนนุ่มบางเบาและมีการ
Plush fraying	ทำขอบรุ่ยๆและโบว์จะได้รับความนิยมอีกครั้ง
Plump pink	โทนสีที่ใช้ในฤดูกาลนี้จะเป็นสีชมพูออกม่วงๆ
Purplish nature	ซึ่งเป็นสีที่ขรึมมากกว่าในช่วงฤดูร้อน
Frosted flower	ดอกไม้ในช่วงฤดูหนาว จะเน้นการให้อารมณ์
Romantic and Feminine	ที่มีความอ่อนหวานแบบผู้หญิง
Classic painting	แรงบันดาลใจต่างๆจะมาจากภาพเขียนในสมัยก่อน
Endearing deformity	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Color ดังภาพที่ 51

ภาพที่ 51 แสดงสีที่ใช้เป็นแนวทางการออกแบบในฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว 2006 – 2007

สีที่เลือกมาใช้ในฤดูกาลนี้ก็จะลดความสดในมาจากในช่วงของฤดูร้อนลงมาแต่ก็ยังคงให้ความรู้สึกที่มีชีวิตชีวา เน้นความนุ่มนวลของสีที่แสดงถึงความอ่อนหวาน

Material

วัสดุที่นำมาใช้เพื่อให้เข้ากับฤดูกาลนี้ได้แก่

- ผ้าแพร (ผ้าซาติน)
- ผ้ากำมะหยี่
- ขนสัตว์ (Fur)
- ผ้าลูกไม้
- เครื่องประดับตกแต่งชนิดต่างๆ

วัสดุที่นำมาตกแต่งจะเน้นให้ผ้ามีลักษณะดูพริ้วไหว, บางเบา, ดูมีชีวิตชีวา นิยมนำเอาขนสัตว์เข้ามาตกแต่งเป็นผิวสัมผัสที่ให้ความรู้สึกที่นุ่มนวลและผ้าลูกไม้ให้ความรู้สึกที่ดูเป็นผู้หญิง

สรุปแนวทางในการออกแบบสำหรับบริษัท Patti Chu ในฤดูหนาวปี 2006 – 2007

สีที่ใช้โดยรวมของทางบริษัทก็ยังคงใช้สีที่มีความสดใสอยู่แต่เพิ่มคู่สีที่ทำให้ผ้ามีลักษณะดูนุ่มนวลมากขึ้นอาทิเช่น สีชมพูอมม่วง, สีครีม เป็นต้น และมีการใช้ผ้าชนิดอื่นเข้ามาทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดความแปลกใหม่เช่น ลูกไม้, โครเช และวัสดุอื่นๆเพิ่มเติม อีกทั้งในการเลือกทำการออกแบบในช่วงฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูใบไม้ผลิเนื่องมาจากถ้าต้องการให้ผลิตภัณฑ์ออกขายในช่วงฤดูหนาว สินค้าจะต้องเริ่มผลิตตั้งแต่ตอนช่วงฤดูร้อน

ที่มา : กรมส่งเสริมการส่งออก

1. หนังสือ Peclers Paris (Inspiration Fall – Winter 2006-2007)
2. หนังสือ Hiver 2006-2007 winter (Mode products key fashion items)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.8 <u>การวิเคราะห์จิตวิทยาของสีที่มีผลต่อมนุษย์</u>

ในงานออกแบบ สีจะถูกนำมาใช้เพื่อสร้างความ รู้สึก และทัศนคติที่ดีต่อการใช้งานและมีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้ใช้

สี (Colour) หมายถึง ลักษณะความเข้มของแสงที่กระทบผ่านสายตาให้เห็นเป็นสี และมีผลทางด้านจิตวิทยา คือ สีแต่ละสีมีคุณสมบัติในการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกได้ไม่เหมือนกันตามแต่อิทธิพลของสีนั้นๆดังนั้นในการเลือกใช้สีให้เหมาะสมและถูกต้องตามวัตถุประสงค์จึงมีความสำคัญมากในการออกแบบ เพื่อความสำเร็จในตัวผลิตภัณฑ์ ดังภาพที่ 52

ภาพที่ 52 แสดงภาพวงจรสี

<u>วรรณะของสี (Tone of Colour)</u>

ในวงจรสีทั้ง 12 สี สามารถแบ่งสีได้ออกเป็น 2 พวก ตามลักษณะของสีที่ปรากฏดังนี้

1.วรรณะร้อน (Worm Tone Colour) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกรุนแรง ดื่นเต้น มีพลังและแข็งแรง สีวรรณะนี้จะประกอบด้วย สีเหลือง*, สีเหลืองส้ม, สีส้ม, สีแดงส้ม, สีแดง และสีม่วงแดง ดังภาพที่ 53

ภาพที่ 53 แสดงวรรณะร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.วรรณะเย็น (Cool Tone Colour)เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบเยือกเย็นสบายตาไม่เร่าร้อนสีในวรรณะนี้ประกอบด้วยสีเขียวอ่อน,สีเขียว,สีเขียวแก่,สีน้ำเงิน,สีม่วงน้ำเงินและสีม่วง ดังภาพที่ 54

ภาพที่ 54 แสดงวรรณะเย็น

หมายเหตุ* สีเหลืองเป็นสีที่สามารถอยู่ได้ทั้งในวรรณะร้อน และวรรณะเย็น

จิตวิทยาของสี

สีมีคุณสมบัติทำให้เกิดความกลมกลืน ช่วยสร้างจุดเด่นหรือความน่าสนใจ นอกจากนี้ยังสามารถแสดงออกถึงอารมณ์ได้ด้วย

สีมีผลต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ดังนี้

1. สีสามารถสร้างความรู้สึกต่อผู้ที่พบเห็นแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และภูมิหลังของแต่ละบุคคล นอกจากนี้สียังสามารถสร้างบรรยากาศได้อีกด้วย
2. สีสร้างความน่าสนใจ และมีอิทธิพลต่อการออกแบบ ช่วยสร้างความประทับใจแรกที่ได้พบเห็น
3. สีเป็นสัญลักษณ์ของวัตถุได้ เช่น สีแดง แทนสิ่งของที่อันตราย, สีเขียว แทนสัญลักษณ์ของความสงบสุข, สบายตา, สิ่งที่เป็นธรรมชาติ เป็นต้น
4. สีช่วยในการรับรู้ และจดจำ สีที่ดูสะดุดตาและมีเอกภาพจะช่วยทำให้ผู้พบเห็นเกิดความประทับใจและจดจำสินค้าได้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า สี สามารถสื่ออารมณ์และความรู้สึกต่อมนุษย์ได้ง่ายและรวดเร็วที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ตารางแสดงจิตวิทยาของสี</u>

ตารางที่ 6 แสดงจิตวิทยาของสี

	สีแดงเข้ม	เป็นสีที่ทำให้รู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ ชวนเชื่อ มีความมั่นใจ
	สีแดงอ่อน	สีแห่งความสุข ความหวาน
	สีชมพู	สีแห่งความรัก นุ่มนวล น่ารัก
	สีเหลือง	สีที่มีความสว่าง สดใส ร่าเริง
	สีส้ม	ตื่นตัว เร้าใจ สนุกสนาน
	สีเขียวเข้ม	สุขุม ดูเป็นทางการ
	สีเขียวอ่อน	สดชื่น ให้ความรู้สึกสบาย
	สีขาว	สะอาด บริสุทธิ์ สด ใหม่
	สีเทา	สงบ ขรึม
	สีดำ	ลึกลับ สุภาพ เป็นทางการ
	สีน้ำตาล	ดูเป็นทางการ

<u>จิตวิทยาของสี</u>

ผู้ออกแบบจำเป็นต้องเรียนรู้ทฤษฎีของสีเป็นอย่างดีจึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในขั้นปฏิบัติได้อย่างแท้จริง เป็นที่ทราบกันดีว่า บรรดาสีทั้งหลายที่มีอยู่ในโลกนี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งจำความได้ สีมีอิทธิพลต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก อย่างไรก็ดีได้มีนักวิชาการพยายามที่จะวิเคราะห์เรื่องสีที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของมนุษย์ในรูปแบบต่างๆซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. สีแดง หรือ สีม่วงแดง (Crimson or Purple) ให้ความรู้สึกไปในทางมั่งมี ร่ำรวย และมีอำนาจเป็นสีที่มีความอบอุ่นกว่าสีอื่นๆสิ่งของที่มีค่าซึ่งได้แก่ เพชรนิลจินดาหรือของที่มีประกายวูบวาบนั้น เมื่อได้กระทบกับแสงจะทำให้รู้สึกไปในทางพิธีการ สง่า มั่งคั่งและน่าเกรงขาม การที่คนในสมัยก่อนเลือกสีนี้ในการทำธงชาติ ผ้ายันต์ เพดานโบสถ์ การปิดทองนั้นจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ส่วนในด้านความรู้สึกของบุคคลที่ชอบสีนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่เข้มแข็ง ขยัน ตัดสินใจได้รวดเร็ว มีความหุนหัน ชอบหาประสบการณ์ใหม่ๆ รักการผจญภัย กล้าได้กล้าเสีย มีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่างคิดช่างสังเกต มีความคิดสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สีชมพู (Rose Pink) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสดชื่น อ่อนหวาน นุ่มนวล แต่แฝงไว้ซึ่งความภูมิฐาน และสง่าในท่าที เป็นสีที่แสดงถึงการเริ่มต้น สีชมพูนี้ยังแสดงความรู้สึกอ่อนหวานของคนหนุ่มสาว เป็นสีแห่งความรัก ในด้านความรู้สึกของคนที่ชอบสีนี้ มักจะเป็นคนที่รักสวยรักงาม เป็นระเบียบ ทันสมัย ช่างคิดช่างสังเกต เป็นคนนุ่มนวล เข้ากับคนได้ทุกระดับ

3. สีเหลืองสดพระอาทิตย์ (Yellow) เป็นสีที่แสดงถึงความสดชื่น ทันสมัย ตื่นเต้น มีชีวิตชีวา รื่นเริงสนุกสนาน และแสดงออกถึงความเปลี่ยนปลง สีเหลืองนี้เป็นสีที่ไม่ควรใช้เป็นจำนวนมาก หากจำเป็นต้องใช้สีนี้ในจำนวนที่มาก ควรทำให้เป็นมัน หรือเป็นสีนวล (Cream) ความรู้สึกของผู้ที่ชอบสีนี้นั้น มักจะเป็นคนที่ทันสมัย ฉลาดมีอุดมคติ ชอบเพ้อฝัน เชื่อมั่นในตนเอง ชอบการเปลี่ยนแปลง มีศิลปะ และมีความคิดสร้างสรรค์ดี

4. สีแดงส้ม (Scarlet or Vermillion) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกไปในทางที่ตื่นเต้น เร้าใจ สนุกสนาน แก่ผู้ที่พบเห็น เป็นสีที่ควรพบเห็นเป็นครั้งคราว เป็นสีที่เหมาะกับงานรื่นเริง หรืองานฉลองเทศกาลต่าง ๆ เราสามารถใช้สีนี้กับสถานที่หรือสิ่งของที่ผ่านตาเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ เช่น สถานีรถไฟ โรงภาพยนตร์ โปสเตอร์โฆษณา เป็นต้น ในด้านความรู้สึกของบุคคลที่ชอบสีนี้ จึงเป็นคนที่อ่อนไหว ตัดสินใจไม่แน่นอน สนุกสนาน ร่าเริง ไม่จริงใจ

5. สีเขียว หรือ สีน้ำเงิน (Green or Blue) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกเย็น โดยมากถือเป็นสีธรรมชาติที่ทุกคนชื่นชอบ เป็นสีของต้นไม้ และท้องฟ้า แสดงถึงความสงบปราศจากความเคร่งเครียด ในด้านความรู้สึกของผู้ที่ชอบสีนี้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นผู้ที่มีสติ รู้จักการใช้คำพูด ไม่ชอบความยุ่งยาก เป็นคนชอบระเบียบแบบแผน เป็นนักอนุรักษ์นิยม แต่งกายพิถีพิถัน ซื่อสัตย์สุจริต ไม่ไว้ใจผู้อื่นง่าย ๆ และชอบสังคมกับคนที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน

6. สีเขียวแก่ (Dark Green) หรือสีที่ค่อนข้างเทา (Gray) เป็นสีที่แสดงความเศร้าโศก (Sadness) เป็นสีของคนมีอายุ ในด้านความรู้สึกของผู้ที่ชอบสีนี้ มักจะเป็นคนสบายๆ รักความสันโดษ ไม่ชอบการสังสรรค์ หรือสังคม ไม่ชอบความตื่นเต้นวุ่นวาย มีความมานะพยายามที่ดี

7. สีเทาแก่ (สีกลาง Neutral) คล้ายกับสีน้ำเงิน (Blue) เป็นสีที่แสดงถึงความเฉื่อยชา ไม่กระตือรือร้น เฉยๆ เงียบ และเศร้าโศก ในด้านความรู้สึกของบุคคลที่ชอบสีนี้ มักจะเป็นคนที่เข้ากับสถานการณ์ต่างๆได้ง่าย แต่งกายเรียบร้อย รักระเบียบ เป็นคนที่เคร่งครัด

8. สีดำและสีขาว (Black & White) สีดำและสีขาว เป็นสีที่มีลักษณะของน้ำหนักตรงข้าม คือสีดำเป็นสีที่หนักที่สุด ส่วนสีขาวเป็นสีที่เบาที่สุด บางครั้งสีดำอาจแสดงถึงความสกปรก ส่วนสีขาวแสดงถึงความบริสุทธิ์ สะอาด และมักจะใช้สีดำเป็นสีของการไว้ทุกข์แสดงถึงความเศร้าโศกเสียใจ ส่วนสีขาว แสดงถึงความไม่มีมลทิน น่าทะนุถนอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางโครงสี

หมายถึง การแสดงออกทางวรรณะใดวรรณะหนึ่ง และยังแสดงโครงสร้างของสีที่เด่นออกมาเพียงสีเดียวเท่านั้น ซึ่งสามรถแสดงอารมณ์ให้เหมาะกับเรื่องราวที่ต้องการ เช่น สีน้ำตาล, สีเทาเหมาะกับผู้สูงอายุ สีสันสดใสเช่น สีแดง, สีเหลือง เหมาะสำหรับวัยรุ่น

หลักในการใช้สี

สีเอกณรงค์ **(Monochrome)**

คือ การให้สีสันสดใสเป็นจุดเด่นและให้สีรองเป็นสีที่ถูกลดความสดใสลง โดยนำสีจุดเด่นนั้นมาผสมด้วยทุกๆแห่ง ซึ่งสีรองที่นำมาใช้ก็ไม่ควรเกิน 5 สี ที่เลือกมาจากวงจรของสีใดสีหนึ่งไม่สมควรนำมาปนกัน

ซึ่งภาพรวมผลิตภัณฑ์ของบริษัทนั้นใช้สีที่อยู่ในวรรณะร้อนเป็นหลัก เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสดใส ร่าเริง ดูมีพลัง ต้องการให้ผลิตภัณฑ์ดูเด่นสะดุดตา เกิดความประทับใจเมื่อแรกเห็น

สีผสมผสาน **(Hamonies)**

คือตามหลักของการผสมผสานควรเลือกสีที่เรียงตามลำดับในวงจรของสีเพียง2 ถึง 3 สีหรือมากกว่านั้นแต่ไม่ควรเกิน 6 สีก็จะเกิดความกลมกลืน

วิธีการใช้สีคู่ตรงข้าม (Complementaries)

1. ปริมาณของสีที่เลือกมาใช้ไม่ควรเกิน 10 % ของเนื้อที่ในส่วนนั้น
2. การใช้คู่สีตรงข้ามกันในปริมาณเนื้อที่เท่ากัน ควรใช้ในอัตรา 2 : 8 หากจำเป็นต้องใช้คู่สีในปริมาณที่เท่ากัน ควรทำให้สีใดสีหนึ่งหรือทั้ง 2 สีลดค่าความสดใสลง ถ้าส่วนนั้นเป็นลายเล็กๆการใช้คู่สีสดๆตัดกันย่อมเกิดความสวยงามได้ แต่ถ้าลายนั้นเป็นลายใหญ่และต้องการใช้คู่สีสดๆตัดกันควรมีเส้นเข้มหรือสีดำมาคั่นกลาง จึงสามารถลดความรุนแรงได้

การลดค่าความสดใสของสี

สามารถทำได้โดยการใช้คู่สีของมันผสมลงไป ถ้าใช้สีนั้นคู่กับสีคู่ตรงข้ามในปริมาณเท่ากันผลที่ได้จะเป็นสีกลางทันที

สีขัด **(Discard)**

คือ เมื่อใช้สีผสมผสานมากเกินไปอาจเกิดความเบื่อหน่ายได้ ถ้าใช้สีที่ขัดเข้ามาปนจะช่วยให้เกิดความน่าสนใจได้มากขึ้น

สีขัด เกิดจากการกับคุณค่าน้ำหนักของสีแก่มาเป็นสีอ่อน โดยระบายน้ำหนักของสีแก่ให้เบากว่าสีอ่อน โดยสีที่มีปริมาณน้อยเป็นบางจุด เรียกว่า สีขัด ไม่ควรเกิน 10 % ของเนื้อที่ทั้งหมดผลที่ได้ออกมาจึงจะสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ

2.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการตกแต่ง

1. กระดุม

1.1 กระดุมแป๊บ (Snap Button)

ใช้ยึดผ้า2ชิ้นเข้าด้วยการกดกระดุมตัวผู้กับตัวเมียเข้าด้วยกันมีทั้งชนิดที่ทำด้วยพลาสติกและโลหะ มีหลายขนาด มี 2 รูปแบบคือ

- แบบเย็บติดกับผ้า จะมีรูตรงขอบกระดุมทั้งตัวผู้และตัวเมียเพื่อใช้เย็บติดกับผ้า
- แบบติดกับผ้าด้วยเครื่องปั๊ม ใช้เครื่องในการติดกับผ้า มีส่วนประกอบ 4 ชิ้นคือ กระดุมตัวผู้ 2 ชิ้นประกบผ้าด้านบน และกระดุมตัวเมีย 2 ชิ้นประกบผ้าด้านล่าง การยึดติดค่อนข้างแน่นหนา ดังภาพที่ 55

ภาพที่ 55 แสดงลักษณะของกระดุมแป๊บ

1.2 กระดุมแม่เหล็ก (Magnet)

ลักษณะคล้ายกระดุมแป๊บ แต่ติดกันด้วยแรงดึงดูดแม่เหล็ก สะดวกและไวต่อการใช้งานกว่า 1 ตัว ประกอบด้วยชิ้นส่วน 2 คู่ เหมือนกระดุมแป๊บ ข้อเสียคือ มีช่วงอายุการใช้งาน อาจเสื่อมคุณภาพได้ ดังภาพที่ 56

ภาพที่ 56 แสดงลักษณะกระดุมแม่เหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 การดุมแบบเจาะรู	มีรูที่เจาะไว้เพื่อเย็บติดกับผ้า มี 2 แบบคือ แบบ 2 รูและแบบ 4 รู
1.4 กระดุมแบบห่วง	มีห่วงหรือช่องอยู่ใต้เม็ดกระดุม เวลาเย็บควรเย็บให้แน่น
1.5 กระดุมหมุดย้ำ	เหมาะกับผ้าเนื้อหนา เช่น ผ้ายีน ผ้าใบ
1.6 กระดุมจีน	เป็นลักษณะปมด้ายกลัดอยู่กับห่วงผ้า

2. ซิป

ซิปใช้ยึดติดกันระหว่างผ้า 2 ผืนโดยการรูดเปิด-ปิด โดยเย็บซิปให้ติดกับผ้า ให้แนวของรอยต่อตรงกันรูดฟันซิปให้ติดหรือแยกจากกัน ผ้า 2 ชิ้น จะติดหรือแยกจากกัน โดยมีทั้งซิปโลหะและซิบไนลอน ให้ความมั่นใจในการเปิด-ปิดมาก โดยในงานด้านเสื้อผ้านั้นซิปที่เรามักจะใช้มีอยู่หลายชนิดตามลักษณะการใช้งาน ดังนี้

2.1 ซิปแบบทั่วไป เป็นชนิดปิดท้าย มีเฉพาะตัวกั้นกลาง หรือมีทั้งตัวกั้นด้านบนและด้านล่างสำหรับยึดแถบผ้าทั้งสองให้ติดกัน เพื่อไม่ให้ปลายทั้งสองแยกเป็นอิสระเมื่อซิปเปิดจะสุด ซึ่งซิปแบบโลหะนิยมนำมาประกอบเป็นกระเป๋าและเครื่องแต่งกาย ดังภาพที่ 57

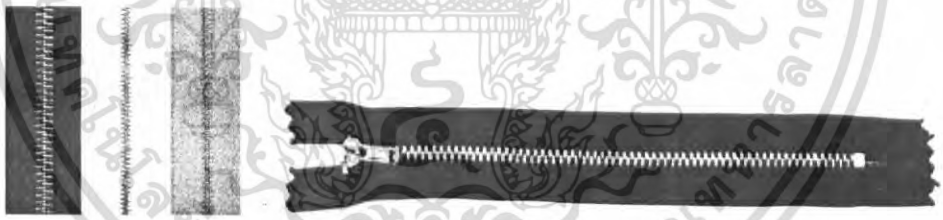

ภาพที่ 57 แสดงซิปโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ซิปแบบซ่อน เป็นซิปชนิดปิดท้ายเช่นเดียวกัน แต่ลักษณะของซิปเมื่อติดเข้ากับชิ้นส่วนของเสื้อผ้าแล้วจะไม่ให้เห็นตัวซิป ดังภาพที่ 58

ภาพที่ 58 แสดงซิปแบบซ่อน

2.3 ซิปแบบเปิดท้าย เป็นซิปที่มีเดือยและสวมที่ปลายแถบผ้าทั้ง 2 ด้าน เพื่อให้สามารถแยกได้เป็นอิสระได้เมื่อรูดซิปเปิด และต้องสวมกลับให้เข้าที่พอดีก่อนรูดซิปปิด ดังภาพที่ 59

ภาพที่ 59 แสดงซิปแบบเปิดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อุปกรณ์ยึดชิ้นส่วน

1. ข้อต่อแบบเกี่ยว ประกอบด้วย 2 ชิ้นส่วนคือ ห่วงคล้องและตัวขอเกี่ยว ถอดหรือปลดสายออกได้ โดยปลดที่ตัวขอเกี่ยวหรืออาจยึดในลักษณะที่ถอดไม่ได้ คือ เย็บสายเข้ากับห่วงสี่เหลี่ยมทั้ง 2 ด้าน (โดยไม่ต้องใช้ขอเกี่ยว) มีทั้งชนิดที่ทำด้วยพลาสติกหรือโลหะ ซึ่งแบบที่นิยมนำมาทำกระเป๋าคือขอเกี่ยวแบบโลหะ เช่น สีทอง, สีเงิน เป็นต้น ใช้สำหรับทำสายสำหรับสะพายกระเป๋า, เกี่ยวกับซิปเพื่อทำที่เปิด-ปิดกระเป๋า เป็นต้น ดังภาพที่ 60

ขอเกี่ยวรูปตัว D ขอเกี่ยวทำพวงกุญแจ

ภาพที่ 60 แสดงข้อต่อแบบเกี่ยว

2. ข้อต่อล็อค (ก้ามปู) เวลายึด ลอดเดือยชิ้นตัวผู้เข้าไปล็อคติดกับชิ้นตัวเมีย ประกอบด้วยชิ้นส่วน 2 ชิ้น คือ ตัวผู้และตัวเมีย มีหลายรูปแบบ

4. กรอบโลหะ

กรอบโลหะจะมีหลากหลายรูปแบบให้เลือก ส่วนที่เลือกมาทำเป็นกรอบโลหะสำหรับทำกระเป๋าใส่เหรียญ จะมีสีให้เลือกทั้งหมด 3 สีคือ สีทอง, สีเงิน และสีรมดำซึ่งได้เลือกสีรมดำมาใช้ในการออกแบบครั้งนี้ ดังภาพที่ 61

ภาพที่ 61 แสดงกรอบโลหะสีรมดำ และ สีเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ตาไก่

มีลักษะเป็นห่วงโลหะ 2 ชิ้น เป็นอุปกรณ์สำหรับไว้ร้อยเชือกทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดความเรียบร้อย สวยงาม ตาไก่มีหลายขนาดให้เลือก และสีที่มีขายอยู่ในท้องตลาดได้แก่ สีเงิน,สีทอง,สีรมดำ เป็นต้น

6. โครเช ภาพที่ 62

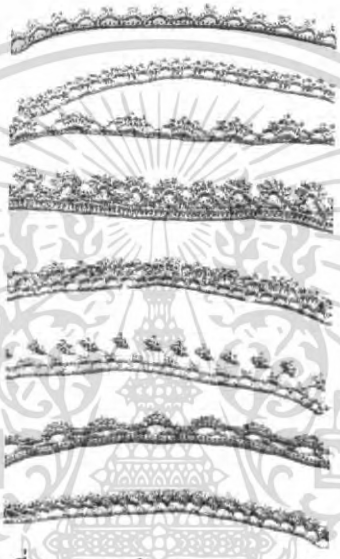

ภาพที่ 62 แสดงโครเชรูปแบบต่างๆ

การเลือกนำเอาโครเชมาเป็นวัสดุตกแต่งประกอบร่วมกับผลิตภัณฑ์ในครั้งนี้ เนื่องมาจากว่าโครเชก็เป็นงานหัตถกรรม (Handmade) เหมือนกับผ้าทอเป็นงานที่มีความสวยงามและมีเอกลักษณ์

7. วัสดุที่ใช้ในการเย็บประกอบ

1. เส้นด้าย ขนาดของเส้นด้ายใยสั้นจัดเป็น Number (No.) โดยกำหนดขึ้นตามความสัมพันธ์ระหว่างเส้นใยหนึ่งหน่วยต่อความยาวของเส้นด้ายที่ดึงให้ยาวได้จากวัตถุดิบนั้น

ด้าย No. ด้ายยิ่งมาก ด้ายจะยิ่งเส้นเล็กลง

- ด้ายเส้นใหญ่และหยาบ คือ ขนาด No. 12-21
- ด้ายเส้นปานกลาง คือ ขนาด No. 20-60
- ด้ายเส้นเล็กละเอียด คือ No. 60 ขึ้นไป

(ด้ายฝ้ายชนิดเส้นเล็กละเอียดที่สุดมีถึง No. 400)

หมายเหตุ ด้ายเย็บผ้าที่ใช้กันอยู่ทั่วไป คือ ด้าย No.50 และ 60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาในการออกแบบ

เนื่องจากผ้าที่บริษัทนำมาใช้ในการออกแบบเป็นผ้าทอมือของทางภาคเหนือ จึงมีแนวความคิดว่าควรจะหาแรงบันดาลใจในการออกแบบให้สอดคล้องกัน จึงเริ่มศึกษาจากสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของทางภาคเหนือ คือ สถานที่ท่องเที่ยว เช่น พระธาตุดอยตุง, สวนแม่ฟ้าหลวง สวนพฤกษศาสตร์, ภูชี้ฟ้า, ดอยแม่สลอง, ดอยเชียงดาว ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆเหล่านี้ก็จะมีดอกไม้ และพืชพันธุ์ต่างๆที่สวยงามมากมาย เพราะภาคเหนือของไทยนั้นเป็นภาคที่มีดอกไม้สวยงามที่สุดเนื่องจากภูมิประเทศอยู่ทางตอนบน ทำให้มีอากาศที่หนาวเย็นเหมาะแก่การเพาะปลูก ดังนั้นจึงเลือกที่จะนำเอาดอกไม้ที่ขึ้นทางภาคเหนือมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบในครั้งนี้ ซึ่งดอกไม้ยังเป็นตัวแทนในการสื่ออารมณ์และความรู้สึกถึงผู้หญิงได้เป็นอย่างดี ประกอบกับตรงกับแนวโน้มในการออกแบบช่วงฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาว (Fall – Winter 2006-2007)

<u>เอกลักษณ์ของทางภาคเหนือ</u> ดังภาพที่ 63

ตุง สัญลักษณ์ที่สำคัญของทางภาคเหนือ

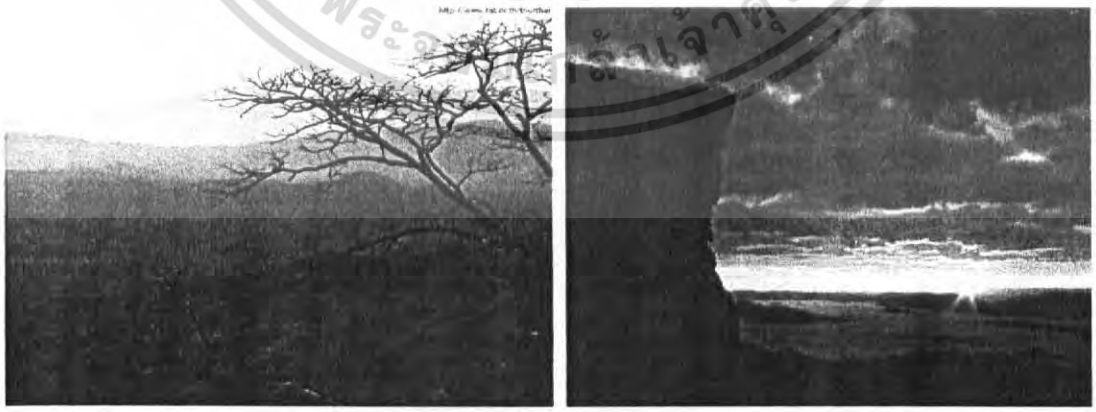

บรรยากาศในฤดูหนาว

ภาพที่ 63 แสดงเอกลักษณ์ของทางภาพเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>แรงบันดาลใจในการออกแบบ</u>

ดอกไม้ที่เลือกมาใช้ในการออกแบบครั้งนี้คือ ดอกชมพูเชียงดาว เป็นดอกที่มีสีชมพูหรือชมพูแกมม่วง จัดอยู่ในจำพวกพันธุ์ไม้เฉพาะถิ่นและหาพบยากชนิดหนึ่งของเมืองไทย พบบนภูเขาหินปูนที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 1,800 เมตรขึ้นไปเป็นพืชที่ขึ้นเฉพาะที่ ปัจจุบันมีรายงานการพบเฉพาะบนดอยเชียงดาว จ.เชียงใหม่

<u>ดอกชมพูเชียงดาว</u> ดังภาพที่ 64

ภาพที่ 64 แสดงลักษณะของดอกชมพูเชียงดาว

<u>ที่มา</u> : สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ดอกชมพูเชียงดาว</u> ดังภาพที่ 65

ภาพที่ 65 แสดงดอกชมพูเชียงดาว

ชื่อวิทยาศาสตร์ : ***Pedicularis siamensis*** Tsoong **วงศ์ :** SCROPHULARIACEAE

ลักษณะลำต้น : ไม้ล้มลุกดูคล้ายไม้พุ่มเตี้ย ๆ สูง 40 ซม. - 1.5 เมตร สีแดง หรือสีแดงคล้ำ

ลักษณะใบ : เป็นใบเดี่ยวที่มี 2 แบบอยู่ในต้นเดียวกัน ทั้งแบบออกเป็นวง และออกตรงกันข้ามเป็นคู่และสลับตั้งฉาก ใบคล้ายใบเฟิร์น รูปขอบขนานแกมรูปไข่ กว้าง 1-2.5 ซม. ยาว 1.5-4 ซม. ขอบใบหยักเป็นฟันเลื่อยและมีหยักเว้าลึกเกือบถึงเส้นกลางใบ หลังใบสีเขียวและประขาว ท้องใบเป็นสีนวลขาว ก้านใบสั้นมาก

ลักษณะดอก : ออกดอกเป็นช่อสั้น ๆ ตามซอกใบเป็นชั้น ๆ จนถึงปลายยอดดูคล้ายเป็นช่อดอกยาวตั้งตรง ดอกสีชมพู หรือสีชมพูแกมม่วง ปลายแยกเป็น 2 กลีบ กลีบบนจะพับขอบกลีบเข้าหากันดูคล้ายหลอดแล้วงองุ้มตรงส่วนปลายเป็นจงอยโค้งแหลม ส่วนกลีบล่างแผ่แบนกว้างแล้วแอ่นลงตอนปลาย ซึ่งปลายกลีบจะแยกออกเป็น 3 แฉกซ้อนทับกันอยู่ แฉกกลางเป็นรูปกลมมน ส่วนแฉกข้างทั้ง 2 แฉกเป็นรูปรี กลีบรองกลีบดอกเป็นรูปถ้วย ปลายกลีบหยักแหลม ไม่มีก้านดอก ออกดอกในราวเดือน พ.ย. - ม.ค.

ลักษณะผล : เป็นกระเปาะรูปไข่ ขนาด 6-12 มม. แข็งมีกลีบรองกลีบดอกหุ้มปลายผลเป็นหยัก

แหล่งที่พบในไทย : จัดอยู่ในจำพวกพันธุ์ไม้เฉพาะถิ่นและหาพบยากชนิดหนึ่งของเมืองไทย พบ บนภูเขาหินปูนที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 1,800 เมตรขึ้นไป ปัจจุบันมีรายงานการพบเฉพาะบนดอยเชียงดาว จ.เชียงใหม่

แหล่งกำเนิดและแพร่กระจาย : เป็นพันธุ์ไม้เขตอบอุ่นที่แพร่กระจายพันธุ์ลงมาจากซีกโลกตอนเหนือ

<u>สรุปเหตุผลในการเลือกดอกชมพูเชียงดาว</u> เพราะ เป็นดอกไม้ที่พบได้ยากและมีรูปทรงที่เป็นเอกลักษณ์ พบได้เฉพาะที่ดอยเชียงดาว จึงเปรียบเหมือนผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่ซ้ำแบบใครเหมาะสำหรับผู้ที่มีความเป็นตัวของตัวเองและดอกมีสีชมพูเหมาะกับสีของทางบริษัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีการผลิต

2.6.1 เทคนิคการเพิ่มผิวสัมผัสให้กับผืนผ้าโดยการเย็บ

วิธีการเย็บแล้วทำให้ผืนผ้าเกิดผิวสัมผัสใหม่ทำได้หลายวิธีเช่น

1. การเย็บต่อกัน(Patch Work)
2. การเย็บแทรกผ้า หรือวัสดุอื่นเพิ่มเติม เช่น ลูกไม้ เป็นต้น
3. การเย็บย่น หรือจับจีบ
4. การเจาะผ้าเป็นลวดลายต่างๆและซ้อนผ้าด้านหลังอีกชั้น

1. <u>การเย็บต่อกัน (Patch Work)</u>

การนำผ้ามาเย็บต่อกันนั้นก็ทำได้หลายลักษณะคือ ต่อด้วยผ้าผืนเดียวกัน, ต่อด้วยผ้าต่างชนิดกัน, ต่อด้วยผ้าชนิดเดียวกันต่างสี, ต่อด้วยผ้าและวัสดุชนิดอื่นๆเช่น หนัง, หนังกลับ เป็นต้นซึ่งวิธีนี้สามารถดัดแปลงได้อีกมากมายขึ้นกับประสบการณ์ของผู้ทำแต่ละคน

<u>การเย็บต่อกันแบบเป็นแนวยาว</u>

วิธีการเย็บมี ดังภาพที่ 66

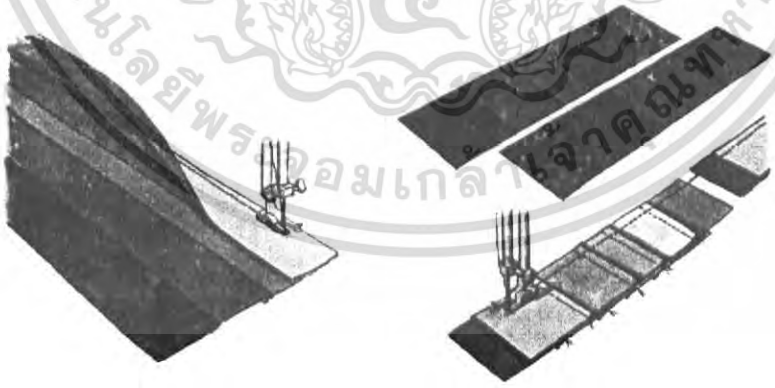

ภาพที่ 66 แสดงวิธีการเย็บต่อกันแบบเป็นแนวยาว

ขั้นตอนคือ การนำผ้าผืนเดียวกันหรือหลายผืนมาเย็บต่อกันในแนวยาวและก็ตัดในแนวขวางแล้วนำมาเย็บต่อกันอีกทีซึ่งจากการทดลองกับผ้าของทางบริษัทก็ได้ผลดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 เย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกัน ดังภาพที่ 67

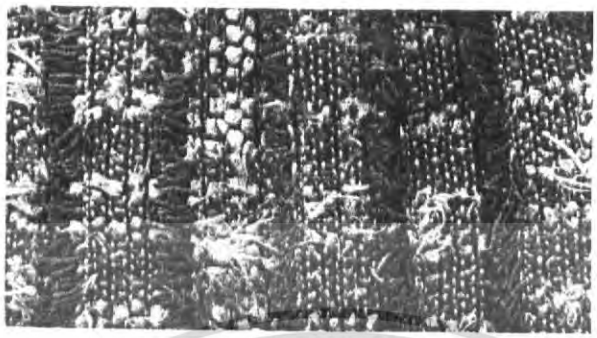

ภาพที่ 67 แสดงการเย็บแบบต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกัน

<u>ข้อดี</u> 1. เป็นแบบที่มีความแข็งแรงเนื่องจากนำผ้ามาเย็บต่อกันในทุกๆชิ้นและวิธีการนี้สามารถนำเศษผ้าที่เหลือมาเย็บต่อกันได้

2. เป็นการเพิ่มผิวสัมผัสให้กับผืนผ้า

<u>ข้อเสีย</u> 1. ใช้ระยะเวลาในการผลิตมากเพราะต้องนำมาต่อกันทีละชิ้น

1.2 เย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกันแบบนำขอบผ้ามาชนกัน ดังภาพที่ 68

ภาพที่ 68 แสดงเย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกันแบบนำขอบผ้ามาชนกัน

<u>ข้อดี</u> 1. ทำให้ผ้าเกิดผิวสัมผัสที่น่าสนใจมากขึ้น เป็นแบบที่คนส่วนใหญ่ชื่นชอบ

2. มีความแข็งแรงของผืนผ้า

3. สามารถดูแลรักษาได้ง่าย

<u>ข้อเสีย</u> 1. อาจต้องเสียเวลามาเลาะบริเวณขอบออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 เย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนแบบนำขอบผ้ามาชนกัน ดังภาพที่ 69

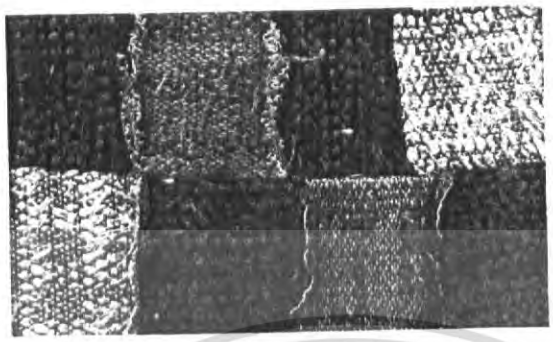

ภาพที่ 69 แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนแบบนำขอบผ้ามาชนกัน

ข้อดี 1. ทำให้เกิดความหลากหลายกับผืนผ้า

2. ทำให้ผ้ามีทิศทางของลายแบบสลับแนวตั้งกับแนวนอนได้

ข้อเสีย 1. ต้องตัดผ้าเป็นผืนเล็กๆเพื่อนำมาต่อ ทำให้ใช้เวลาในการผลิตค่อนข้างมาก

2. การวางแบบสลับแนวเพิ่มขั้นตอนให้ยุ่งยากในการผลิต

1.4 เย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืน โดยตัดผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยมมุมฉาก ดังภาพที่ 70

ภาพที่ 70 แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืน โดยตัดผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยมมุมฉาก

ข้อดี 1. เล่นลวดลายกับผ้าหลายๆผืนได้ หากมีเศษผ้าที่เหลือใช้ก็นำมา

ทำเป็นผลิตภัณฑ์ได้

ข้อเสีย 1. มีความซับซ้อนในการผลิตมาก

2. ทำให้เกิดความผิดพลาดในการผลิตได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 เย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนผสมกับหนังเทียม ดังภาพที่ 71

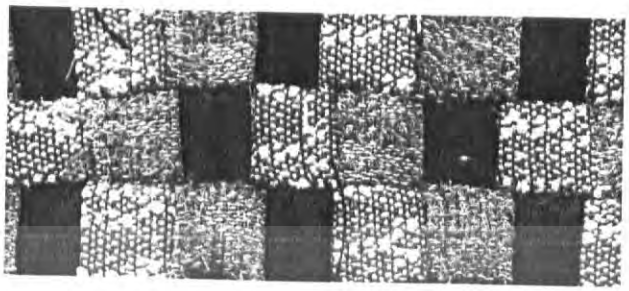

ภาพที่ 71 แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าหลายผืนผสมกับหนังเทียม

ข้อดี 1. เป็นการใช้วัสดุแบบผสมผสานระหว่างผ้ากับหนัง

2. สีของหนังตัดกับผ้าทำให้ผ้าดูโดดเด่นมากยิ่งขึ้น

ข้อเสีย 1. มีความซับซ้อนในการผลิต

การเย็บต่อกันแบบเฉียง

วิธีการเย็บ ดังภาพที่ 72

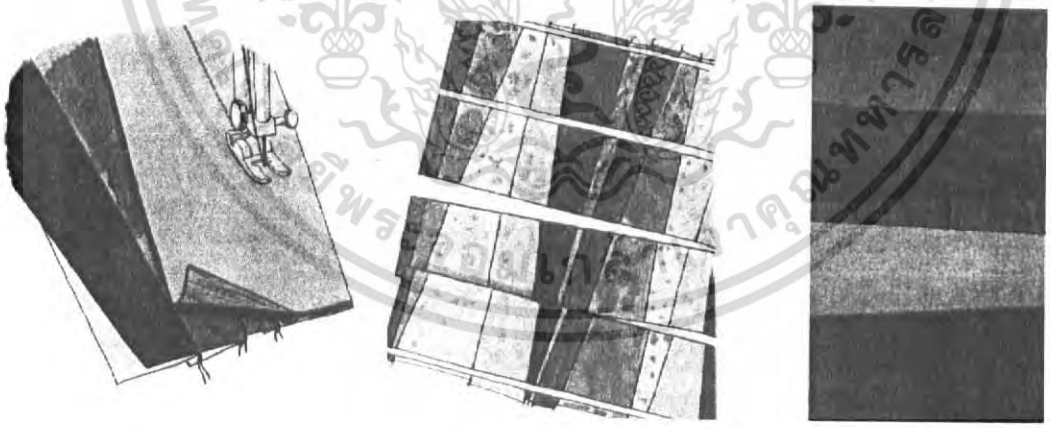

วางผ้าซ้อนทับกันในแนวเฉียง ตัดผ้าออกเป็นส่วนๆในแนวยาว ตัวอย่างผ้าที่เย็บด้วยวิธีดังกล่าว

ภาพที่ 72 แสดงการเย็บต่อกันแบบเฉียง

ขั้นตอน คือ นำผ้ามาวางแบบเฉียงแล้วนำมาเย็บซ้อนกันแล้วตัดเป็นแถวๆ หลังจากนั้นก็นำมาต่อกันเป็นผืนในแนวยาวก็จะได้ผ้าในรูปทรงใหม่ๆจากหลักการดังกล่าวจึงมาปรับใช้กับงานดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 เย็บต่อกันด้วยผ้าคนละชนิดในแนวเฉียง ดังภาพที่ 73

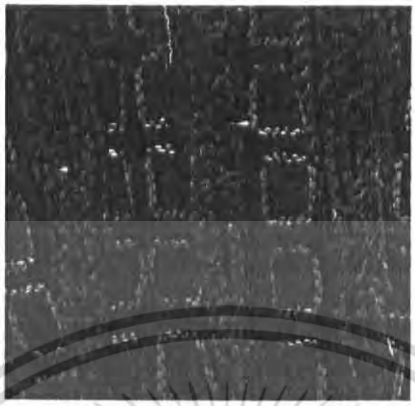

ภาพที่ 73 แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าคนละชนิดในแนวเฉียง

ข้อดี ทำให้ผ้าเกิดลวดลายใหม่ๆ

ข้อเสีย ต้องตัดผ้าเป็นแนวลู่เข้าทำให้เกิดความยุ่งยากในการตัดเย็บมากขึ้น

2. การเย็บแทรกผ้า หรือวัสดุอื่นเพิ่มเติม เช่น ลูกไม้ เป็นต้น

การเย็บแบบแทรกผ้าเป็นการตกแต่งผ้าตามขอบผ้าด้วยวัสดุอื่น เช่น ลูกไม้, ผ้าฉลุลาย เป็นต้นเพื่อทำให้ผ้ามีลักษณะที่ดูอ่อนหวาน นุ่มนวลมากขึ้น ซึ่งจำเป็นจะต้องเลือกวัสดุตกแต่งนี้ให้เหมาะสมกับผ้าด้วยเนื่องจากวัสดุตกแต่งบางอย่างทำมาจากใยสังเคราะห์อาจไม่เหมาะสมกับผ้าทอมือได้

ตัวอย่างการเย็บแทรกลูกไม้ของเสื้อผ้า ดังภาพที่ 74

ภาพที่ 74 แสดงตัวอย่างการเย็บแทรกลูกไม้ของเสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างการเย็บแทรกด้วยลูกไม้กับผ้าทอ

2.1 เย็บแทรกลูกไม้สีขาว ดังภาพที่ 75

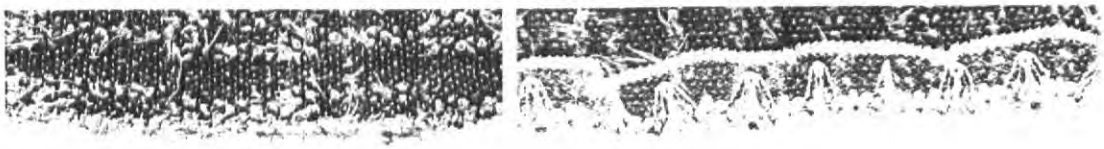

เย็บแทรกลูกไม้ไว้ด้านในของผ้า เย็บแทรกลูกไม้ไว้ด้านนอกของผ้า

ภาพที่ 75 แสดงการเย็บแทรกลูกไม้สีขาว

ข้อดี 1. เป็นวิธีที่ทำได้รวดเร็วในการเพิ่มลวดลายบนผืนผ้า

2. ทำให้ผ้าดูนุ่มนวลมากขึ้น

ข้อเสีย 1. นำไปตกแต่งได้เฉพาะบางส่วนของผลิตภัณฑ์

2.2 เย็บแทรกลูกไม้สีขาวพร้อมกับเย็บแบบจับจีบ ดังภาพที่ 76

ภาพที่ 76 แสดงการเย็บแทรกลูกไม้สีขาวพร้อมกับเย็บแบบจับจีบ

ข้อดี 1. ทำให้ผ้าดูนุ่มนวลมากยิ่งขึ้นด้วยการตกแต่งด้วยลูกไม้

ข้อเสีย 1. ผ้าทอผืนนี้ค่อนข้างหนาจึงไม่ค่อยเหมาะสมในการจับจีบ

เพราะทำให้ไม่ค่อยเห็นรอยย่นบนตัวผ้ามากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. <u>การเย็บย่น หรือจับจีบ</u>

การเย็บย่น และการจับจีบนั้นทำให้ผืนผ้าเป็นการเพิ่มผิวสัมผัสให้กับผ้า ทำให้ผ้าดูพลิ้วไหวมีมิติมากขึ้นซึ่งการเย็บแบบนี้นิยมใช้กับการตัดเย็บเสื้อผ้ามาก ดังภาพที่ 77

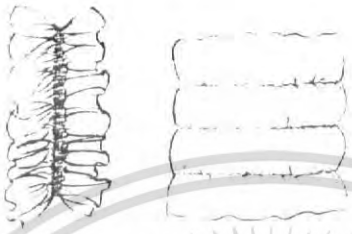

ภาพที่ 77 แสดงการเย็บย่นหรือเย็บจับจีบ

<u>ศึกษาการเย็บจากรูปแบบของเสื้อผ้า</u> ดังภาพที่ 78

ภาพที่ 78 แสดงการศึกษาการเย็บจากรูปแบบของเสื้อผ้า

<u>ตัวอย่างเสื้อผ้าที่เย็บรูปแบบนี้</u> ดังภาพที่ 79

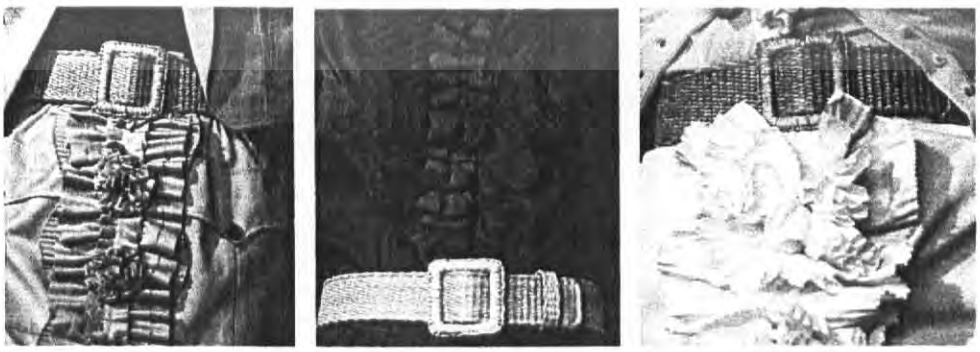

ภาพที่ 79 แสดงตัวอย่างเสื้อผ้าที่เย็บรูปแบบนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การเย็บย่นหรือจับจีบและเดินเส้นด้วยด้ายสีชมพู ดังภาพที่ 80

ภาพที่ 80 แสดงการเย็บย่นหรือจับจีบและเดินเส้นด้วยด้ายสีชมพู

ข้อดี 1. ขั้นตอนในการทำนั้นง่าย ไม่ซับซ้อน

ข้อเสีย 1. ไม่ค่อยเห็นความแตกต่างเนื่องมาจากผ้าชิ้นเดิมก็มีลักษณะย่นอยู่แล้ว

3.2 การเย็บย่นแล้วเย็บผ้าอีกชิ้นทับด้านบน ดังภาพที่ 81

ภาพที่ 81 แสดงการเย็บย่นแล้วเย็บผ้าอีกชิ้นทับด้านบน

ข้อดี 1. ทำให้ผ้าเกิดลักษณะและรูปแบบที่มีความน่าสนใจมาก

2. เลือกใช้วิธีการผสมผสานผ้ากับเทคนิคได้อย่างเหมาะสม

3. ขั้นตอนในการผลิตไม่ยุ่งยากซับซ้อน

ข้อเสีย 1. นำไปทำเป็นผลิตภัณฑ์ได้เฉพาะส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. <u>การเจาะผ้าเป็นลวดลายต่างๆและซ้อนผ้าด้านหลังอีกชั้น</u>

การเจาะผ้าและซับผ้าอีกชนิดหนึ่งไว้ด้านในที่ใช้ในการทดสอบคือจะใช้ผ้าที่ผืนแรกไม่ยืดหยุ่นและอีกผืนที่ซับด้านในจะมีความยืดหยุ่นก็จะให้ความรู้สึกที่ต่างออกไป

4.1 <u>ตัวอย่างวิธีการเจาะผ้าและซับผ้าอีกชนิดหนึ่งไว้ด้านใน</u>

<u>แทรกผ้าไว้ด้านนอก</u> ดังภาพที่ 82

ภาพที่ 82 แสดงตัวอย่างวิธีการ เจาะช่องและแทรกผ้าด้านใน

<u>ข้อดี</u> 1. ทำให้เกิดลวดลายได้ตามต้องการจากผ้าคนละชนิดกัน

<u>ข้อเสีย</u> 1. มีความซับซ้อนในการตัดเย็บ

2. บริเวณที่เป็นรอยต่อของผ้าทั้งสองผืนอาจไม่ค่อยแข็งแรง

<u>แทรกผ้าไว้ด้านใน</u> ดังภาพที่ 83

ภาพที่ 83 แสดงการเย็บแทรกผ้าไว้ด้านใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดี 1. ทำให้ผ้าเกิดลักษณะและรูปแบบที่มีความน่าสนใจมาก

2. สามารถซ้อนผ้าอีกสีด้านในด้านทำให้เกิดความแปลกใหม่

ข้อเสีย 1. นำไปทำผลิตภัณฑ์ได้เฉพาะส่วน

การทำเทคนิคให้กับเนื้อผ้าทำได้อีกหลายหลายวิธีเช่น

1. การสาน
2. การถักเปีย
3. การบิดเกลียว
4. การทำเป็นโบว์
5. การทำเป็นทรงดอกไม้

1. การสาน

การนำเอาผ้ามาสานกันเหมือนกับการสานของเครื่องสานซึ่งเป็นงานหัตถกรรมนำเอามาดัดแปลงเป็นการสานแบบขัดกันซึ่งใช้ผ้าคนละสีมาสานกัน ดังภาพที่ 84

ภาพที่ 84 แสดงการสาน

ข้อดี 1. นำรูปแบบมาจากเครื่องจักรสานทำให้เกิดรูปแบบใหม่ๆ

ข้อเสีย 1. ทำให้ตัวผ้าขาดความแข็งแรง

2. มีความซับซ้อนในการผลิตทั้งขั้นตอนการสานและการตัดเย็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การถักเปีย

ตัดผ้าเป็นเส้นยาวๆจากนั้นนำผ้าไปเย็บแล้วกลับเอาด้านในออกมาข้างนอก ทำซ้ำอย่างนี้จำนวน 3 เส้นหลักจากนั้นก็นำมาถักเป็นเปีย อาจนำไปทำเป็นส่วนสายสะพาย, หูหิ้วของกระเป๋า

ถักเป็นเปียจากผ้าผืนเดียวกัน ดังภาพที่ 85

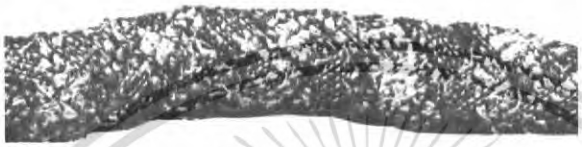

ภาพที่ 85 แสดงการถักเป็นเปียจากผ้าผืนเดียวกัน

ข้อดี 1. ทำให้ผ้าเกิดมีรูปแบบที่น่าสนใจมากขึ้น

2. มีความแข็งแรงมากเหมาะกับการใช้งานมาก

ข้อเสีย 1. ใช้ผ้าสีเดียวกันทำให้ดูกลมกลืนมากจนเกินไป

ถักเป็นเปียโดยการถักผสมกับหนัง ดังภาพที่ 86

ภาพที่ 86 แสดงการถักเป็นเปียโดยการถักผสมกับหนัง

ข้อดี 1. ทำให้เกิดความน่าสนใจโดยการถักแบบผสมผสานกับหนัง

2. มีความแข็งแรงค่อนข้างมาก

ข้อเสีย 1. ต้องเพิ่มขั้นตอนในการตัดเย็บหนังด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การบิดเกลียว

วิธีการทำคือการนำผ้าตัดให้ได้ความยาวตามต้องการแล้วนำผ้าทั้งสองเส้นมาบิดเป็นเกลียวพันกันให้ได้ความยาวตามต้องการ ใช้เป็นส่วนไว้ตกแต่งได้ ดังภาพที่ 87

ภาพที่ 87 แสดงการบิดเกลียว

ข้อดี 1. ทำให้ผ้าเกิดลักษณะและรูปแบบใหม่

ข้อเสีย 1. ไม่แข็งแรงเนื่องมาจากไม่ได้นำมาเย็บติดกัน

4. การทำเป็นโบว์

วิธีการทำคือ ตัดผ้าให้ได้ความยาวตามต้องการแล้วปลายสองด้านหันมาทบกันตรงกลาง แล้วก็ใช้เชือก หรือ ด้ายมัดตรงกลางแล้วจัดทรงให้ได้ทรงของโบว์ตามต้องการ

แสดงถึงขั้นตอนในการทำ ดังภาพที่ 88

เอาปลายมาทบกันตรงกลาง แล้วเอาเชือกหรือด้ายมัดตรงกลาง

ภาพที่ 88 แสดงขั้นตอนในการทำเป็นโบว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>แสดงตัวอย่างการทำโบว์</u>

นำไปใช้ในการตกแต่งได้เช่น บริเวณกระเป๋า ดังภาพที่ 89

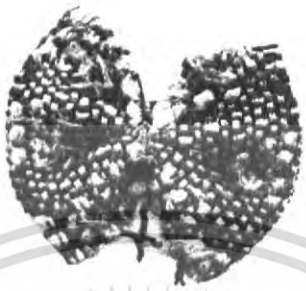

โบว์ชั้นเดียว

โบว์สองชั้น

ภาพที่ 89 แสดงโบว์ชั้นเดียวและโบว์สองชั้น

<u>ข้อดี</u> 1. ทำให้ผ้าเกิดเป็นรูปทรงได้ง่าย

2. รูปแบบโบว์กำลังจะได้รับความนิยมอีกครั้งหนึ่ง*

*(<u>ที่มา</u> : หนังสือ Peclers Paris inspiration Fall – Winter 2006-2007)

<u>ข้อเสีย</u> 1. คู่สีที่เลือกนำมาใช้อาจยังไม่ค่อยเข้ากัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การทำเป็นทรงดอกไม้

ทำได้โดยการตัดผ้าเป็นแนวยาวแล้วนำผ้ามาเย็บด้วยการเนาจากปลายด้านหนึ่งจนไปจรดปลายอีกด้านหนึ่งแล้วก็รูดปลายด้ายทั้งสองข้างเข้าด้วยกัน หลังจากนั้นก็นำมาบิดเกลียวเข้าหาจุดศูนย์กลางซึ่งเมื่อได้แล้วใช้นำไปทำเป็นของตกแต่งได้

<u>วิธีการทำ</u>

เย็บบริเวณปลายผ้าแล้วรูดเชือกไปด้านใดด้านหนึ่ง ดังภาพที่ 90

ภาพที่ 90 แสดงวิธีการทำเป็นทรงดอกไม้

<u>ตัวอย่างที่ทดลองเย็บเป็นรูปทรงดอกไม้ด้วยผ้าทอ</u> ดังภาพที่ 91

รูปทรงจะเป็นเกลียวเหมือนดอกไม้

ภาพที่ 91 แสดงตัวอย่างที่ทดลองเย็บเป็นรูปทรงดอกไม้ด้วยผ้าทอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดี 1. ผ้ามีลักษณะเป็นรูปทรง 3 มิติขึ้นมาได้

2. ดัดแปลงรูปแบบของผ้าทำให้เกิดรูปทรงใหม่ๆได้ดี

3. ปริมาณผ้าที่ใช้ขึ้นเป็นทรงน้อย ดังนั้นจึงเหมาะสมในการนำไปผลิต

ข้อเสีย 1. บริเวณขอบปลายผ้าอาจรุ่ยออกเพิ่มได้

การเย็บผ้าผสมผสานกับหนัง โดยเดินเส้นเป็นรูปทรงต่างๆ ดังภาพที่ 92

ภาพที่ 92 แสดงการเย็บผ้าผสมผสานกับหนัง โดยเดินเส้นเป็นรูปทรงต่างๆ

ข้อดี 1. ตัดให้เป็นรูปทรงต่างๆตามต้องการได้โดยผสมผสานกับหนัง

2. ใช้ทำเป็นของตกแต่งผลิตภัณฑ์ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสีย 1. รูปทรงยังดูเป็น 2 มิติมากจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>สรุป</u> เทคนิคที่เลือกนำมาใช้ คือ เทคนิคการเย็บผ้าต่อกัน (Patch Work)

เย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกันแบบนำขอบผ้ามาชนกัน ดังภาพที่93

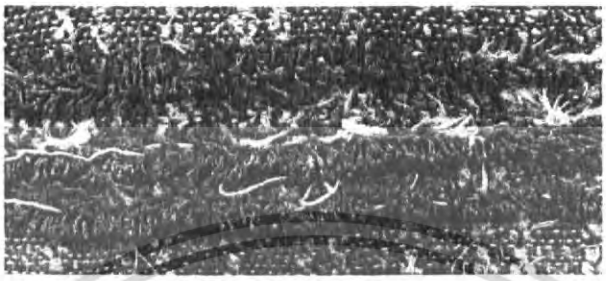

ภาพที่ 93 แสดงการเย็บต่อกันด้วยผ้าผืนเดียวกันแบบนำขอบผ้ามาชนกัน

เนื่องจากเป็นวิธีการทำให้ผ้าเกิดผิวสัมผัสแบบใหม่ที่มีความน่าสนใจ ซึ่งเป็นการดึงเอาจุดเด่นของผ้าทอออกมาใช้ประกอบกับวิธีการเย็บได้อย่างเหมาะสมมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 *การตัดเย็บเครื่องแต่งกายสตรี*

ขั้นตอนการผลิตกระเป๋า

การผลิตกระเป๋านี้สิ่งสำคัญที่สุดคือการใช้ผ้าให้เกิดประโยชน์สูงสุด เนื่องจากวัตถุดิบที่นำมาผลิตนั้นมีราคาค่อนข้างแพง

การผลิตกระเป๋า หลังจากได้แบบและขนาดแล้ว โดยทั่วไปการผลิตจะมีขั้นตอน 6 ขั้นตอนคือ

1. การวาดแบบ (Pattern)

หมายถึง การสร้างแบบกระเป๋าหลังจากที่ได้มีการออกแบบเอาไว้เรียบร้อยแล้ว เพื่อนำมาตัดจริง ซึ่งการวาดแบบนี้จะต้องอาศัยช่างฝีมือที่มีความชำนาญ เนื่องจากเป็นส่วนที่กำหนดต้นทุนการผลิต

2. การวางผ้า

นำต้นแบบ(Pattern)วางลงบนผ้าทอ ซึ่งในการวางแบบนั้นจะต้องคำนวณให้ดีเพื่อให้ได้จำนวนที่มากที่สุดเพื่อให้เหลือเศษผ้าในจำนวนที่น้อยที่สุด

3. การตัดผ้า

ในระบบกึ่งอุตสาหกรรมนี้จะมีเครื่องมือต่างๆไว้สำหรับการตัดซึ่งจะสามารถตัดผ้าได้อย่างสะดวกสบายมากขึ้นและเพื่อการประหยัดเวลา แต่ก็ยังคงต้องอาศัยแรงงานคนเป็นหลักในการผลิต

4. การเย็บ

การเย็บกระเป๋าจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

- ช่วงการเย็บต่อชิ้น ได้แก่ การเย็บผ้าเข้ากับแผ่นฟองน้ำ, การเย็บติดระหว่างชิ้นหน้าและชิ้นหลัง, เย็บผ้าซับในกับตัวกระเป๋า เป็นต้น
- ช่วงการเย็บทับ ได้แก่ เย็บขอบ, ประกอบตัวกระเป๋าเข้ากับหูหิ้ว
- ช่วงการเย็บริม คือ การเก็บริมผ้าให้เรียบร้อย

5. การตกแต่ง

การตกแต่งในที่นี้หมายความถึงการติดตั้งอุปกรณ์เสริมทั้งหลายลงบนผลิตภัณฑ์หลังจากการเย็บเรียบร้อยแล้ว

6. การตรวจสอบคุณภาพ

ส่วนนี้เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากงานทุกชิ้นที่จะผ่านออกสู่ตลาดได้จะต้องผ่านการตรวจสอบเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานเดียวกันทุกชิ้น

ที่มา : บริษัท เลทเทอร์ สตูดิโอ จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 ***ข้อมูลอุปกรณ์ในการตัดเย็บ*** *(Sewing Tools)*

อุปกรณ์ที่สำคัญในการตัดเย็บ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการตัด ได้แก่ กรรไกรด้ามโค้ง กรรไกรด้ามตรง คัตเตอร์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวัด ได้แก่ สายวัด ไม้ฟุต ไม้ฉาก ไม้โค้งสำเร็จ
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเย็บ ได้แก่ เข็ม ด้าย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการทำเครื่องหมาย ได้แก่ กระดาษกดรอย ลูกกลิ้ง ชอล์กขีดผ้า
5. เครื่องมือที่ใช้ในการกลัด ได้แก่ เข็มหมุด เข็มกลัด หมอนปักเข็ม
6. เครื่องมือเบ็ดเตล็ด ได้แก่ ลวดช่วยกลับตะเข็บ เข็มปลายกลวง ลวดช่วยร้อยด้าย ปลอกนิ้ว ที่เสาะด้าย

1. เครื่องมือการตัด

1. กรรไกรด้ามโค้ง

เป็นกรรไกรที่ตัดได้เที่ยงตรงกว่ากรรไกรชนิดอื่นๆ เพราะด้ามจับจะโค้งขึ้นทำให้ใบกรรไกรขนานกับแนวโต๊ะวางผ้า ดังภาพที่ 94

ภาพที่ 94 แสดงกรรไกรด้ามโค้ง

2. กรรไกรด้ามตรง

เป็นกรรไกรใช้สำหรับตัดแต่งผ้า เช่น แนวตะเข็บ ตัดขอบผ้าที่ลุ่ย ฯลฯ ดังภาพที่ 95

ภาพที่ 95 แสดงลักษณะกรรไกรด้ามตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กรรไกรตัดเศษด้าย

มีขนาดเล็กกะทัดรัด ใช้ขลิบ ตัดเศษด้าย ขณะทำการเย็บ เพราะใช้ง่ายและจับถนัดกว่า ดังภาพที่ 96

ภาพที่ 96 แสดงกรรไกรตัดเศษด้าย

4. คัตเตอร์

ใช้ในการตัดกระดาษในแนวเส้นตรงจะมีความเที่ยงตรงมากกว่าการใช้กรรไกร ซึ่งเราจะนำไปใช้การตัดเพื่อนำมาทำต้นแบบ ดังภาพที่ 97

ภาพที่ 97 แสดงคัตเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เครื่องมือวัด

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผ้า เพื่อความเที่ยงตรงแน่นอน ซึ่งมีหลายชนิดให้ใช้ดังต่อไปนี้

1. สายวัด (Tape measure)

เป็นเครื่องมือวัดต้นแบบ ทำจากวัสดุหลายชนิดทั้งผ้าและพลาสติก ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติที่ไม่ยืดหรือหดตัว สายวัดมีทั้งหน่วยเซนติเมตร และ นิ้ว ความยาว 60 นิ้ว หรือ 150 เซนติเมตร มีขีดแบ่งละเอียด การใช้ควรคล้องคอเพื่อความสะดวก และด้านที่เป็นเลขหนึ่งไว้ด้านที่มือถนัด จะใช้งานได้ง่ายกว่าด้านปลายสายควรหุ้มด้วยโลหะเพื่อความคงทน ไม่พับงอในส่วนปลาย ทำให้มองเห็นง่ายและใช้ได้สะดวกกว่า ข้อควรระวังคือ ควรทำให้สายวัดเสียรูปบิดตัว เพราะจะทำให้การวัดไม่เที่ยง อีกข้อหนึ่งคือ ใช้สายวัดเส้นใดวัดต้นแบบ ควรใช้สายเส้นนั้นในการสร้างแบบ และไม่ควรใช้สายวัดที่ตัวเลขไม่ชัดเจน ดังภาพที่ 98

ภาพที่ 98 แสดงลักษณะสายวัด

2. ไม้ฟุตที่อ่อนโค้งได้

ใช้สำหรับงานวัดที่ละเอียดเพื่อความเที่ยงตรง ส่วนโค้งจะสามารถวัดไปตามส่วนของวัตถุต่างๆ ได้เล็กน้อย ขนาดมีทั้ง 12 12 และ 24 นิ้ว ดังภาพที่ 99

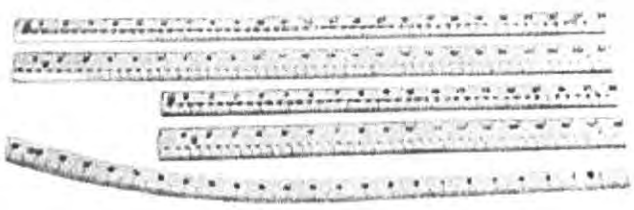

ภาพที่ 99 แสดงลักษณะไม้ฟุตที่อ่อนโค้งได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ไม้ฉาก

ใช้ตีเส้นที่ตั้งฉากเวลาสร้างแบบตัด หรือวัดแนวฉากผ้าเกรนผ้าได้ วัสดุอาจเป็นพลาสติก หรือไม้ ที่มีความเรียบ เบา และสภาพดี ดังภาพที่ 100

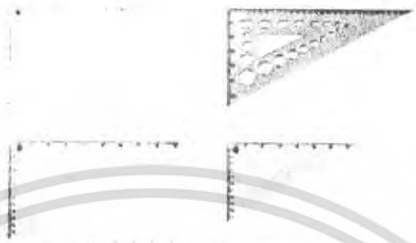

ภาพที่100 แสดงลักษณะไม้ฉาก

4. ไม้โค้งสำเร็จ (French curve)

เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับขีดเส้นโค้งต่างๆในแบบตัด เช่น โค้งงอ ดังภาพที่ 101

ภาพที่101 แสดงลักษณะไม้โค้งสำเร็จ

3. <u>เครื่องมือที่ใช้ในการเย็บ</u>

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเย็บผ้า หรืออาจใช้ในการเย็บเก็บขอบเพื่อทำให้เรียบร้อย

1. เข็มเย็บผ้า

เข็มเย็บผ้าก็มีหลากหลายเบอร์ให้เลือกใช้ได้ตามต้องการ ดังภาพที่ 102

ภาพที่ 102 แสดงลักษณะเข็มเย็บผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ด้าย

ด้ายเย็บผ้าก็มีหลายหลายเบอร์ซึ่งเราต้องเลือกตามความเหมาะสมกับขนาดของงานที่จะนำมาเย็บ ดังภาพที่ 103

ภาพที่ 103 แสดงลักษณะด้าย

4. <u>เครื่องมือที่ใช้ในการทำเครื่องหมาย</u>

เป็นเครื่องมือที่ใช้ทำเครื่องหมายลงบนผ้า เพื่อกำหนดจุดตัด หรือเส้นเย็บต่างๆ เพื่อความเที่ยงตรงและรวดเร็ว

1. กระดาษกดรอย
2. ลูกกลิ้ง

2.1 ชนิดฟันแหลมยาวเพื่อใช้กดรอยอย่างชัดเจนบางครั้งสามารถใช้กับผ้าได้โดยตรง แต่ควรเป็นผ้าเนื้อหนา รอยที่ได้จะเห็นว่าชัดกว่าเข็มหมุด ดังภาพที่ 104

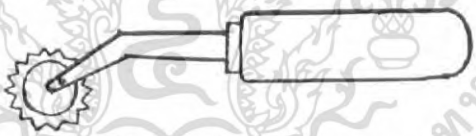

ภาพที่ 104 แสดงลูกกลิ้งชนิดฟันแหลมยาว

2.2 ชนิดฟันถี่ใช้กดรอยอย่างชัดเจนเช่น มุมแหลม จุดอก เส้นที่ได้จะมีความแน่นอนและติดสีดีใช้กับผ้าทุกชนิด ดังภาพที่ 105

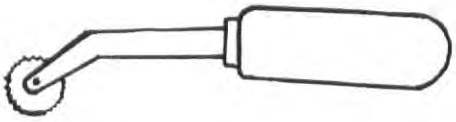

ภาพที่ 105 แสดงลูกกลิ้งชนิดฟันถี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ชนิดวงล้อเรียบไม่มีฟัน ใช้กดรอยเพื่อให้เป็นเส้นชัดเจนกดรอยได้ทั้งบนกระดาษและผ้าเวลาใช้ไม่ควรกดแรงเพราะอาจจะทำให้ผ้ามีตำหนิได้วิธีใช้ควรทำการทดลองกดรอยลูกกลิ้งทุกชนิดก่อนบนเศษผ้าหรือเศษกระดาษและรองโต๊ะด้วยกระดาษแข็งหรือปูโต๊ะด้วยวัสดุนุ่มจะทำให้ติดรอยง่ายขึ้น
ดังภาพที่ 106

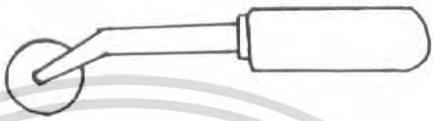

ภาพที่ 106 แสดงลูกกลิ้งชนิดวงล้อเรียบ

3. ชอล์กขีดผ้า
ทำด้วยดินแป้ง หรือขี้ผึ้งมี 4 สีคือ ขาวเหลือง น้ำเงิน แดง ใช้ขีดหรือสร้างรอยลงบนผ้า
ดังภาพที่ 107

ภาพที่ 107 แสดงชอล์กขีดผ้า

5. <u>เครื่องมือกลัด</u>

1. เข็มหมุด
ใช้กลัดผ้าให้อยู่ในแนว ไม่เลื่อนใช้กลัดบนตัดติดกับผ้าด้วย การเลือกควรเลือกแบบสภาพดีไม่เป็นสนิม ปลายแหลม ตัวเล็กยาว ควรเป็นหัวเล็กหรือหัวแบน จะใช้งานได้ง่ายกว่าดัง
ภาพที่ 108

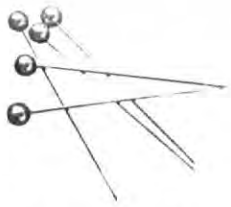

ภาพที่ 108 แสดงเข็มหมุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เข็มกลัด

ใช้สำหรับกลัดกับผ้าเพื่อดูตำแหน่งก่อนที่จะทำการตัดเย็บจริง ดังภาพที่ 109

ภาพที่ 109 แสดงเข็มกลัด

3. หมอนปักเข็ม

ใช้สำหรับปักเข็มเย็บหรือเข็มหมุดเมื่อไม่ใช้งานมีหลายแบบ เช่น แบบติดกับตัวช่างตัดเสื้อ หรือใช้แยกต่างหากผ้าที่ใช้ควรเป็นกำมะหยี่หรือขนสัตว์ส่วนภายในบรรจุด้วยขนสัตว์หรือผมจะทำให้เข็มไม่เป็นสนิม ดังภาพที่ 110

ภาพที่ 110 แสดงหมอนปักเข็ม

6. <u>เครื่องมือเบ็ดเตล็ด</u>

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังมีเครื่องเบ็ดเตล็ดซึ่งใช้เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็วอีกหลายอย่างด้วยกัน

1. ลวดกลับตะเข็บ

ใช้กลับตะเข็บไส้ไก่ที่เย็บจากผ้าเฉลียงและช่วยสอดเชือกโบหรืออีลาสติกต่างๆแบบมีหูรูป ดังภาพที่ 111

ภาพที่ 111 แสดงลวดกลับตะเข็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เข็มปลายกลวง

คล้ายลวดกลับตะเข็บ มีลักษณะเป็นเข็มเล่มใหญ่ ปลายเป็นปุ่มมนใช้ร้อยริบบิ้นอีลาสติก ดังภาพที่ 112

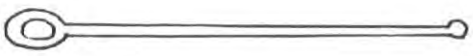

ภาพที่ 112 แสดงเข็มปลายกลวง

3. ลวดช่วยร้อยด้าย

ใช้ในการร้อยด้ายเพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็ว ดังภาพที่113

ภาพที่ 113 แสดงลวดช่วยร้อยด้าย

4. ปลอกนิ้ว (Thimble)

ใช้ในงานเย็บมือ ทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น ซึ่งปลอกนิ้วจะช่วยดันก้นเข็มไปมาเพื่อแทงได้ตรง ดังภาพที่ 114

ภาพที่ 114 แสดงปลอกนิ้ว

5. ที่เลาะด้าย (Seamripper)

ใช้เลาะด้ายในแนวต่างๆ ที่เย็บแล้วไม่ต้องการ หรือเพื่อใช้ในการแก้ไข ดังภาพที่ 115

ภาพที่ 115 แสดงที่เลาะด้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.4วัสดุที่นำมาทำซับในของกระเป๋า

วัสดุสิ่งทอที่ใช้ในการทำซับในของกระเป๋าก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนั้นในการเลือกใช้เราควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบและลักษณะการใช้งานของกระเป๋าแต่ละชนิด เช่น การนำพา

ความคงทนถาวร คุณสมบัติ ความสวยงาม ความปลอดภัย ซึ่งในปัจจุบันก็มีให้เลือกใช้มากมายเช่น ผ้าต่วน, ผ้าร่ม, ผ้ากำมะหยี่, ผ้าใบ

วัสดุที่ใช้สำหรับบุกระเป๋าสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ลักษณะ

แบ่งตามลักษณะการใช้งาน

เพื่อช่วยในการลดแรงกระแทกและการเสียดสีกับร่างกายของผู้ใช้ที่สัมผัสกับกระเป๋า อีกทั้งวัสดุเหล่านี้จะทำให้กระเป๋ามีการคงรูปอยู่ได้ ได้แก่ ใยสังเคราะห์(โพลีเอสเตอร์), ฟองน้ำยาง, ฟองน้ำวิทยาศาสตร์, เอทีลีนไวนิล, แผ่นอาซิเตดหรือEVA

แบ่งตามประเภทของวัสดุ

1. ผ้าพลาสติก มีความแตกต่างไปตามวิธีการผลิตมี 3 แบบคือ
   - 1.1 การผลิตผ้าพลาสติกโดยไม่ใช้เส้นใย พลาสติกชนิดนี้จะเป็นแผ่นบางๆ ความชื้นไม่สามารถซึมผ่านได้ เย็บตะเข็บให้ติดกันด้วยความร้อน
   - 1.2 การผลิตผ้าพลาสติกโดยมีเส้นใยรองพื้น ผ้าชนิดนี้จะทนทานกว่าชนิดอื่นทั้งหมด อาจเป็นผ้าอัดเส้นใย ผ้าทอ หรือผ้าถักก็ได้ แล้วใช้พลาสติกเคลือบผ้า ถ้าเป็นการเคลือบบางๆจะทำเพื่อป้องกันไม่ให้หดและยับ
   - 1.3 ผลิตผ้าพลาสติกแบบทอ เหมือนกับการทอผ้าธรรมดาใช้พลาสติกใยยาวทอ เส้นค่อนข้างใหญ่

   ทั้งสามวิธีจะมีคุณสมบัติคล้ายกันคือ อ่อนพับไปมาได้ มีผิวสัมผัสนุ่ม ไม่ดูดซับน้ำ ดูแลรักษาง่าย ทนความร้อนสูง
2. ผ้าใยสังเคราะห์โพลีเอสเตอร์ เป็นวัสดุที่มีความนุ่ม มีลักษณะเป็นกลุ่มเส้นใยขาวคล้ายสำลี มีคุณสมบัติทนทาน ระบายความร้อนได้ดี น้ำหนักเบา ทำความสะอาดง่าย สามารถยืดหยุ่นได้เล็กน้อย
3. เอททีลีนไวนีลอะซิเตท เกิดจากพลาสติกสังเคราะห์เป็นแผ่นมีคุณสมบัติหยุ่นตัวสูง ใช้แทนยางธรรมชาติได้ รับแรงกระแทกได้ดี น้ำหนักเบา ทนทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

การออกแบบในขั้นตอนแบบร่าง ทำให้ทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นรวมถึงข้อจำกัดต่างๆที่เกิดขึ้นกับผ้าที่เราได้เลือกมาใช้ในครั้งนี้ รวมถึงข้อจำกัดต่างๆที่เราจะเลือกนำมาใช้ในการออกแบบด้วย หลังจากนั้นเราก็ได้นำเอาผ้ามาทำการทดลองด้วยเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาใช้ในการออกแบบและเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า ซึ่งในขั้นตอนนี้ภาพที่เราเลือกมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบจะเป็นแนวทางที่สามารถกำหนดทิศทางในการทดลองและการเลือกหารูปทรงเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังอาศัยแนวโน้มในการออกแบบช่วงฤดูใบไม้ร่วง-ฤดูหนาว (Fall-Winter 2006-2007) ในเรื่องของรายละเอียดที่จะนำมาใช้กับผลิตภัณฑ์ เป็นตัวกำหนดให้ภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในช่วงที่สินค้าจะออกสู่ท้องตลาด

การออกแบบในขั้นตอนแบบร่าง

เริ่มต้นจากการทดลองผ้าเพื่อดูว่าผ้าทอสามารถนำไปทำด้วยเทคนิควิธีใดได้บ้าง จึงเริ่มจากการนำผ้าไปทดลองด้วยการกัดสี, ย้อมสี เป็นต้น

ผ้าผืนที่ 1 ดังภาพที่ 116

ภาพที่ 116 แสดงผ้าทอต้นแบบผืนที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงตัวอย่างการทดลองด้วยวิธีต่างๆ ดังภาพที่ 117

แสดงตัวอย่างการกัดสีผ้าด้วยคลอรีน

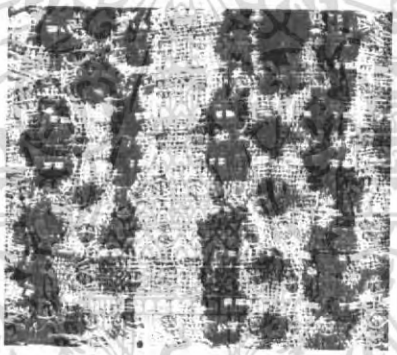

ใช้เทคนิคการมัดย้อม

เทคนิคการกัดสี และการย้อมสี

ภาพที่ 117 แสดงตัวอย่างการทดลองด้วยวิธีต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าผืนที่ 2 ดังภาพที่ 118

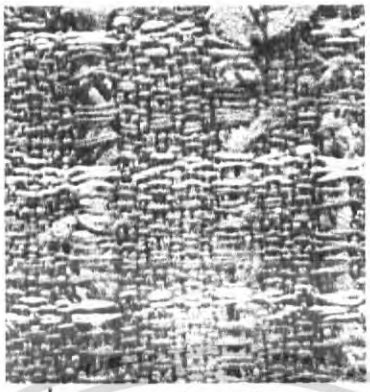

ภาพที่ 118 แสดงผ้าทอต้นแบบผืนที่ 2

แสดงตัวอย่างการทดลองด้วยวิธีต่างๆ ดังภาพที่ 119

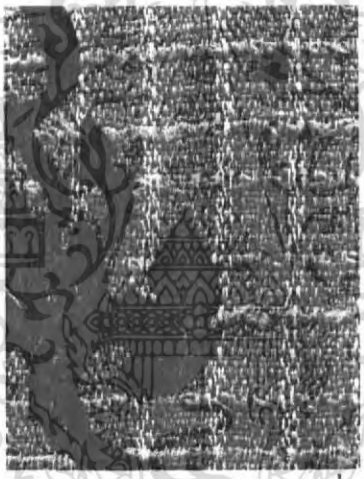

การสกรีนลายลงบนผ้าทอผืนที่ 2

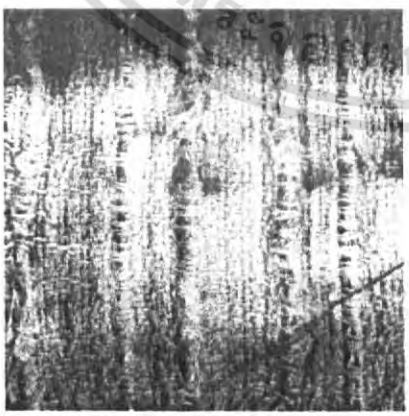

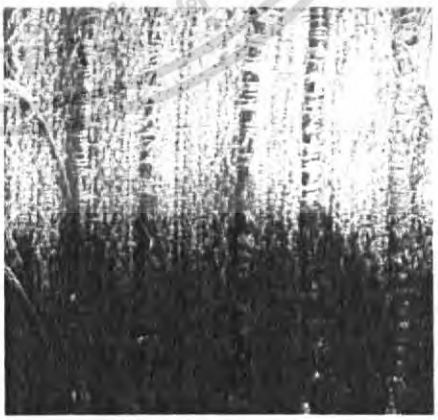

การกัดด้วยคลอรีน และ ย้อมไล่สี

ภาพที่ 119 แสดงตัวอย่างการทดลองด้วยวิธีต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ผลสรุปจากการทดลองด้วยวิธีการกัดสี และ ย้อมสี</u>

จากการทดลองก็พบว่าไม่สามารถนำไปพัฒนาแบบต่อได้ด้วยวิธีดังกล่าว เนื่องมาจาก

1. เป็นวิธีที่มีความยุ่งยากซับซ้อนในขั้นตอนการผลิตจริง
2. การย้อมด้วยสีสันต่างๆจะทำให้ไม่เห็นเอกลักษณ์ที่แท้จริงของผ้าทอมือ
3. ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เนื่องจากเพิ่มกระบวนการกัดสีและย้อมสีเข้ามาเพิ่มเติม

ต่อมาจึงนำผ้าทอมาเย็บด้วยวิธีการต่างๆเพื่อเป็นการหาแนวทางในการเพิ่มลักษณะใหม่ๆ ให้กับผ้าทอ

ผลของการทดลองเย็บด้วยวิธีการต่างๆ ดังภาพที่ 120

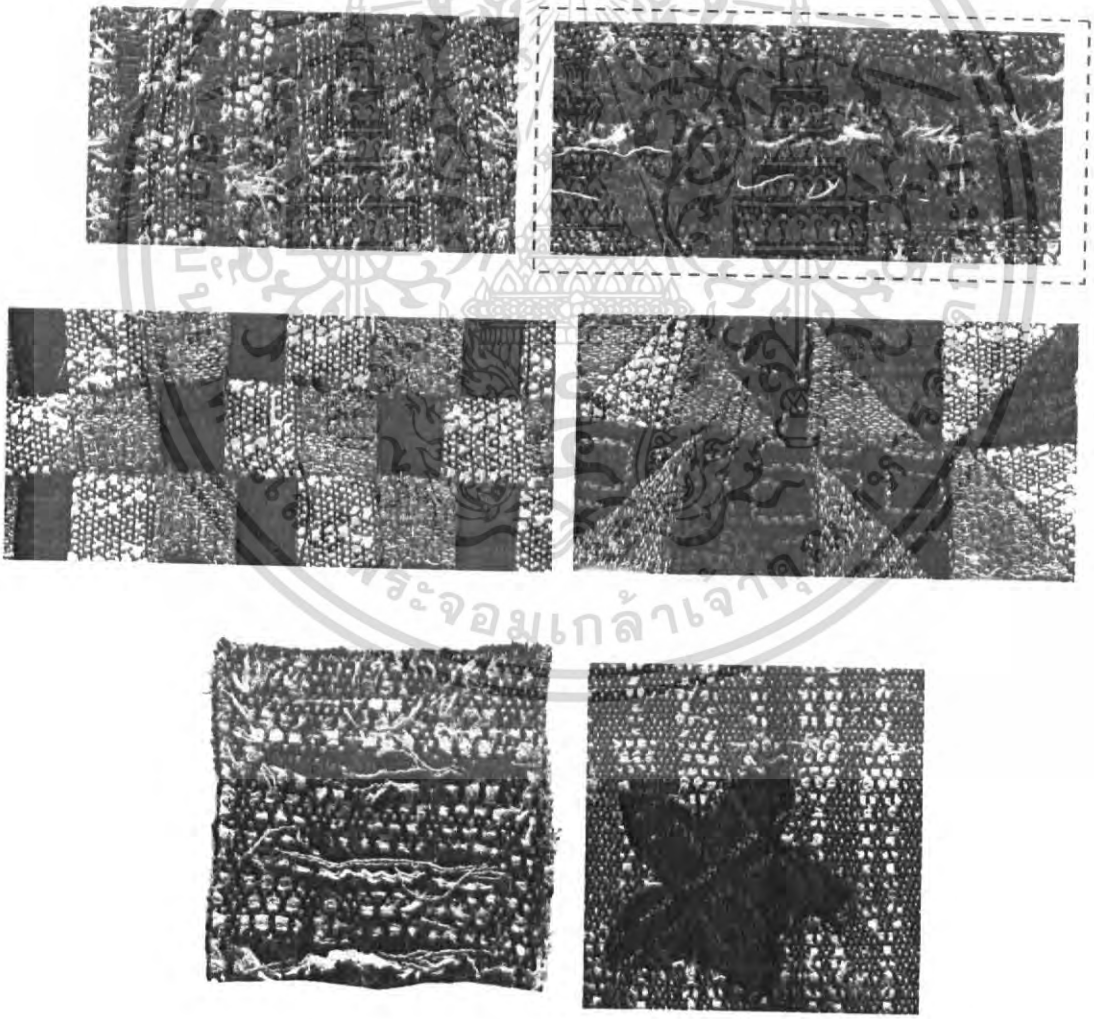

ภาพที่ 120 แสดงผลของการทดลองเย็บด้วยวิธีการต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลที่ได้จากการทดลอง

คือเลือกแบบขอบชนขอบเนื่องจากเป็นวิธีการทำให้ผ้าเกิดผิวสัมผัสแบบใหม่ที่มีความน่าสนใจ ซึ่งเป็นการดึงเอาจุดเด่นของผ้าทอออกมาใช้ประกอบกับวิธีการเย็บได้อย่างเหมาะสมมากที่สุด

ขั้นตอนต่อไป คือ การหารูปแบบของกระเป๋าเพื่อที่จะนำเทคนิคในการเย็บที่ได้ไปใช้ควบคู่กัน ซึ่งทิศทางของรูปทรงของกระเป๋าก็ได้มาจากภาพที่เราเลือกเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ (Inspiration) คือ ภาพดอกชมพูเชียงดาว

กระบวนการทำงานในขั้นตอนการส่งแบบร่าง

ขั้นตอนในการออกแบบ

1. ขั้นตอนการคลี่คลายแบบจากภาพดอกชมพูเชียงดาว (Realistic) ดังภาพที่121

ภาพที่ 121 แสดงขั้นตอนการคลี่คลายแบบจากภาพดอกชมพูเชียงดาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นตอนในการลดทอนรูปทรง ดังภาพที่ 122

ภาพที่ 122 แสดงขั้นตอนในการลดทอนรูปทรง

3. ขั้นตอนในการนำมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์

Thumbnail Sketch ดังภาพที่ 123

ภาพที่ 123 แสดงขั้นตอนการออกแบบอย่างคร่าวๆ (Thumbnail Sketch)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sketch Design ดังภาพที่ 124

ภาพที่ 124 แสดงขั้นตอนการออกแบบ(Sketch Design)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Design Development

แบ่งออกเป็น 3 แนวทางคือ

แนวทางที่ 1 นำลักษณะการหุบ-บาน ของดอกไม้มาใช้ในการออกแบบ ดังภาพที่125

ภาพที่ 125 แสดงการออกแบบในแนวทางที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางที่2 นำรูปทรงมาจากส่วนโค้งบริเวณกลีบดอก ดังภาพที่ 126

ภาพที่ 126 แสดงการออกแบบในแนวทางที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางที่3 นำรูปทรงมาจากบริเวณกระเปาะของดอก ดังภาพที่ 127

ภาพที่ 127 แสดงการออกแบบในแนวทางที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดลองขึ้นรูปแบบจำลองเพื่อมองภาพรวมของผลิตภัณฑ์ (Model Study) ดังภาพที่ 128

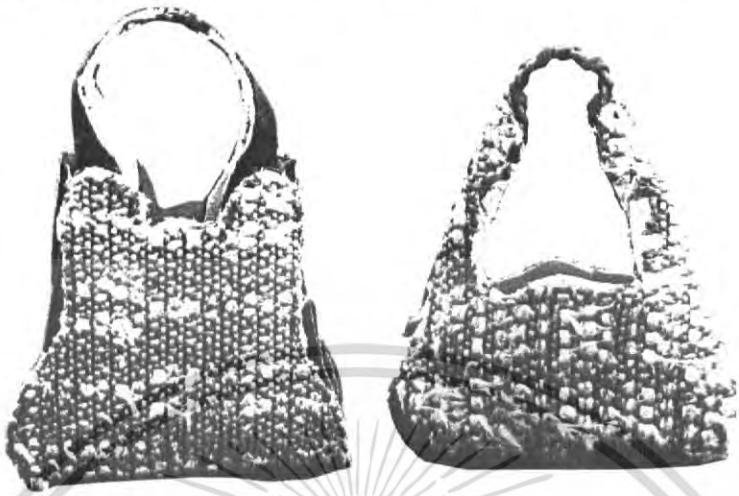

แนวทางที่ 2 มาจากกลีบดอก

แนวทางที่ 3 มาจากกระเปาะ

ดังภาพที่ 128 แสดงการทดลองขึ้นรูปจำลอง (Model Study)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป

แนวทางที่เลือกมาพัฒนารูปแบบต่อคือ **แนวทางที่ 2** เนื่องมาจาก

1. เป็นรูปทรงที่นำมาจากลักษณะของกลีบดอกชมพูเชียงดาว
2. ลักษณะภาพรวมของดอกจะเป็นทรงสูงดังนั้นภาพรวมของกระเป๋าจึงควรเป็นทรงสูง
3. สามารถดัดแปลงรูปทรงให้เข้ากับผลิตภัณฑ์ชิ้นอื่นๆได้

<u>สรุปแบบร่างของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด</u> ดังภาพที่ 129

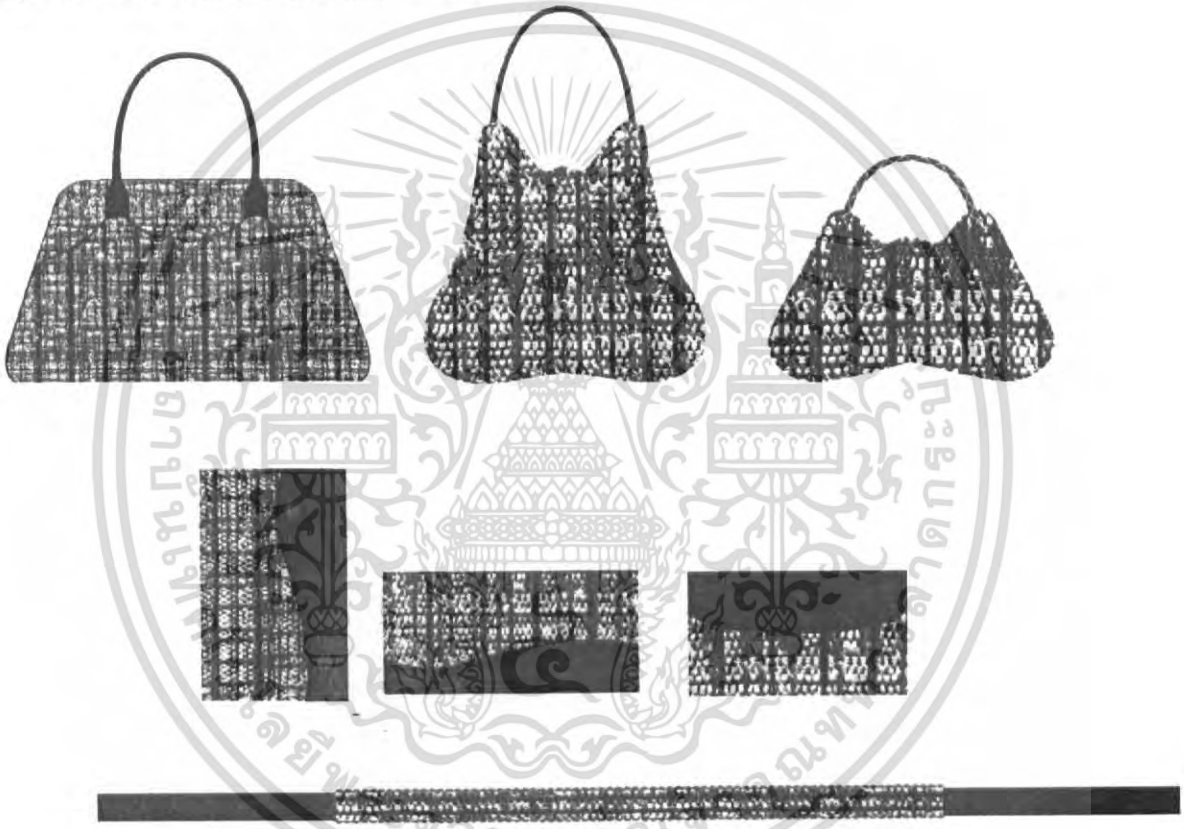

ภาพที่ 129 แสดงการสรุปแบบร่างของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>สรุปแบบ Model Study ที่ส่งในขั้นตอนแบบร่าง</u> ดังภาพที่ 130

แบบกระเป๋าใบใหญ่

แบบกระเป๋าใบกลาง

แบบกระเป๋าใบเล็ก

ภาพที่ 130 แสดงแบบ Model Study ที่ส่งในขั้นตอนแบบร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์</u>

1. ควรแบ่งประเภทของกระเป๋าที่ทำให้ถูกต้อง
2. แสดงตัวอย่างผ้าที่ใช้ไว้ให้เห็นกับกระเป๋าแบบต่างๆ
3. พัฒนารูปแบบของกระเป๋าให้สอดคล้องกับ Inspiration มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนแก้ไขงานหลังส่งแบบร่าง

พัฒนารูปทรงของกระเป๋าโดยนำรูปทรงมาจากส่วนที่เป็นกระเปาะของดอกชมพูเชียงดาว เนื่องจากมีความสอดคล้องกับเทคนิคที่ได้เลือกมาใช้ในการออกแบบคือแบบขอบชนขอบ

ภาพสรุปผลของเทคนิคที่ได้เลือกมาใช้ ดังภาพที่ 131

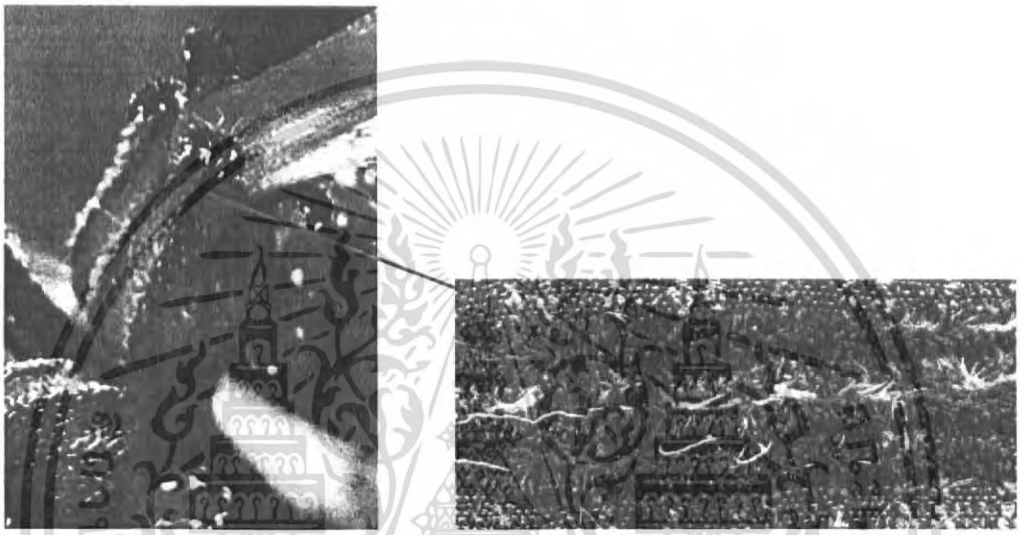

ภาพกระเปาะของดอกชมพูเชียงดาว เทคนิคการเย็บที่เลือกมาใช้

ภาพที่ 131 แสดงภาพสรุปผลของเทคนิคที่ได้เลือกมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sketch Design

กระเป๋าใบเล็ก (Bag Small) ดังภาพที่ 132

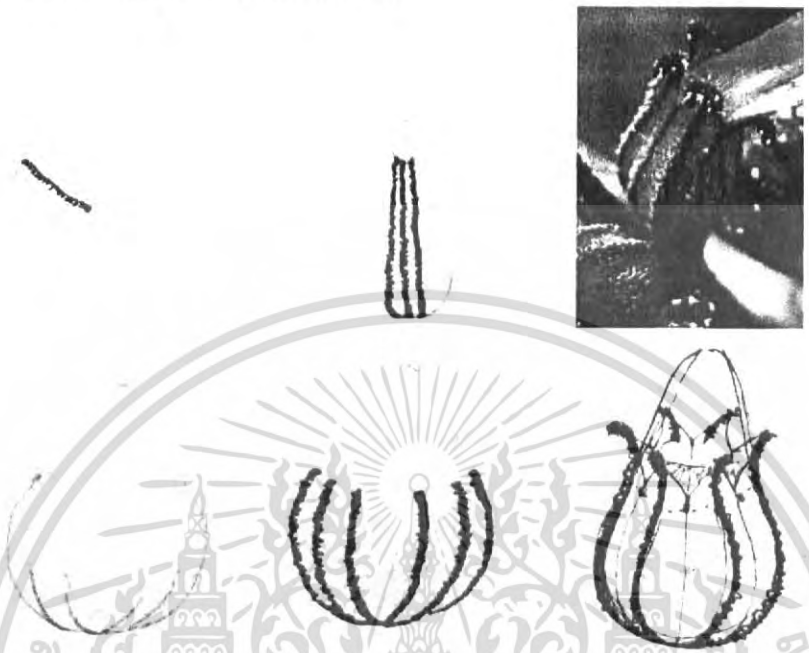

ภาพที่ 132 แสดงการออกแบบกระเป๋าใบเล็ก

กระเป๋าใบกลาง (Bag Medium) ดังภาพที่ 133

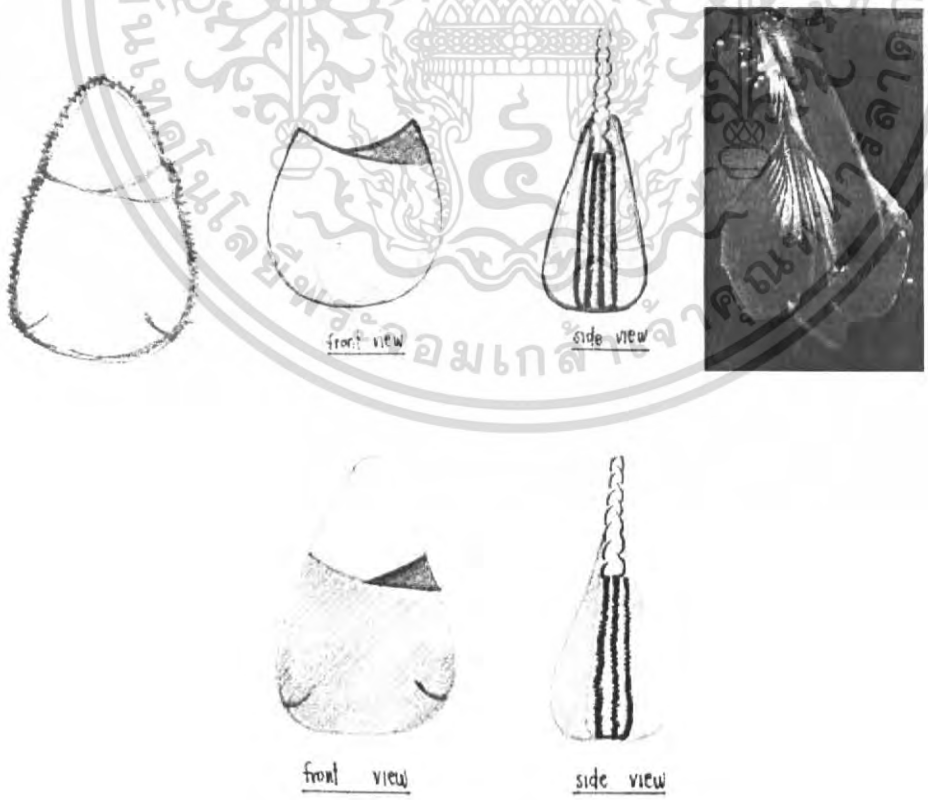

ภาพที่ 133 แสดงการออกแบบกระเป๋าใบกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระเป๋าสตางค์ กระเป๋าใส่เครื่องสำอางค์ สมุดบันทึกงาน ดังภาพที่ 134

ภาพที่ 134 แสดงแบบกระเป๋าสตางค์ กระเป๋าใส่เครื่องสำอางค์ สมุดบันทึกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sketch Collection ดังภาพที่ 135

ภาพที่ 135 แสดงการออกแบบรวมทั้งชุด (Sketch Collection)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การขึ้นต้นแบบจำลอง (Model Study) ขึ้นรูปจากดินน้ำมันเพื่อดูรูปทรงโดยรวมของผลิตภัณฑ์ ดังภาพที่ 136

กระเป๋าใบใหญ่

กระเป๋าใบกลาง

กระเป๋าใบเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

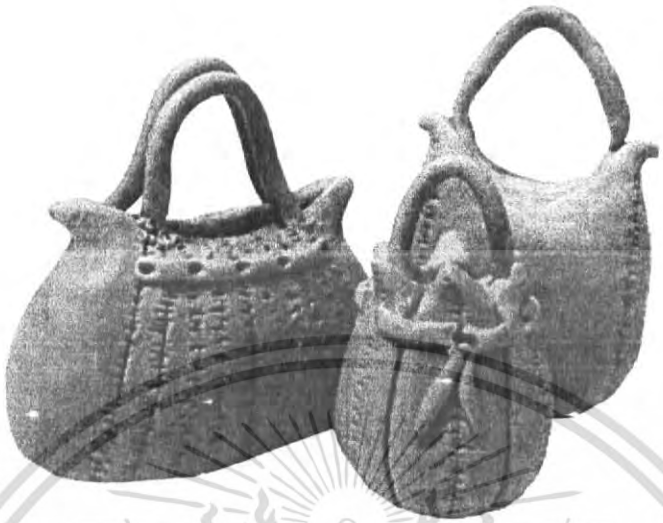

ภาพที่ 136 แสดงการขึ้นต้นแบบจำลองที่ขึ้นรูปจากดินน้ำมัน

การขึ้นต้นแบบจำลองที่ขึ้นรูปจากกระดาษขนาด 1 : 1 เพื่อทดสอบลักษณะการใช้งานจริง เมื่อเทียบกับขนาดสัดส่วนผู้ใช้ ดังภาพที่ 137

กระเป๋าใบกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

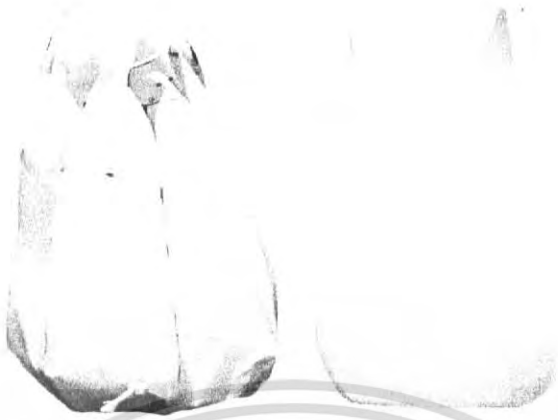

กระเป๋าใบเล็ก

สมุดบันทึกงาน

ภาพที่ 137 แสดงการขึ้นต้นแบบจำลองที่ขึ้นรูปจากกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นแบบที่ขึ้นรูปจากผ้าขนาด 1 : 1 เพื่อหาขนาดจริงก่อนเข้าสู่กระบวนการตัดเย็บ ดังภาพที่ 138

กระเป๋าใบใหญ่

กระเป๋าใบเล็ก

ภาพที่ 138 แสดงต้นแบบที่ขึ้นรูปจากผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปขั้นตอนการแก้ไขหลังการตรวจแบบร่าง

หลังจากตรวจในขั้นตอนแบบร่างแล้ว ก็ได้พยายามพัฒนารูปแบบของกระเป๋าให้สอดคล้องกับ Inspiration คือ ดอกชมพูเชียงดาวเพิ่มมากขึ้น โดยดึงเอาลักษณะเด่นของดอกไม้ชนิดนี้ออกมา คือ บริเวณที่เป็นกระเปาะของดอก หลังจากที่สรุปแบบในกระดาษก็ได้ทำการทดลองขึ้นต้นแบบด้วยวิธีการต่างๆเช่น การปั้นดินน้ำมัน, การพับขึ้นรูปด้วยกระดาษ, การทดลองเย็บต้นแบบด้วยผ้าฝ้ายสีขาว เป็นต้น ซึ่งมีทั้งขนาดจำลองและขนาดเท่าของจริง (1:1) เพื่อต้องการดูภาพรวมของผลิตภัณฑ์และทดลองใช้เพื่อหาขนาดจริงก่อนเข้าสู่กระบวนการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การนำเสนอผลงานการออกแบบ

- แผ่นเสนองานและแบบแสดงรายละเอียด
- ภาพถ่ายผลงานผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

<u>แผ่นเสนองานที่แสดงภาพรวมของผลิตภัณฑ์</u> ดังภาพที่ 139

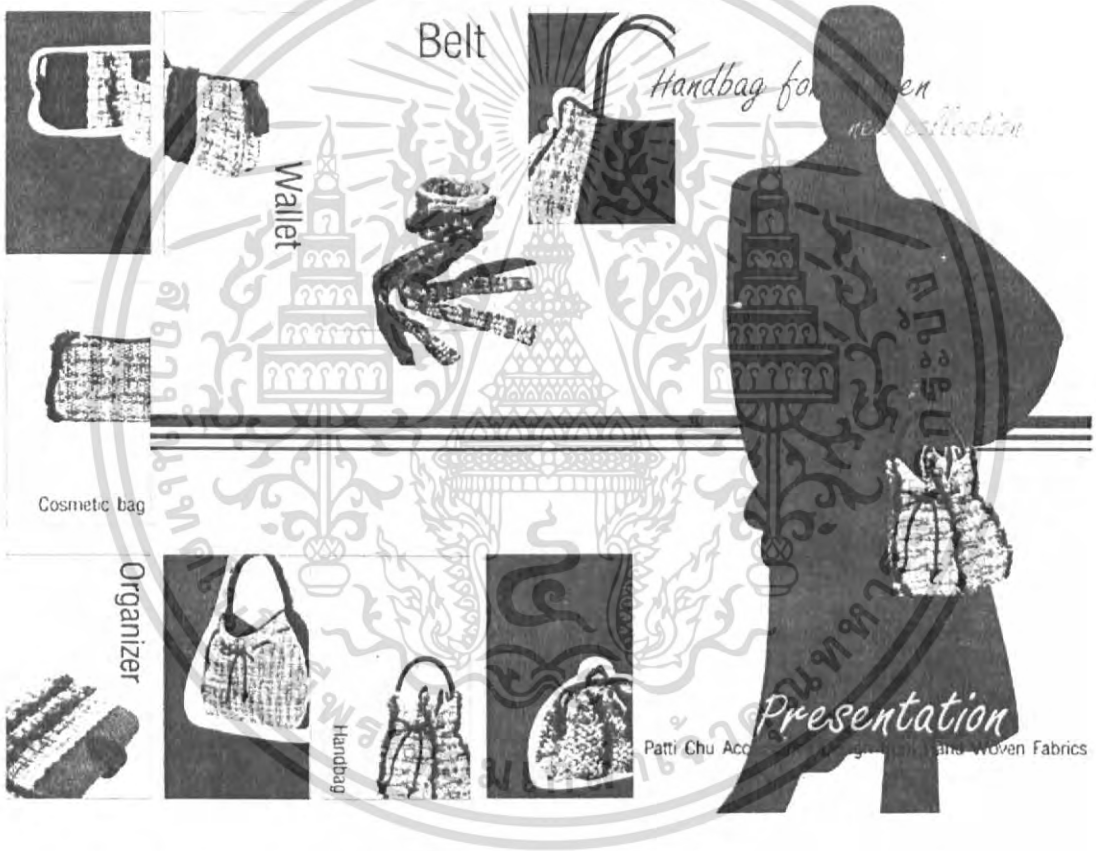

ภาพที่ 139 แสดงแผ่นเสนองานที่แสดงภาพรวมของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผ่นแสดงรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ ดังภาพที่ 140

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีจากผ้าทอมือของบริษัท Patti Chu

(Accessories design from Hand Woven for Patti Chu)

Working Drawing

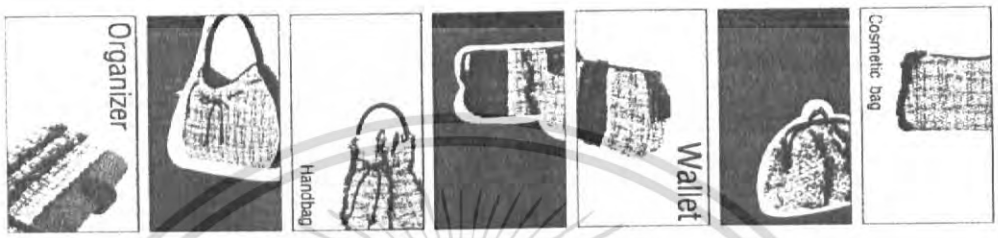

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีจากผ้าทอมือของบริษัท Patti Chu

อาจารย์จารุพิชร อาชวะสมิต อาจารย์ฤไรวรรณ ปิตินปีชาคุล

นางสาว อรนุช ผ่าศรีจรัญ 44020129

ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Content

		Page
	Handbag small	1 - 3
	Handbag medium	4 - 6
	Handbag large	7 - 10
	Wallet	11 - 13
	Cosmetic bag	14 - 16
	Belt	17
	Organizer	18 - 21

ภาพที่ 140 แสดงรายละเอียดของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบเล็ก</u>

ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าถือใบเล็กแผ่นที่ 1 ดังภาพที่ 141

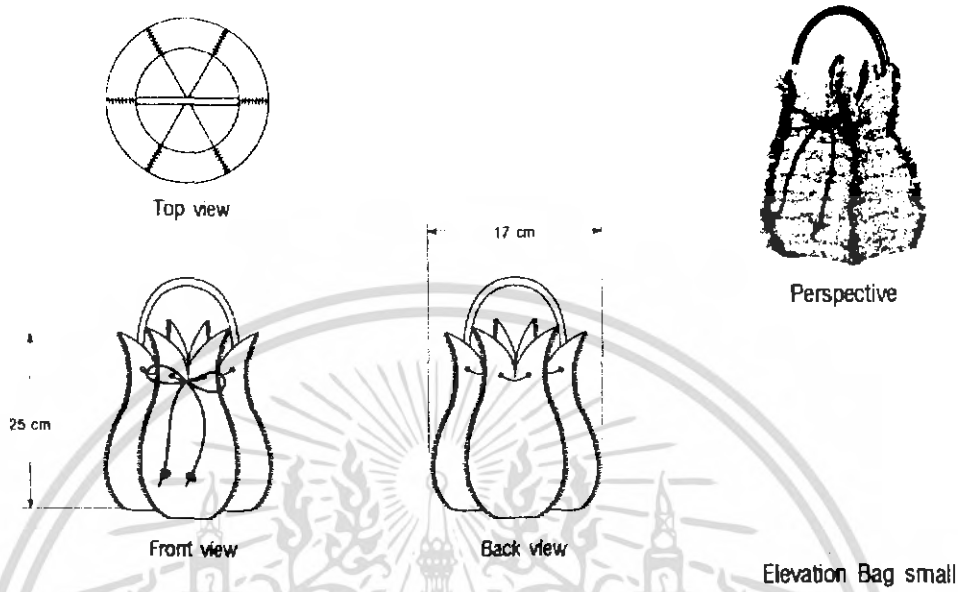

ภาพที่ 141 แสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบเล็ก แผ่นที่ 1

ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าถือใบเล็กแผ่นที่ 2 ดังภาพที่ 142

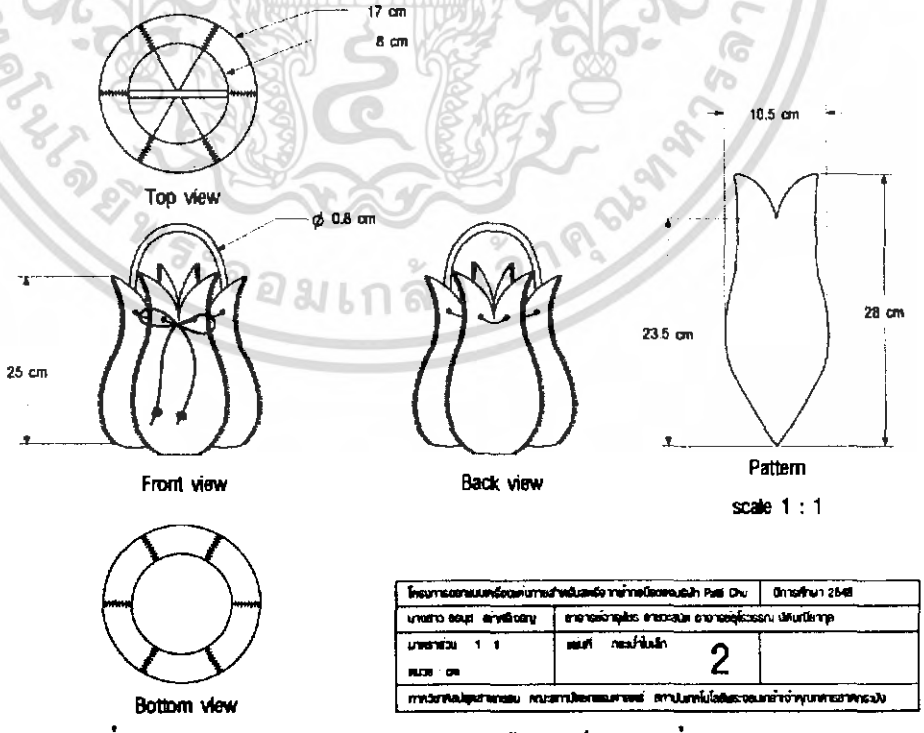

ภาพที่ 142 แสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบเล็ก แผ่นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงภาพรายละเอียดของกระเป๋าถือใบเล็กแผ่นที่ 3 ดังภาพที่ 143

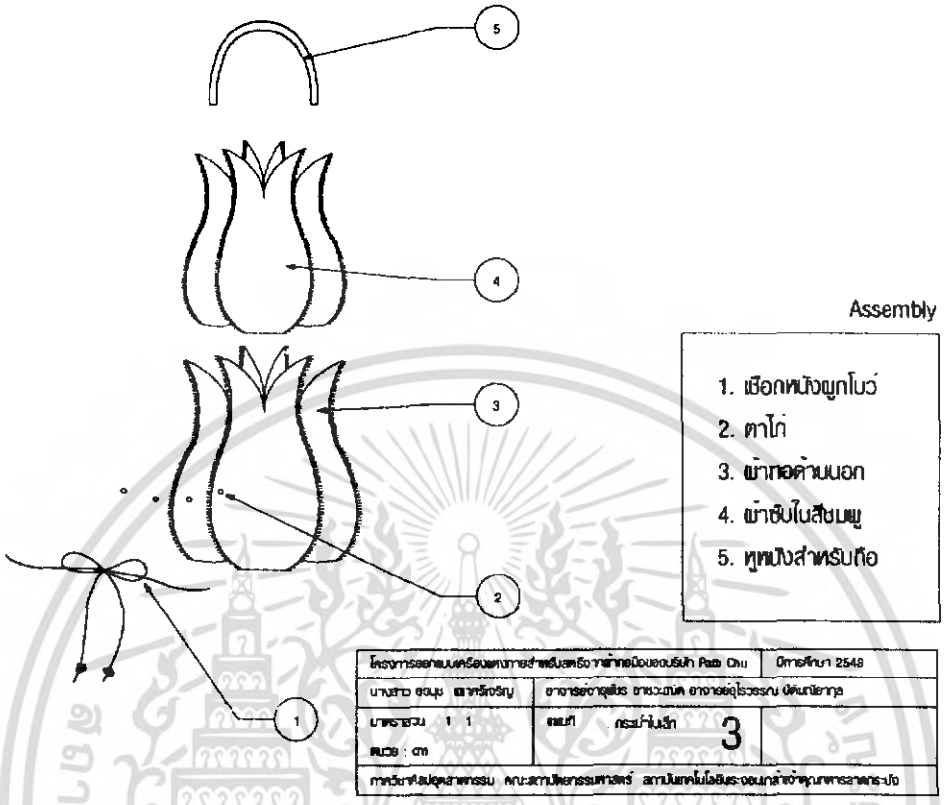

ภาพที่ 143 แสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบเล็ก แผ่นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบเล็ก</u>

ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าถือใบเล็กแผ่นที่ 4 ดังภาพที่ 144

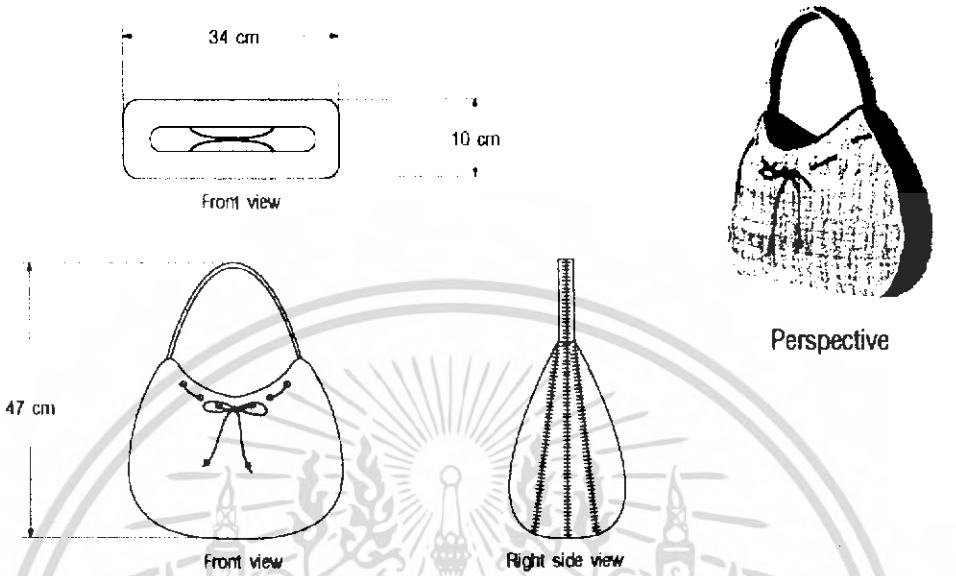

ภาพที่ 144 แสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบกลาง แผ่นที่ 4

ภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบกลาง แผ่นที่ 5 ดังภาพที่ 145

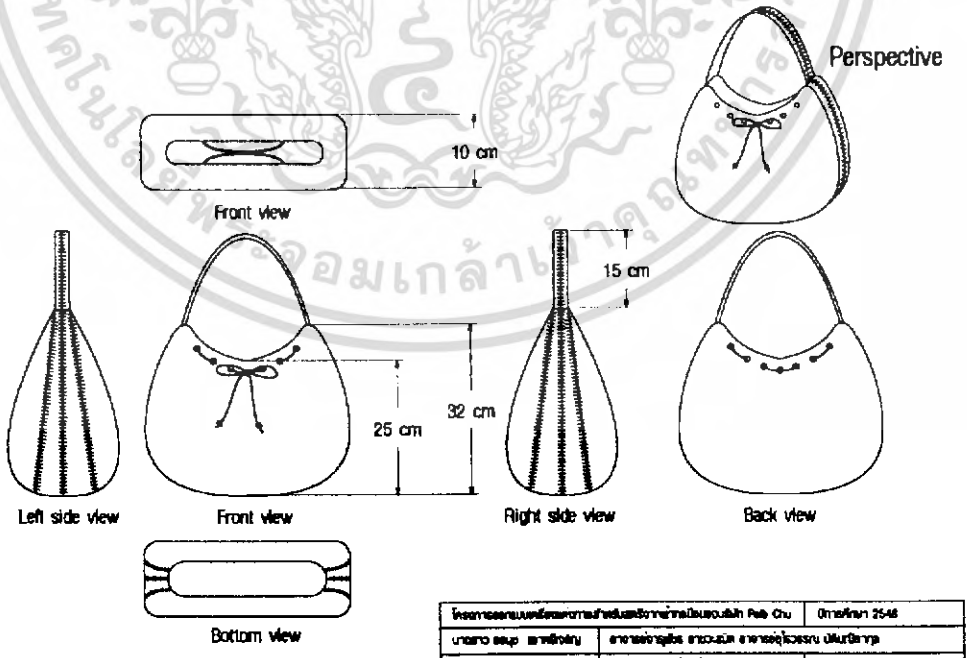

ภาพที่ 145 แสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบกลาง แผ่นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงส่วนประกอบของกระเป๋าถือใบกลาง แผ่นที่ 6 ดังภาพที่ 146

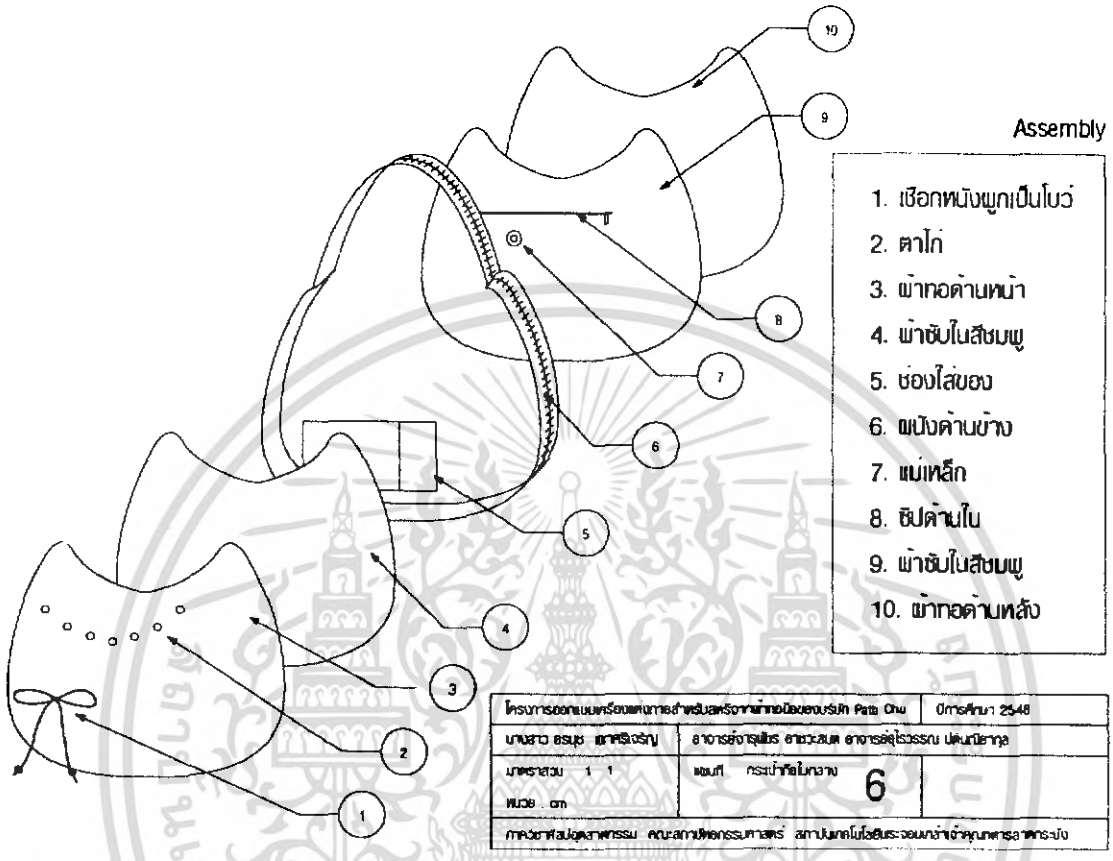

ภาพที่ 146 แสดงส่วนประกอบของกระเป๋าถือใบกลางแผ่นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือใบใหญ่</u>

ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าถือใบใหญ่แผ่นที่ 7 ดังภาพที่ 147

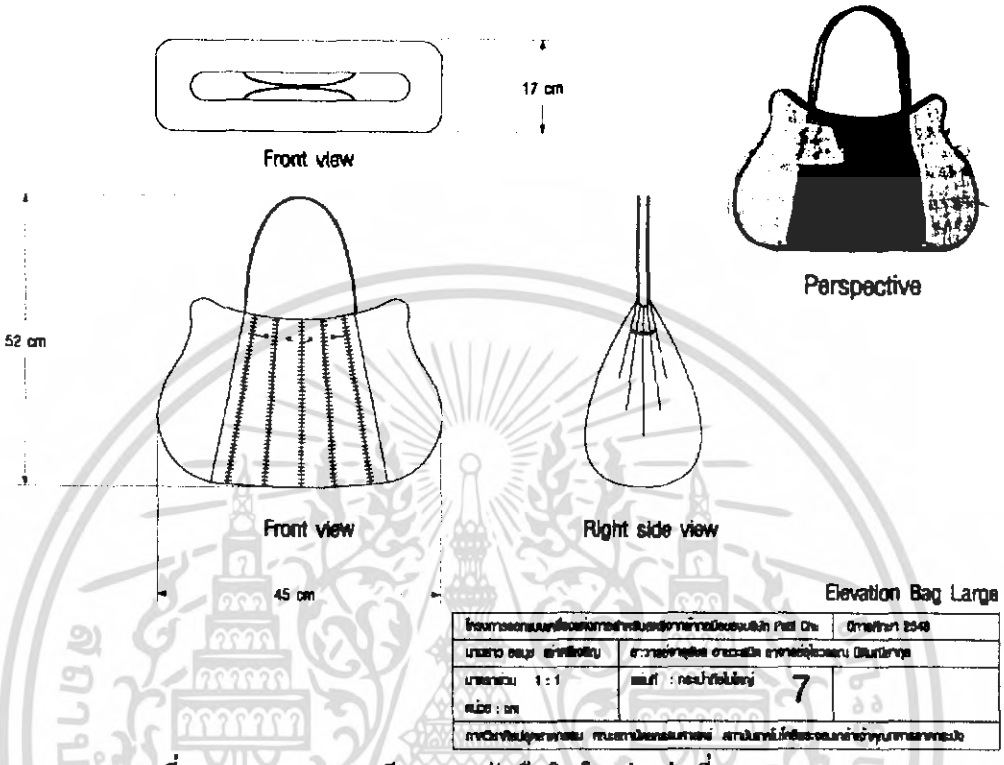

ภาพที่ 147 แสดงรายละเอียดกระเป๋าถือใบใหญ่ แผ่นที่ 7

ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าถือใบใหญ่แผ่นที่ 8 ดังภาพที่ 148

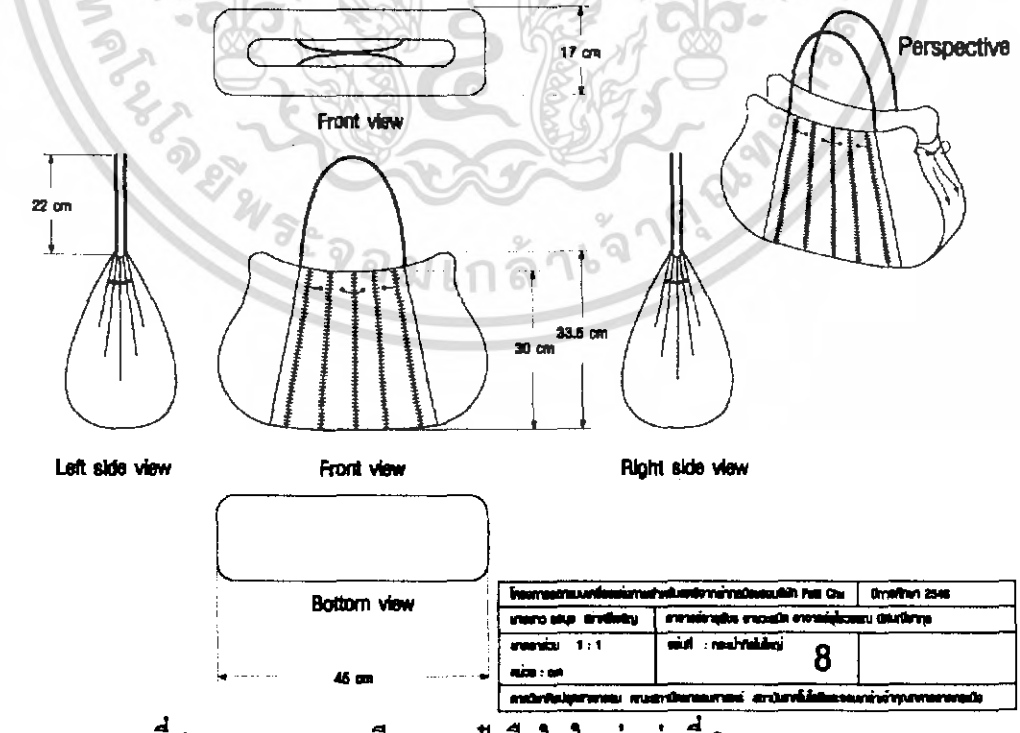

ภาพที่ 148 แสดงรายละเอียดกระเป๋าถือใบใหญ่ แผ่นที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงส่วนประกอบของกระเป๋าถือใบใหญ่ แผ่นที่ 9 ดังภาพที่ 149

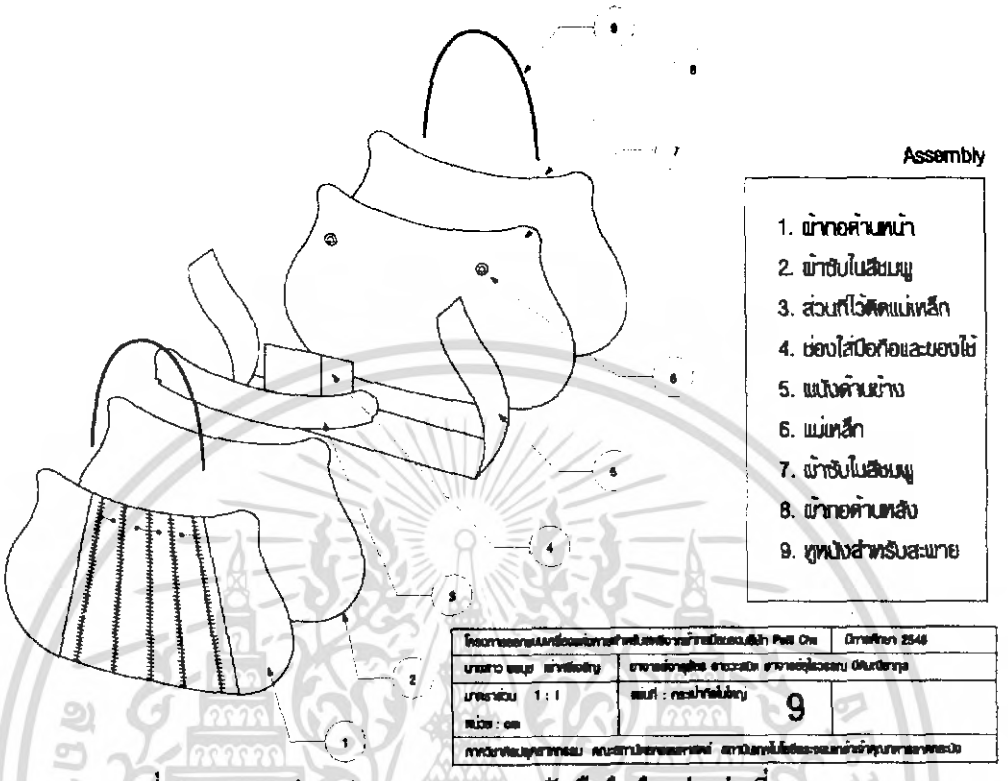

ภาพที่ 149 แสดงส่วนประกอบของกระเป๋าถือใบใหญ่ แผ่นที่ 9

แสดงส่วนประกอบด้านในของกระเป๋าใบใหญ่ แผ่นที่10 ดังภาพที่ 150

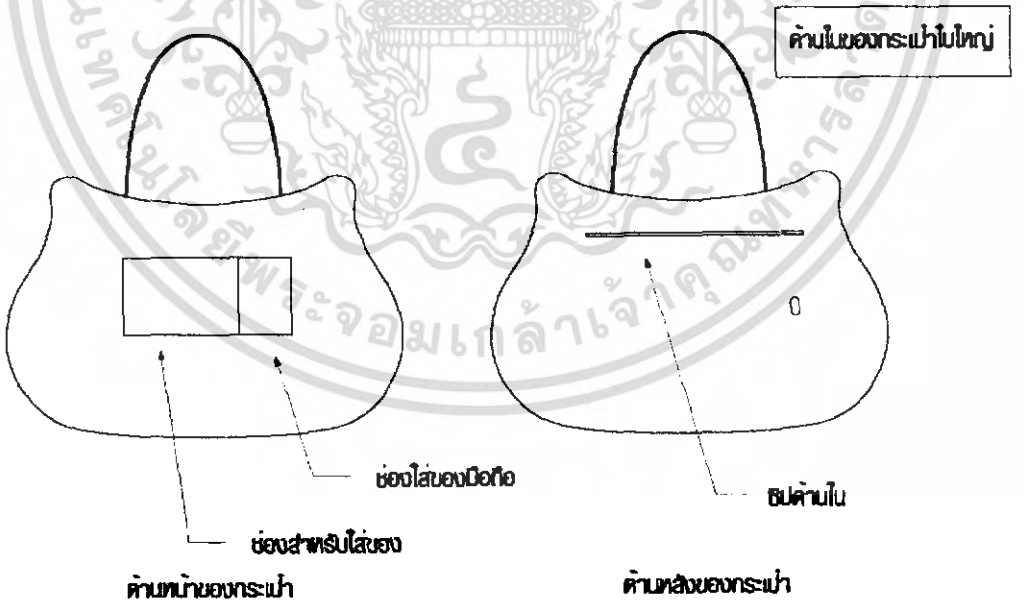

ภาพที่ 150 แสดงส่วนประกอบด้านในของกระเป๋าใบใหญ่ แผ่นที่10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าสตางค์</u>

ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ แผ่นที่ 11 ดังภาพที่ 151

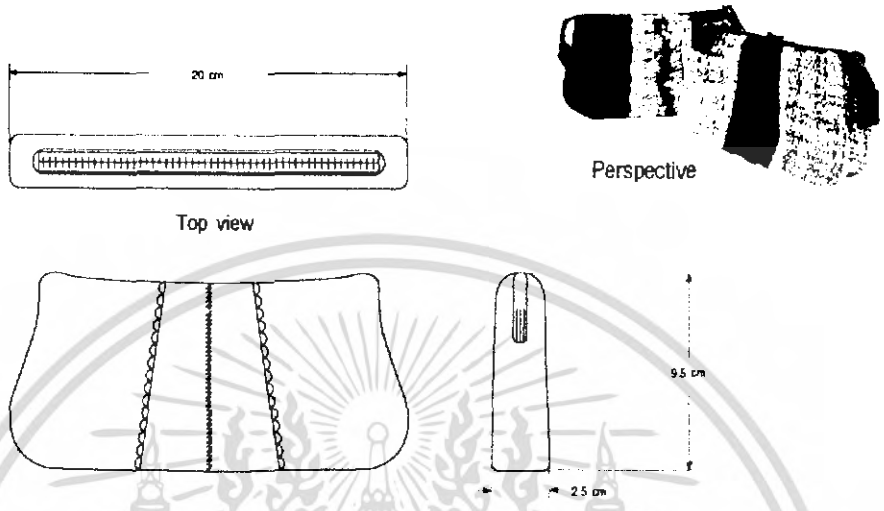

ภาพที่ 151 แสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ แผ่นที่ 11

ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ แผ่นที่ 12 ดังภาพที่ 152

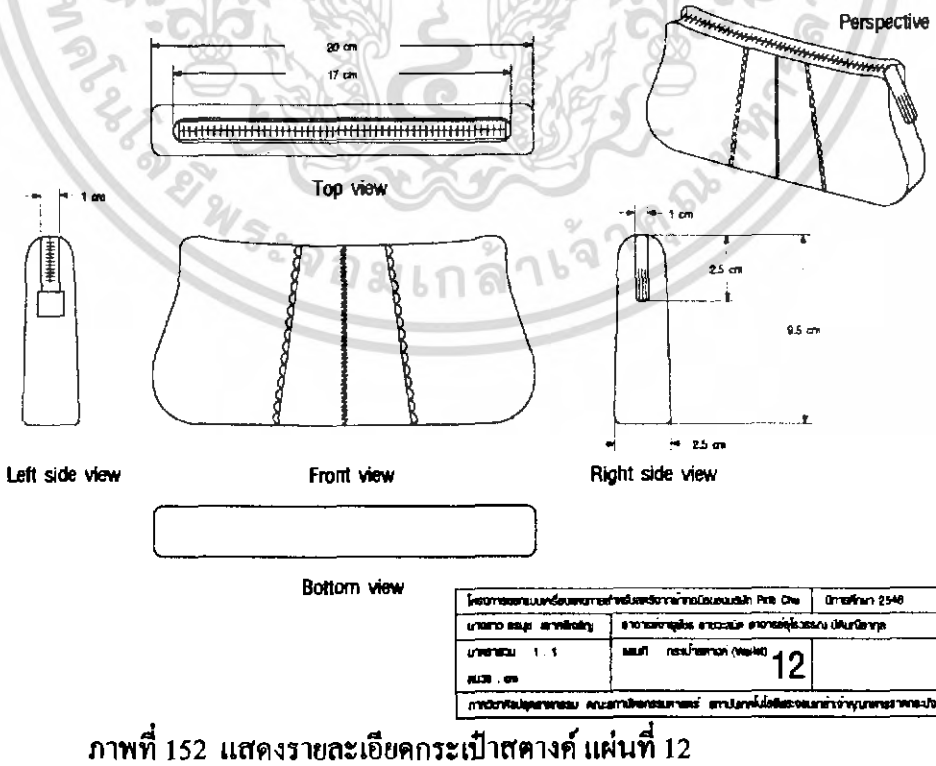

ภาพที่ 152 แสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ แผ่นที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงส่วนประกอบของกระเป๋าสตางค์ แผ่นที่ 13 ดังภาพที่ 153

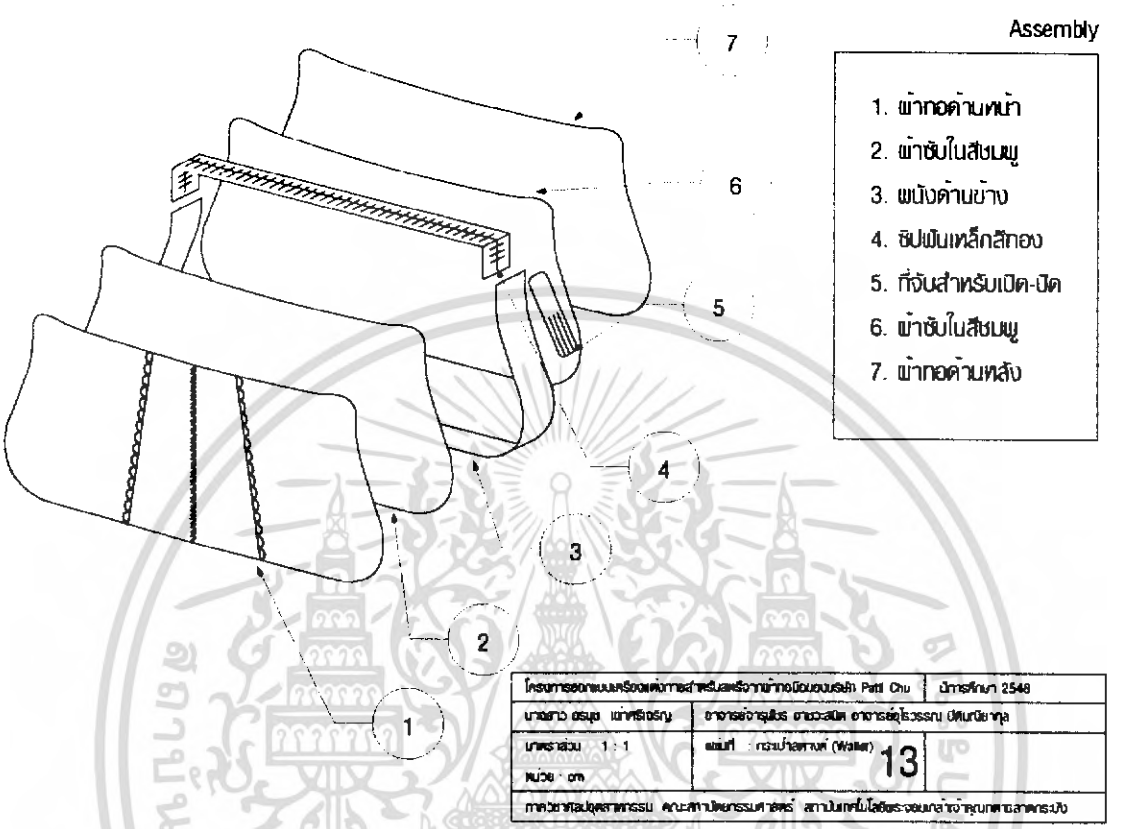

ภาพที่ 153 แสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ แผ่นที่ 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง</u>

ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง แผ่นที่ 14 ดังภาพที่ 154

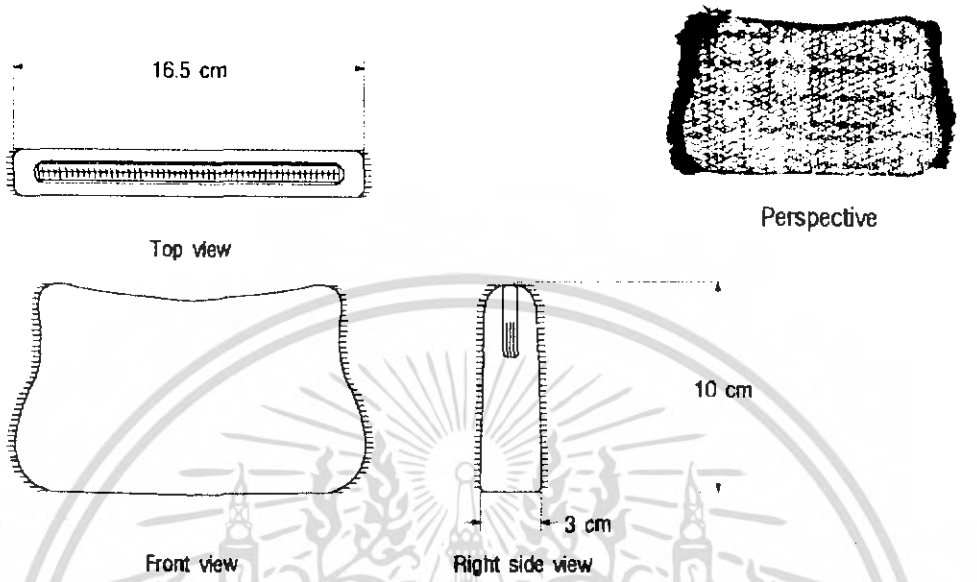

ภาพที่ 154 แสดงรายละเอียดกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง แผ่นที่ 14

ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง แผ่นที่ 15 ดังภาพที่ 155

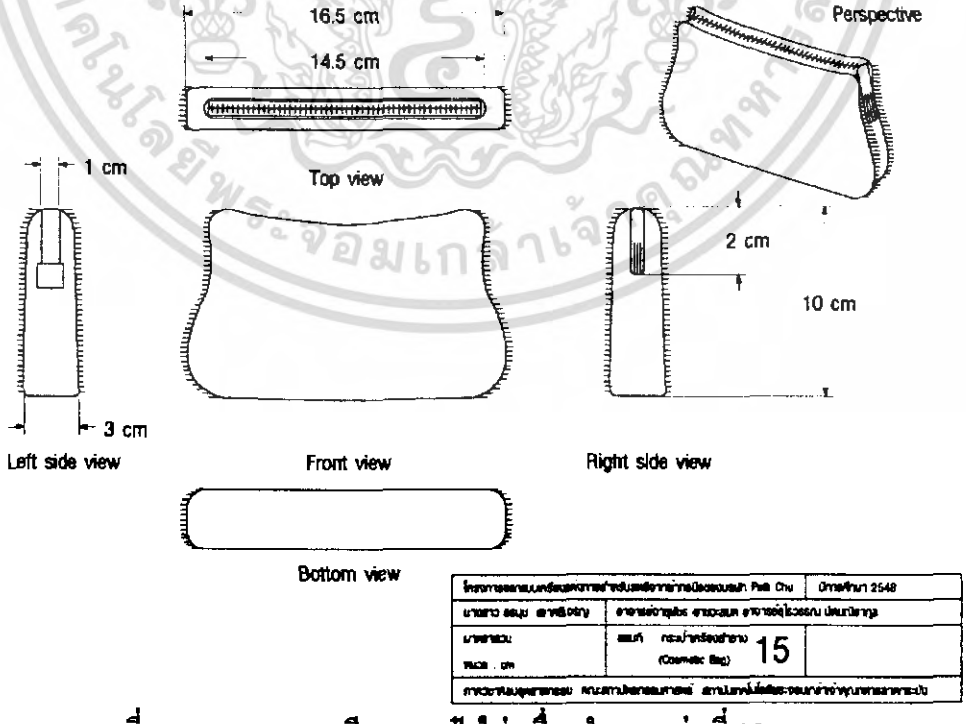

ภาพที่ 155 แสดงรายละเอียดกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง แผ่นที่ 15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงส่วนประกอบของกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง แผ่นที่ 16 ดังภาพที่ 156

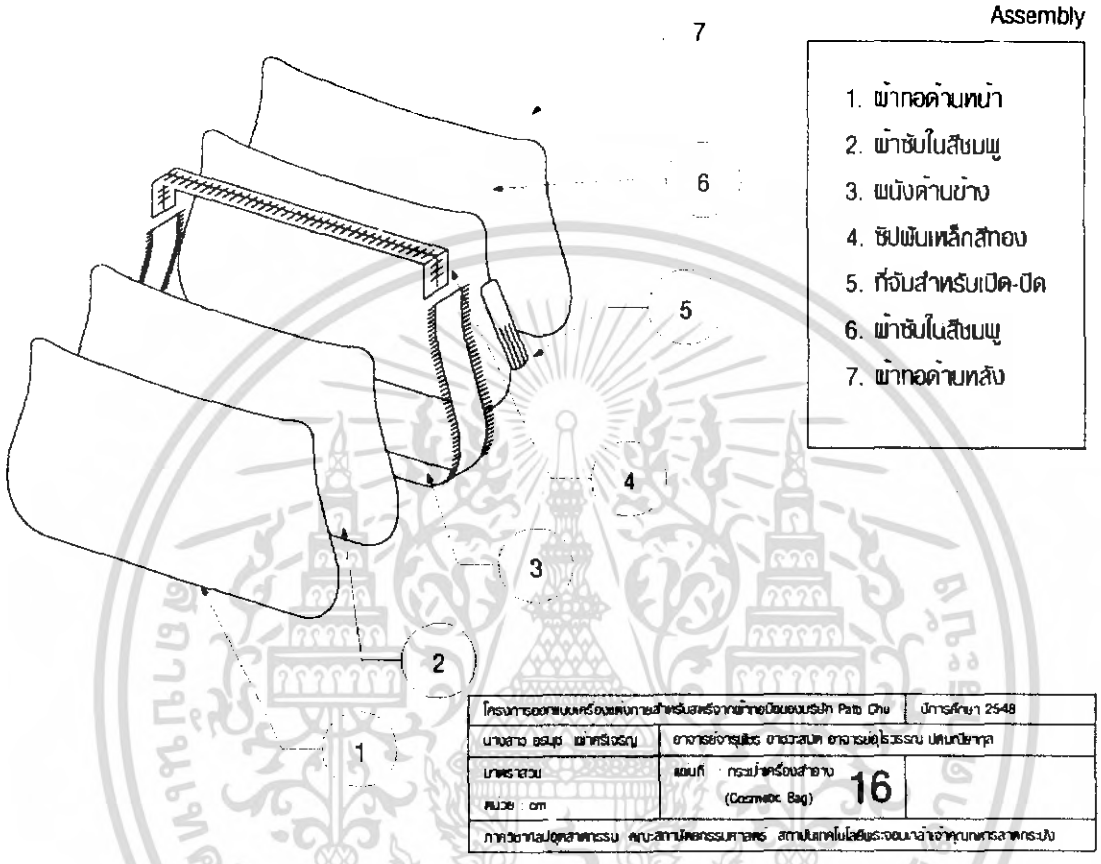

ภาพที่ 156 แสดงรายละเอียดกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง แผ่นที่ 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ภาพแสดงรายละเอียดของเข็มขัด</u>

ภาพแสดงรายละเอียดของเข็มขัด แผ่นที่ 17 ดังภาพที่ 157

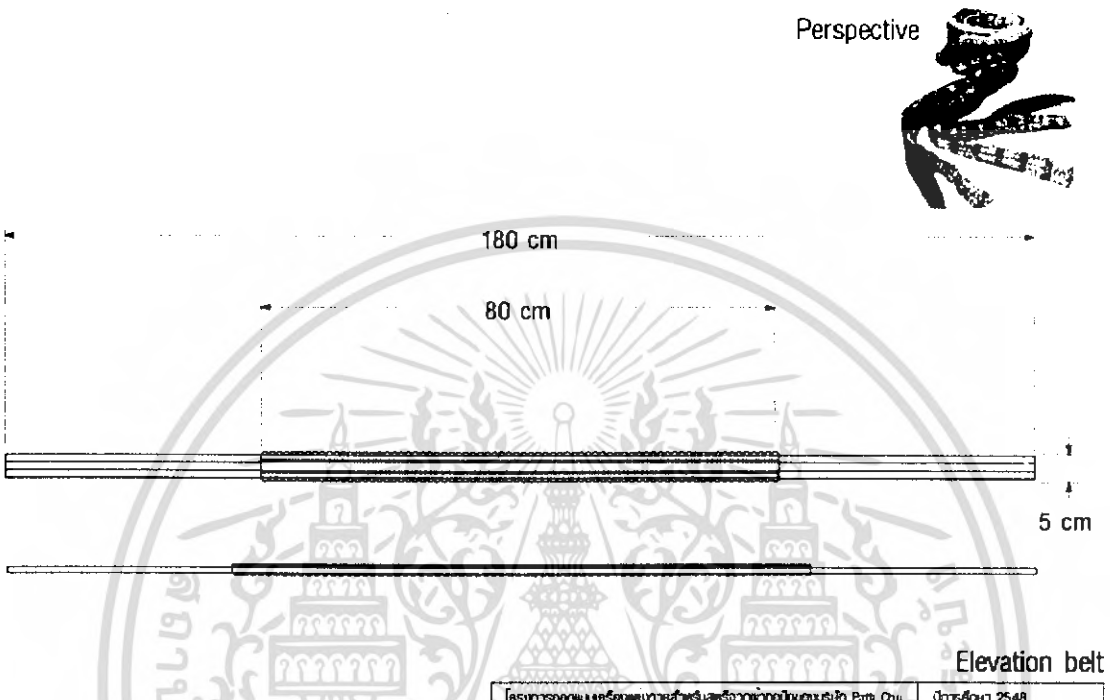

ภาพที่ 157 แสดงรายละเอียดของเข็มขัด แผ่นที่ 17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพแสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน

ภาพแสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 18 ดังภาพที่ 158

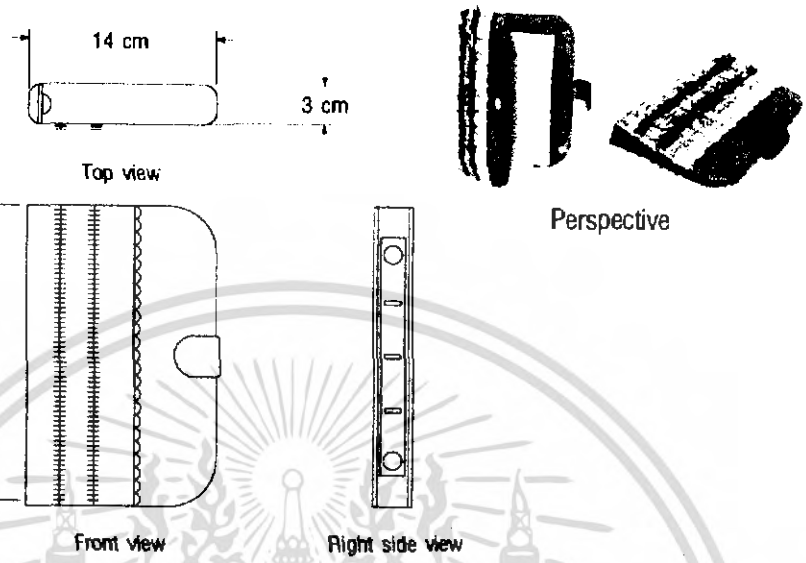

ภาพที่ 158 แสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 18

ภาพแสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 19 ดังภาพที่ 159

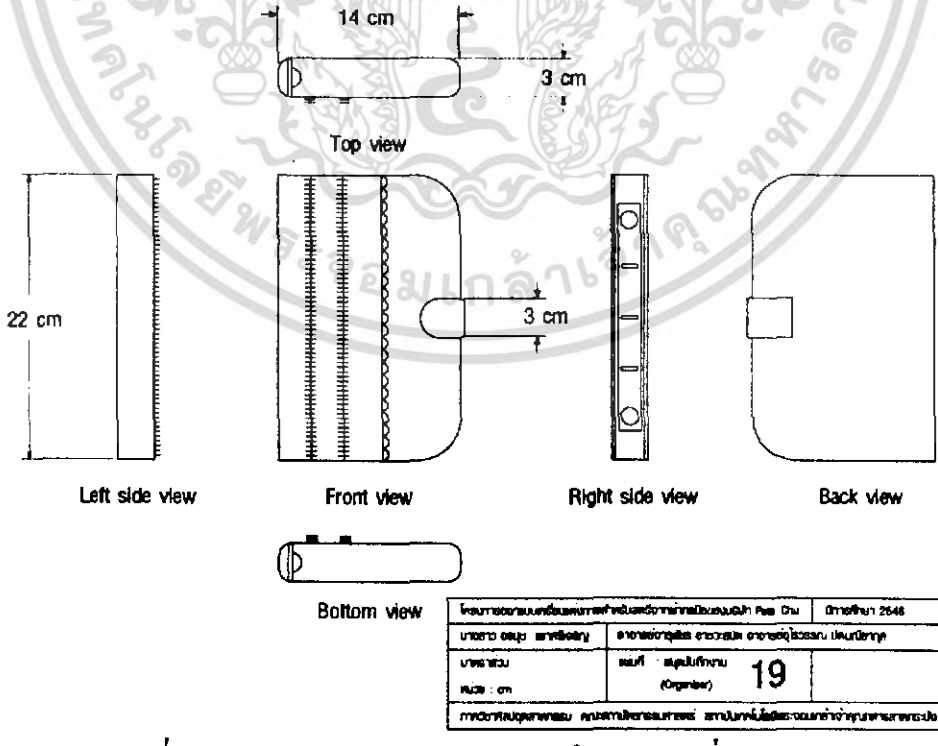

ภาพที่ 159 แสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงส่วนประกอบของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 20 ดังภาพที่ 160

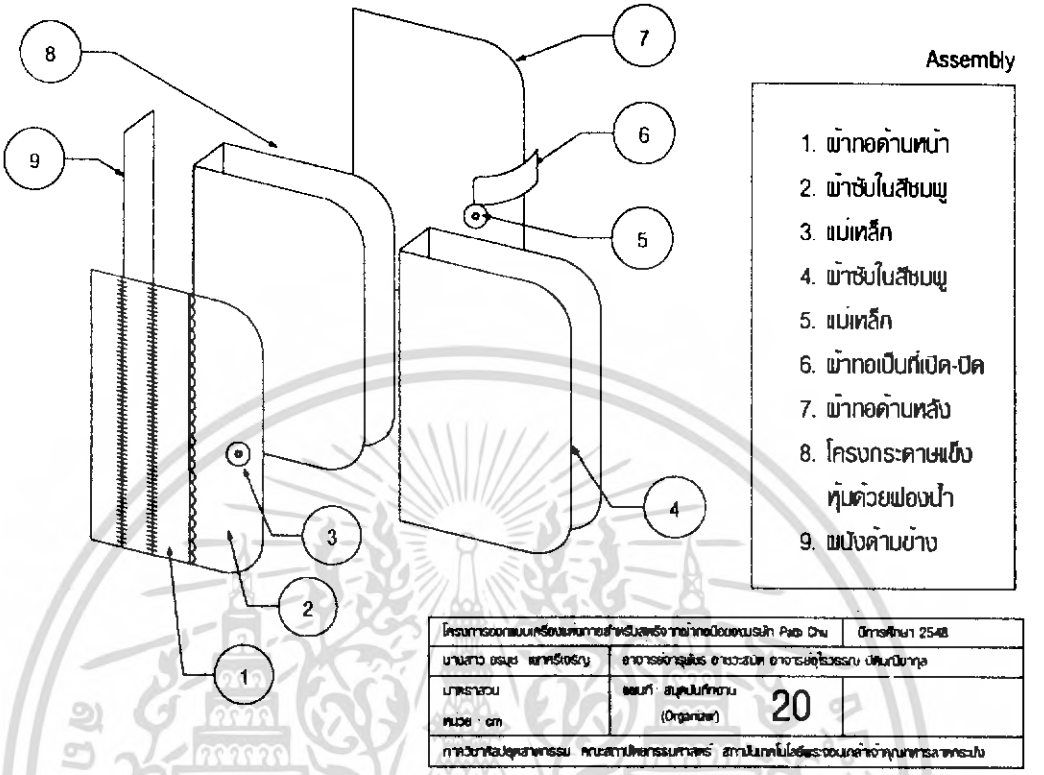

ภาพที่ 160 แสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 20

แสดงส่วนประกอบของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 21 ดังภาพที่ 161

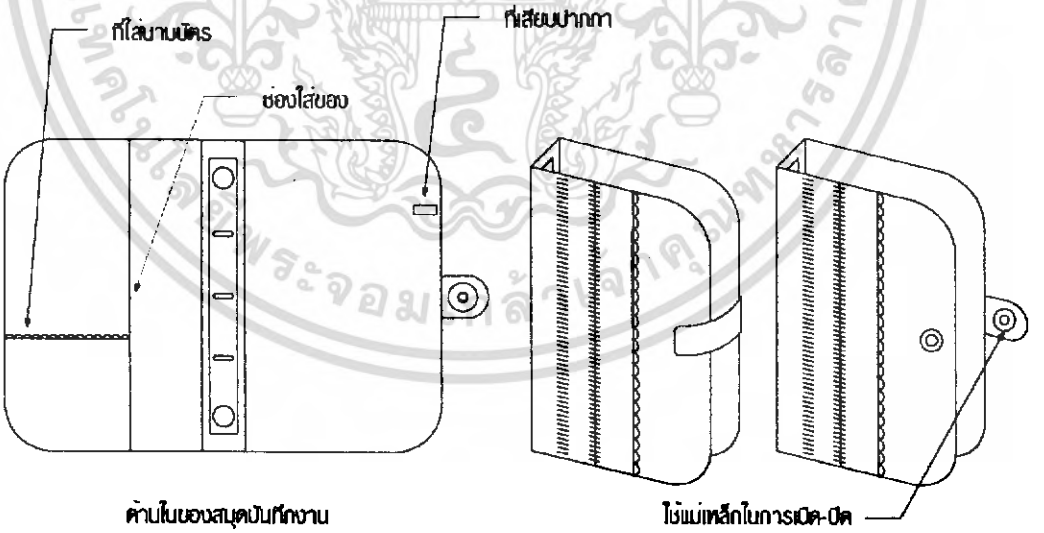

ภาพที่ 161 แสดงรายละเอียดของสมุดบันทึกงาน แผ่นที่ 21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่7 แสดงการประเมินราคาของผลิตภัณฑ์

ราคา/ประเภท	ผ้าทอ / ต่อใบ	ผ้าซับใน / ต่อใบ	หนังเทียม / ต่อใบ	โครเช /ต่อใบ	ค่าแรงในการตัดเย็บ /ใบ	ค่าอุปกรณ์อื่นๆ	รวมต้นทุนการผลิตต่อใบ(บาท)
กระเป๋าใบเล็ก	80	6	5	25	150	เชือกหนัง 10 ตาไก่ 10	286
กระเป๋ากลาง	160	10	-	25	180	เชือกหนัง 10 ตาไก่ 10	341
กระเป๋าใบใหญ่	250	30	10	50	200	เชือกหนัง 15 ตาไก่ 15	570
กระเป๋าสตางค์	10	5	1	8	80	ซิป 5	109
กระเป๋าใส่เหรียญ	8	2	-	2	30	กรอบโลหะ 10	52
กระเป๋าเครื่องสำอาง 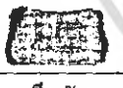	10	5	1	-	40	ซิป 5	61
เข็มขัด	35	10	-	50	50	-	145
สมุดบันทึกงาน	40	8	-	10	60	แม่เหล็ก 5	118

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราคาขายของวัสดุประเภทต่างๆมีดังนี้

1. ผ้าทอมือ	500 บาท / เมตร
2. ผ้าซับใน	60 บาท / เมตร
3. หนังเทียม	75 บาท / เมตร
4. โครเช	50 บาท / เมตร
5. ซิป	25 บาท / เมตร
6. ตาไก่	2 บาท / อัน
7. เชือกหนัง	10 บาท / เมตร
8. แม่เหล็ก	2 บาท / อัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายผลงานผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ภาพถ่ายรวมของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด ดังภาพที่ 162

ภาพที่ 162 แสดงภาพถ่ายรวมของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายกระเป๋าถือขนาดเล็ก ดังภาพที่ 163

ภาพที่ 163 แสดงภาพถ่ายกระเป๋าถือขนาดเล็ก

ภาพถ่ายกระเป๋าถือขนาดกลาง ดังภาพที่ 164

ภาพที่ 164 แสดงภาพถ่ายกระเป๋าถือขนาดกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายกระเป๋าถือขนาดใหญ่ ดังภาพที่ 165

ภาพที่ 165 แสดงภาพถ่ายกระเป๋าถือขนาดใหญ่

ภาพถ่ายกระเป๋าสตางค์ ดังภาพที่

ภาพที่ 166 แสดงภาพถ่ายกระเป๋าสตางค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายกระเป๋าใส่เหรียญ ดังภาพที่ 167

ภาพที่ 167 แสดงภาพถ่ายกระเป๋าใส่เหรียญ

ภาพถ่ายกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง ดังภาพที่ 168

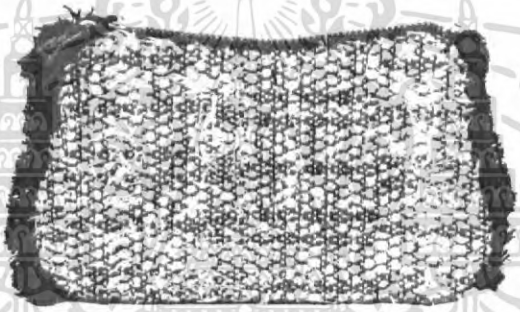

ภาพที่ 168 แสดงภาพถ่ายกระเป๋าใส่เครื่องสำอาง

ภาพถ่ายเข็มขัด ดังภาพที่ 169

ภาพที่ 169 แสดงภาพถ่ายเข็มขัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายสมุดบันทึกงาน ดังภาพที่ 170

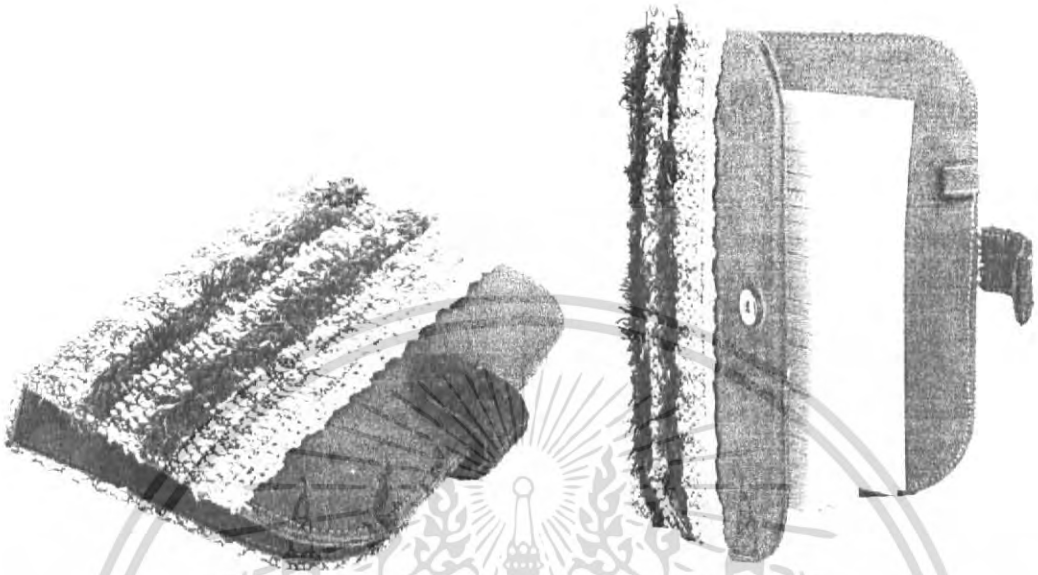

ภาพที่ 170 แสดงภาพถ่ายสมุดบันทึกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>แสดงถึงภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์โดยรวมทั้งหมด</u>

แสดงภาพของกระเป๋าใบใหญ่ ดังภาพที่ 171

แสดงภาพของกระเป๋าใบใหญ่ ดังภาพที่ 171

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงภาพของกระเป๋าใบกลางและกระเป๋าใบเล็ก ดังภาพที่ 172

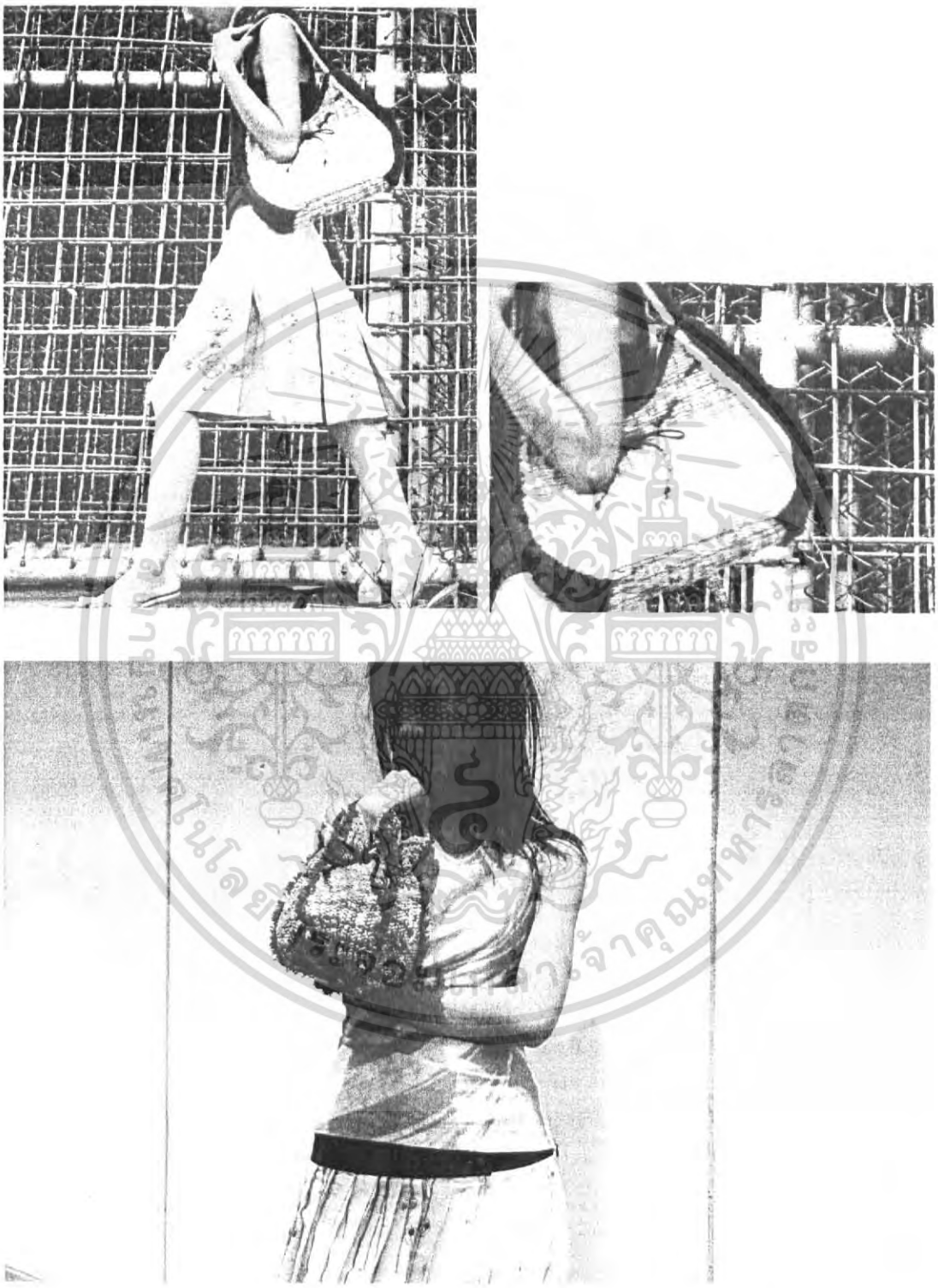

ภาพที่ 172 แสดงภาพของกระเป๋าใบกลางและกระเป๋าใบเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงภาพของกระเป๋าสตางค์ ดังภาพที่ 173

ภาพที่ 173 แสดงภาพของกระเป๋าสตางค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงภาพรวมกระเป๋าถือใบเล็ก ดังภาพที่ 174

ดังภาพที่ 174 แสดงภาพรวมกระเป๋าถือใบเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงภาพรวมกระเป๋าถือใบกลางและกระเป๋าสตางค์ ดังภาพที่ 175

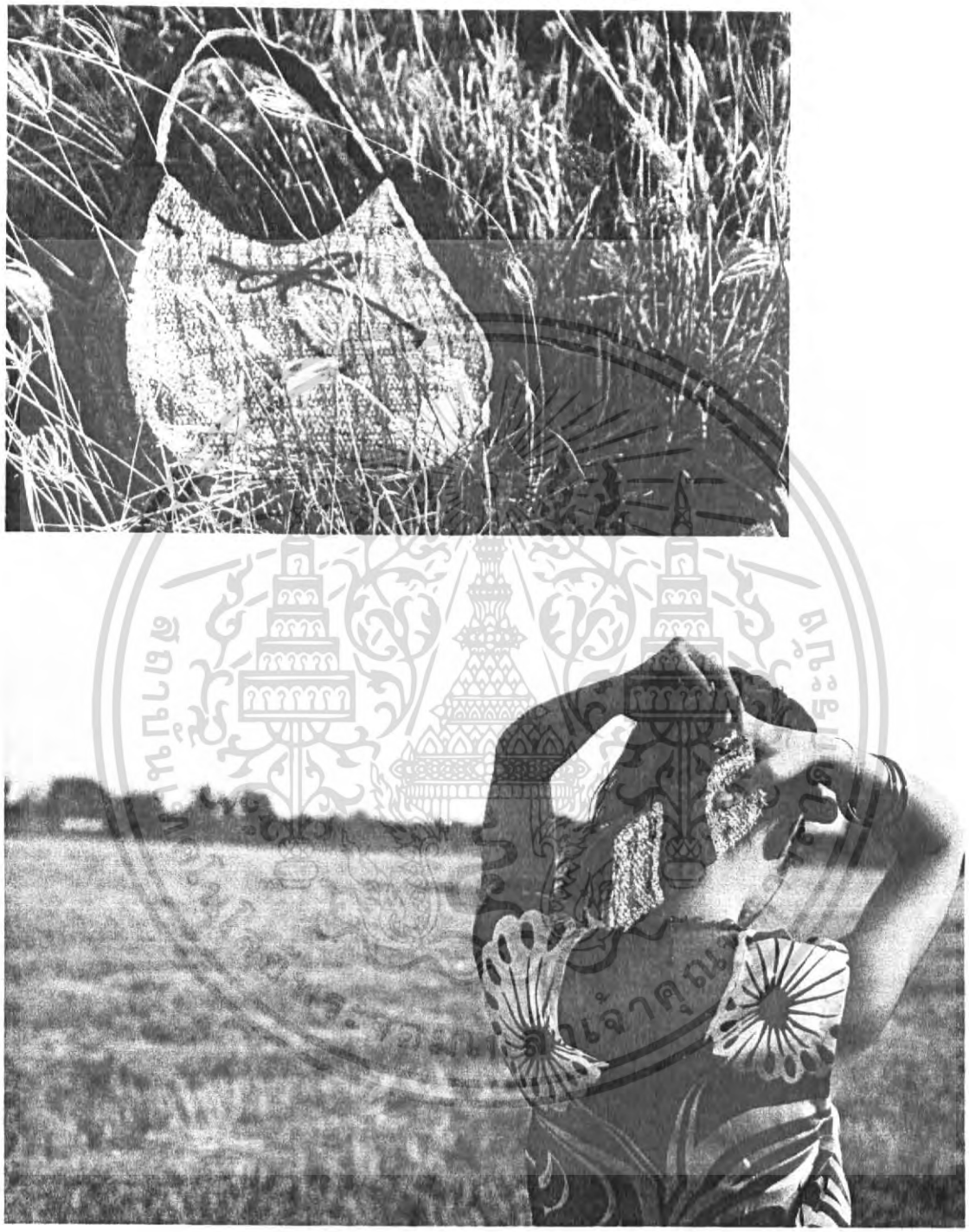

ภาพที่ 175 แสดงภาพรวมกระเป๋าถือใบกลางและกระเป๋าสตางค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของนักศึกษา

การออกแบบผลิตภัณฑ์ในโครงการสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังนี้

1. สามารถนำผ้าทอมือที่มีอยู่เดิมมาพัฒนาจนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบใหม่โดยวิธีการเย็บด้วยเทคนิคต่างๆ และการที่ได้เลือกวิธีการเย็บต่อกัน มาใช้เนื่องมาจากเป็นวิธีการเพิ่มมิติให้กับผืนผ้าซึ่งทำให้เกิดความเหมาะสมทั้งทางด้านความงาม โครงสร้าง และผิวสัมผัสใหม่ๆให้กับผ้าทอได้ดีที่สุด
2. สามารถสร้างรูปแบบของผลิตภัณฑ์ใหม่ได้โดยดึงมาจากภาพของดอกชมพูเชียงดาว ซึ่งเป็นภาพที่เลือกมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ เหตุผลที่เลือกดอกชมพูเชียงดาวเพราะเป็นดอกไม้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว(กระเปาะ) เป็นดอกไม้ที่หาได้ยากพบได้ที่ดอยเชียงดาวเท่านั้น จึงมีความสอดคล้องกับการออกแบบในครั้งนี้คือ รูปแบบของผลิตภัณฑ์จะต้องมีลักษณะเฉพาะตัว
   มีเอกลักษณ์ อีกทั้งดอกไม้สื่อได้ถึงความนุ่มนวลอ่อนหวานของผู้หญิงซึ่งเป็นตรงกับกลุ่มเป้าหมายของบริษัท
3. ผลิตภัณฑ์ของโครงการมีทั้งหมด 9 ชิ้นดังนี้ :
   3.1 <u>กระเป๋าใบเล็ก</u> 1 ใบ ขนาด 17 x 17 x 25 ซม. ดึงรูปทรงมาจากส่วนที่เป็นกระเปาะของดอกชมพูเชียงดาว สามารถใช้ไปเที่ยวหรือออกงานได้ ใช้หนังเป็นเส้นผูกเป็นโบว์ไว้ด้านหน้าของกระเป๋าให้ความรู้สึกที่อ่อนหวานนุ่มนวลเพิ่มมากขึ้น
   3.2 <u>กระเป๋าใบกลาง</u> 1 ใบ ขนาด 34 x 47 x 10 ซม. ดึงรูปทรงมาจากส่วนที่เป็นกลีบดอกโดยใช้เทคนิคการเย็บจากด้านข้างขึ้นไปถึงส่วนที่เป็นสายสะพายของกระเป๋า ใช้สำหรับวันหยุดพักผ่อน ด้านในมีที่ใส่ของและที่ใส่มือถือ
   3.3 <u>กระเป๋าใบใหญ่</u> 1 ใบขนาด 45 x 52 x 17 ซม. ดึงรูปทรงมาจากบริเวณกระเปาะของดอกแล้วนำมาขยาย เหมาะสำหรับวันทำงาน สามารถบรรจุเอกสารหรือคอมพิวเตอร์(Notebook)ได้และมีช่องใส่ของต่างๆ และช่องใส่มือถือ
   3.4 <u>กระเป๋าสตางค์</u> 2 ใบขนาด 20 x 9.5 x 2.5 ซม. มีรูปแบบสอดคล้องกับกระเป๋าใบใหญ่ ใส่ได้ทั้งธนบัตร บัตรเครดิตและเหรียญ เหมาะกับใช้ในทุกๆวัน
   3.5 <u>กระเป๋าใส่เหรียญ</u> 1 ใบขนาด 10 x 8 x 3 ซม. ใช้ควบคู่กับกระเป๋าใบใหญ่ ใช้สำหรับใส่เหรียญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 <u>เข็มขัด</u> 1 เส้นขนาด 180 x 3 ซม. เป็นเข็มขัดแบบผูก เหมาะสมกับผู้ใช้งานได้ทุกคน สามารถใช้ได้ในวันหยุดพักผ่อน

3.6 กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง 1 ใบขนาด 16.5 x 10 x 3 ซม. มีขนาดเล็กเหมาะสมในการพกพาและสามารถนำไปใช้ได้ในทุกวัน เช่น ใส่ลิปสติก, แป้งทาหน้า, หวี เป็นต้น

3.7 เข็มขัด 1 เส้นขนาด 180 x 5 ซม. เป็นเข็มขัดแบบผูก เหมาะสมกับรูปร่างของผู้ใช้ทุกคน สามารถใช้ได้ในวันหยุดพักผ่อน

3.8 สมุดบันทึกงาน 1 เล่ม ขนาด 14 x 22 x 3 ซม. ใช้ในการจดบันทึกการนัดหมายต่างๆ สามารถเพิ่มเติมกระดาษได้ เหมาะสำหรับใช้งานในทุกๆวัน

4. สามารถพัฒนากระบวนการศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ และยังเข้าใจถึงกระบวนการผลิตได้ดียิ่งขึ้น
5. รูปแบบของผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นมีความสอดคล้องกับรูปแบบของผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นๆภายในร้านได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

1. พยายามศึกษากลุ่มกลุ่มเป้าหมายและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินชีวิต (Life Style) ให้ได้มากที่สุดจะทำให้มีแนวคิดในการออกแบบได้ชัดเจนมากขึ้น
2. พยายามศึกษารูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในขอบเขตของโครงการให้มากๆ
3. พยายามทดลองขึ้นรูปด้วยวิธีต่างๆ เช่นการปั้นดินน้ำมัน(เพื่อมองภาพรวมของผลิตภัณฑ์), การทดลองเย็บผ้า ซึ่งวิธีการเหล่านี้จะทำให้ปรับปรุงรูปแบบได้ตามต้องการ
4. กรณีที่ต้องจ้างเย็บผ้า ควรเผื่อเวลาประมาณ 1 เดือนและถ้าได้มีขนาด 1 : 1 จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้นและจะไม่เกิดการผิดพลาดในการทำงาน
5. อุปกรณ์ของตกแต่งต่างๆ สามารถซื้อได้ที่สำเพ็ง และควรไปเดินล่วงหน้าเพราะจะทำให้ทราบว่าในท้องตลาดมีอุปกรณ์ต่างๆตรงกับความต้องการของเราหรือไม่

2. ข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

กระเป๋าใบเล็ก บริเวณก้นกระเป๋าควรเย็บเป็นรูปวงกลมจะเพิ่มความแข็งแรงได้ดียิ่งขึ้นและจะผลิตได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

สมุดบันทึกงาน มีขนาดใหญ่ไปเล็กน้อย สำหรับที่จะพกพาไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เข็มขัด ไม่เหมาะสมกับคนที่มีรูปร่างใหญ่

สามารถเก็บรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ได้ดีโดยการใช้โครเช ทำให้สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

นวลแข ปาลิวนิช. ความรู้เรื่องผ้าและเส้นใย. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ด, 2542

อุดม รุ่งเรืองศรี. พจนานุกรมล้านนาไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊พ, 2534

อัจฉราพรรณ ไศละสูต. ความรู้เรื่องผ้า. พิมพ์ครั้งที่ 10.กรุงเทพมหานคร : สร้างสรรค์-วิชาการ, 2535

Bawden Juliet. Applique (The art and craft of applique). London : Mitchell Beazley International, 1991

Jacqueline Farrell. Needle Patchwork & Quilting. London : Lorenz Books, 2000

Lucinda Ganderton. The Needlecraft book. London : Lorenz Books, 2000

Mary Norden. Ribbons. London : Ryland Peter & Small , 1999

Roseann Ettinger. Handbags. West Chester, PA : Schiffer, 1991

Valerie Steele, Laird Borrelli Bags. A lexicon of style. London : Scriptum, 1999

www.burberry.com

www.classicmodel.com

www.dior.com

www.eluxury.com

www.faisorkam.com

www.gucci.com

www.fendi.com

www.hermes.com

www.jimthompson.com

www.luluguinness.com

www.thakoon.com

www.louisvuitton.com

www.nandakwang.com

www.neimanmarcus.com

www.rpst-digital.org

www.style.com/vogue

www.urbanoutfitters.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

<u>สถานที่ซื้อวัสดุอุปกรณ์</u>

1. หนังเทียม, วัสดุอุปกรณ์ที่ทำกระเป๋า, ฟองน้ำสำหรับบุกระเป๋า, แผ่นพลาสติก

   สถานที่ : ถนนเสือป่า (อยู่สองข้างของถนน)

2. ผ้าใช้ทำซับในกระเป๋า

   สถานที่ : ร้าน YTK Center (อยู่ในสำเพ็ง)

<u>สถานที่เย็บกระเป๋า</u>

บริษัท เลทเทอร์ สตูดิโอ จำกัด (Leather Studio Co.,ltd.)

คุณสมบุญ อุดมกิตติพร (ช่างตัดเย็บ) 01- 875-2629

1723/57 ซอยถนนจันทร์ ซ.6 ถนนจันทร์ แขวงทุ่งมหาเมฆ สาธร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ 02-678-9233, 02-678-657

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นางสาวอรนุช เผ่าศรีเจริญ

วุฒิการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษา	จบการศึกษาจากโรงเรียนสตรีวิทยา กรุงเทพฯ
ระดับประถมศึกษา	จบการศึกษาจากโรงเรียนปัญจทรัพย์ กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้